54710

A SZEGEDI ORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM

ÉVKÖNYVE

AZ 1958/59. TANÉVRŐL

SZEGED, 1959
A SZEGEDI ORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM KIADÁSA

54710

A SZEGEDI ORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM

ÉVKÖNYVE

AZ 1958/59. TANÉVRŐL

SZEGED, 1959
A SZEGEDI ORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM KIADÁSA

Az egyetemi tanács megbízásából szerkesztette:
AZ ÉVKÖNYVSZERKESZTŐ BIZOTTSÁG

Felelős kiadó:
DR. PETRI GÁBOR
egyetemi tanár, rektor

600, 1959. X. — Hmv-i Nyomdaipari Vállalat 2676 — Felelős vezető: Szilágyi Bálint

TARTALOM

I. A Szegedi Orvostudományi Egyetem rövid története — 5
II. A Szegedi Orvostudományi Egyetem elöljáró hatósága 19
III. A Szegedi Orvostudományi Egyetem — — — 21
1. Általános Orvostudományi Kar — — — 21
2. Gyógyszerésztudományi Kar — — — — 32
IV. Egyetemi tanács — — — — — — 35
V. Magyar Szocialista Munkáspárt Orvosegyetemi Szervezete — — — — — — — — 35
VI. Kommunista Ifjúsági Szövetség Orvosegyetemi Szervezete — — — — — — — — 36
VII. Orvos-Egészségügyi Szakszervezet Orvosegyetemi Bizottsága — — — — — — — 36
VIII. A Szegedi Orvostudományi Egyetem hivatalai és központi intézményei — — — — — — 37
IX. A Szegedi Orvostudományi Egyetem oktatási intézményei — — — — — — — — 39
a) Általános Orvostudományi Kar — — — 39
1. Intézetek — — — — — — 39
2. Klinikák — — — — — — 40
b) Gyógyszerésztudományi Kar — — — — 41
c) Idegennyelvi lektorátus — — — — — 41
d) A Szegedi Tudományegyetemmel közös intézmények 41
X. Állandó Bizottságok — — — — — 43
XI. Megemlékezések: — — — — — — 49
Dr. Jáki Gyula — — — — — — 49
Dr. Hetényi Géza — — — — — — 52
Dr. Veress Elemér — — — — — — 58
Dr. Görgényi Gyula — — — — — — 61
XII. Rektori beszámoló az 1958/59. tanévről — — — 63
XIII. Beszámoló az egyetem 1958/59. tanévi politikai és társadalmi életéről — — — — — — 69
XIV. Beszámoló a Szegedi Orvostudományi Egyetem Szakszervezeti Bizottságának 1958/59. tanévi munkásságáról 71

XV. Tanulmányi élet és szakképesítés: — — — 75
a) 1958. évben diplomát nyert orvostanhallgatók — 75
b) 1958. évben szakorvosi képesítést nyert orvosok — 76
c) 1958. évben diplomát nyert gyógyszerészhallgatók 76
d) 1958. évben gyógyszerészdoktori címet nyertek — 77
e) Az egyetemi hallgatók 1958/59-ben díjat nyert pályamunkái — — — — — — — 77
f) Egyetemi testnevelés és egyesületi sportélet — 80
XVI. Az egyetem tudományos személyzetének 1958. évi szakirodalmi munkássága — — — — — 83
a) irodalomjegyzék — — — — — 83
b) általános tárgymutató — — — — — 109
XVII. A Könyvtár 1958. évi teljesítménye — — — 111
XVIII. Az Egyetemi Gyógyszertár 1958. évi teljesítménye — 113
XIX. A kollégiumok 1958/59. tanévi élete — — — 115
XX. Összehasonlító személyi, gazdasági és pénzügyi adatok egyetemünk fejlesztéséről — — — — — 117

I. A SZEGEDI ORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM RÖVID TÖRTÉNETE

Szeged városának felsőoktatási intézmény létrehozására irányuló első törekvései a 18. és 19. sz. fordulójára esnek. Ez az igyekezet kezdetben egy — a piaristák gimnáziumában működő — filozófiai tanfolyamot eredményezett. Anyagi alapjaival, középiskolás módszereivel és néhány tucat hallgatójával azonban e kísérletből igazi főiskola nem válhatott.

A 19. század első felében a város tanácsa kérte, hogy a pozsonyi jogakadémiát helyezzék Szegedre. Ez a kívánság nem teljesült. Később, a költségek vállalásával, ilyen akadémia létesítését kérte a város. Ezt a szándékot is mellőzték, s több, mint ötven évig várni kellett egy újabb alkalomra.

A 19. század utolsó harmadában felvetődött egy harmadik, majd negyedik magyar egyetem alapításának gondolata, s ismét felébredt Szeged vezetőiben egy tudományegyetemért nagy áldozatokra is kész hajlandóság. Egyetemi célokra többek közt egy új, hatszázágyas kórház építését, a régi városi közkórház és az állami szemkórház korszerűsítését, területek átengedését, valamint már akkor híres könyvtárát, a Somogyi Könyvtárat ajánlotta fel Szeged. Az erőviszonyok azonban városunk helyett Pozsonynak, később pedig Debrecennek kedveztek.

Az első világháború következményei folytán a volt kolozsvári Ferenc József Tudományegyetem Szegedre került. Működésére vonatkozóan az 1921. évi XXV. törvénycikk rendelkezett. Eme intézmény Orvostudományi Karának 1921-től 1940-ig tartó 19 éves szegedi működése képezi a jelenlegi Szegedi Orvostudományi Egyetem létesülésének közvetett előzményét, egyúttal a szegedi orvos- és gyógyszerészképzés történetének első szakaszát. Ebben az időben az Orvostudományi Kar eleinte 15, majd 17, végül 16 tanszéken tanított. Az első kilenc—tíz évet a lényegében megváltozott viszonyokkal való küzdelem tette ki. Ugyanis nemcsak új anyagi bázist kellett teremteni, hanem az egyetem magával hozott szellemét a megszokottól eltérő kultúrkörrel is egyeztetni kellett. Az anyagi alapok megteremtése aránylag rövid idő alatt ment végbe. 1926-tól 1930-ig 6 klinika és 9

elméleti intézet számára építettek és szereltek fel új otthont. Addig azonban az orvoskar energiáját a hiányos felszereléssel, valamint az ideiglenes elhelyezéssel való küzdelem erősen igénybe vette.

Az új épületekben új kilátások nyíltak az orvoskar számára. Több nagyjelentőségű felfedezés és elmélyült egyetemi munka bölcsőjévé vált a szegedi környezet. A harmincas évek elején bekövetkezett gazdasági válság azonban nemcsak a további fejlődést akadályozta meg, hanem a tanszékek számának csökkenése, a személyzet létszámának apasztása és az egyetemi hallgatók számának részben gazdasági, részben pedig politikai okokból való korlátozása is bekövetkezett. Az akkori egyetem szélsőséges nemzeti szellemével és bizonytalan létalapjaival, a hanyatló társadalmi rend egyik kifejezője volt. Azonban a maga idejében szegedi talajon, mind társadalmi, mind pedig dologi tekintetben haladást jelentett. A volt kolozsvári Ferenc József Tudományegyetemet orvostudományi karával együtt 1940-ben Kolozsvárott újjáalakították.

A Dél-Alföld társadalma nemcsak megszokta és megszerette, hanem igényelte immár a művelődés forrását és központját jelentő egyetemet. Így a kolozsvári tudományegyetem szegedi működésének 1940-ben történt megszűntekor gondoskodni kellett a szegedi egyetemi élet, és abban a szegedi orvosképzés folytatásáról. Az 1940. évi XXVIII. törvénycikk az, amely rendelkezik a Szegedi Tudományegyetem és annak orvostudományi kara létesítéséről. Ennek a tudományegyetemi orvoskarnak 1940-től 1950-ig tartó tízéves működése a Szegedi Orvostudományi Egyetem szervezésének közvetlen előzménye, egyúttal a szegedi egyetemi orvos- és gyógyszerészképzés történetének második szakasza.

Erre az időre esik a második világháború, majd pedig annak következményei alól 1944. október 11-én a szovjet haderők által történt felszabadítás, és a szellemi, valamint gazdasági újjáépítés. Ebben az időszakban az Orvostudományi Kar 16 tanszékkel működött.

Az időszak elejét a haladó polgári irányzatnak a fasizálódás és háború elleni sikertelen egyetemi küzdelme jellemzi. E küzdelemre pontot tesz a felszabadulás ténye, valamint az a messzemenő támogatás, amellyel a szovjet haderők szegedi képviselői az egyetemi élet szinte haladéktalan megindítását elősegítették.

E tény méltatása céljából meg kell jegyezni, hogy a felszabadulás a Szegedi Tudományegyetem orvoskarát is súlyos helyzetben találta. Az intézetek és klinikák felszerelésének jórészét részben Sopron környékére, részben pedig Németországba hurcolták. A tanszemélyzet és az egyetemi hallgatók túlnyomó többsége fejvesztett intézkedések és rémhírek hatására elmenekült. Több intézményünk romhalmazzá vált, vagy súlyosan megsérült. A szovjet katonai hatóságok

támogatása felébresztette az itthon maradottak önbizalmát, és, bár hónapokig minden rendszeres állami segítség, sőt a legszükségesebb gyógyszerek is hiányoztak, folytatódott az Orvostudományi Kar élete. A fűtetlen klinikák és intézetek, a gyógyszer- és vegyszerhiány, a bútortalan-ablaktalan kollégiumok kevés reményt nyújtottak a kibontakozásra. A Kar színvonala mélyen a háború előtti nívó alá esett. A háború egyik súlyos következménye, a pénzromlás, további akadályt jelentett mindaddig, amíg a forint bevezetése az ország pénzügyi helyzetét megszilárdította és lehetőséget adott arra, hogy a kormányzat orvoskarunkat is rendszeres és fokozatosan emelkedő ellátmányban részesítse.

A felszabadulás utáni első évek jellegzetességét az egyetem belső reakciója elleni harc és az egyetem fennmaradásáért folytatott gazdasági erőfeszítés adta. Mindkét törekvés politikai vezetője a Magyar Kommunista Párt volt. E politika következménye lett az első hároméves terv, mely a Szegedi Orvosi Egyetem életében is, története második időszakának derekán, az újjáépítést jelentette. Eme idő alatt, 1947—1949-ig, épül újjá a Gyermekklinika, valamint állnak helyre a Szülészeti Klinika, Gyógyszertani Intézet és a Bőrklinika háború által elpusztított részei. Ekkor létesül a Fog- és Szájbeteg Klinika és tanszék; ekkor kerül haza a nyugatra hurcolt felszerelés jelentős része, és az üres tanszékek betöltésére, kollégiumok rendbehozására és létesítésére, továbbá az Orvoskari Könyvtár újjászervezésére, de a legégetőbb hiányok pótlására is ekkor nyílik alkalom.

A Magyar Dolgozók Pártja megalakulásával 1948-ban tisztázódott politikai légkörnek jelentős szerepe volt abban, hogy a szegedi orvoskar oktató, kutató és gyógyító munkája 1948-ban elérte a háború előtti szintet. Ehhez a vesztett háború után eltelt három évhez képest igen nagy eredményhez a munka javát az Orvostumányi Kar teljes tudományos-, gazdasági- és segítőszemélyzete adta, de hozzájárult módszertani és jelentős anyagi támogatással a Tudományos Tanács, majd pedig az újjászervezett Magyar Tudományos Akadémia is.

A második időszak végét a szocialista erők győzelme következtében lehetségessé vált egyértelmű út, azaz politikailag a népi hatalom befolyása, gazdaságilag pedig a tervszerűség jellemzi.

A szegedi orvos- és gyógyszerészképzés történetének harmadik időszaka egyben az önálló Szegedi Orvostudományi Egyetem életének kezdetét jelenti. Ez a napjainkba nyúló időszak minden vonatkozásában azt mutatja, hogy ez az egyetem a Magyar Népköztársaság saját intézménye, mely a múlt visszahúzó motívumait elvetette és legfőbb sajátsága a fejlődés. A szegedi orvos- és gyógyszerészképzés nagyarányú kibontakozása erre az időszakra esik.

A magyar egészségügy korszerűsítésére és egységesítésére irá-

nyuló kormánytörekvések egyetemi vonatkozásban ugyanis azt eredményezték, hogy a tudományegyetemek orvostudományi karai kiváltak eredeti kereteikből és az Egészségügyi Miniszter főhatósága alatt önálló, egy fakultással rendelkező orvostudományi egyetemekké váltak. Így történt ez Szegeden is. Erre az 1951. január 28-án kelt 27/1951. M. T. sz. kormányhatározat intézkedett. Itt említjük meg azt is, hogy még 1951. folyamán eldőlt, hogy a szegedi gyógyszerészképzés is a Szegedi Orvostudományi Egyetem feladata. Ez az egyetem 1957. őszéig egy tudománykarral működött, vezetője a dékán volt. Közben azonban kialakultak a gyógyszerészképzés tanszékei, melyekből az 1957. évi 64. sz. törvényerejű rendelet gyógyszerésztudományi kart létesített.

A Szegedi Orvostudományi Egyetem napjainkban egy általános orvostudományi karból és egy gyógyszerésztudományi karból áll. Az egyetem élén az 1957. évi 65. sz. törvényerejű rendelet alapján a rektor, a karok élén a dékánok állnak.

A szegedi egyetemi orvoskaron a tanszékek száma 1921—1950-ig 15—17 volt. A Szegedi Orvostudományi Egyetem életének nyolc éve alatt az orvoskari tanszékek száma 24-re, a gyógyszerészi tanszékek száma pedig 4-re szaporodott.

A szegedi orvos- és gyógyszerészképzés első két időszakában 1950-ig mondhatni, hogy évente csak néhány tucat egyetemi hallgató nyert diplomát. 1951. óta azonban évente százával mérhető a kiképzésben részesülő orvostan- és gyógyszerészhallgatók száma.

A tanszékekkel egyidejűleg 7-tel gyarapodott az intézetek és 4-gyel a klinikák száma. Ennek megfelelően növekedett a személyzet, és gyarapodtak a klinikai ágyak is. Igen jelentős az a nyereség is, melyhez épületek átvétele útján jutott Orvostudományi Egyetemünk. Az előbbiekben vázolt fejlődést az utolsó békeév — 1938 — adataihoz mérten a XX. fejezet mutatja.

A Szegedi Orvostudományi Egyetem további fejlődésének irányáról közelebbi és távolabbi tervek szólnak. A végrehajtás alatt álló közeli tervek a Szemklinika korszerűsítésére, és azzal kapcsolatban a tantermi férőhelyhiány enyhítésére, továbbá egyéb épületbővítésekre vonatkoznak. A távolabbi tervek a korszerű és önálló elhelyezés nélküli klinikák (Fog- és Szájbeteg Klinika, Idegklinika, II. Belklinika, II. Sebészeti Klinika, Fül-orr-gége-klinika), valamint nem egyetemi célra épült épületekben lévő intézetek, elsősorban a Bonctani Intézet számára új épületek emelését és szociális, valamint gazdasági létesítmények tervezetét tartalmazzák.

A Szegedi Orvostudományi Egyetem jelenét politikailag a minden tekintetben szocialista egyetemért folyó törekvések, gazdaságilag az új hároméves terv végrehajtása, egyetemi vonatkozásban az üre-

sedésben levő tanszékek betöltése, valamint a mindinkább elmélyülő oktató, tudományos és gyógyító tevékenység foglalkoztatja.

A jelent a múlttal összehasonlítva megállapítható, hogy a Szegedi Orvostudományi Egyetem társadalmilag a múlt egyeteme fölé került. El tudja látni a jövő orvosainak és gyógyszerészeinek legmagasabb fokú kiképzését azzal a tudattal, hogy a diplomát nyertek megélhetése szocializmusra törekvő társadalmunkban biztosítva van.

A SHORT HISTORY OF THE MEDICAL UNIVERSITY OF SZEGED

The effort of the Town of Szeged to establish an institute of higher education goes back as far as the end of the 18-th century. These efforts resulted at the beginning in the creation of a philosophical course at the grammar school of the Piarist Order.

Considering, however, the financial basis, the middleschool like methods of education and the few students a real good high school could never result from this experiment.

In the first half of the 19-th century the council of the Town asked the Government to transfer the Academy of Law in Pozsony to Szeged. This wish was not fulfilled. Later on the Town asked for an academy of this kind declaring, that it was ready to meet the expenses. But even this intention was frustrated and it lasted still about fifty years, before another opportunity arose. During the last decades of the 19-th century the idea of establishing a third and fourth university in Hungary was raised and the council of the Town of Szeged was willing to make great sacrifices to obtain an university. Among others Szeged offered to erect a new hospital with six hundred beds, as well as to modernize the old one and the ophthalmologic hospital to, hand over the Somogyi Library that was already then famous, furthermore to yield some territory. The balance of power, however, favoured Pozsony and later Debrecen instead of Szeged.

As a consequence of World War I. the former Francis Joseph University of Kolozsvár was transferred to Szeged. Its activity was determined by decree No. XXV. of the year 1921. The period from 1921 to 1940 the 19 years of the activity of its Medical Faculty form the indirect antecedents of the present Medical University of Szeged, as well as the first chapter of the history in medical and pharmaceutical training. During this period teaching was going on first at 15, later

at 17 and finally 16 chairs. The first nine or ten years were essentially devoted to the struggle against the changed circumstances. Namely, not only a new financial basis had to be established, but the intellectual trend of the university had to be brought into harmony with the cultural atmosphere, that was also different than the usual one. The creation of the financial basis lasted relatively a short time. In the period covering the years from 1926 to 1930, 6 clinics and 9 theoritical institutes were built. Till then, however, the imperfect equipment and the temporary accomodation were obstacles setting great demands on the energy of the medical faculty.

In the new buildings new opportunities arose for the medical faculty. The circumstances in Szeged and its environment rendered possible new great investments and intensive university work. But the economical crisis at the beginning of the third decade prevented not only the further development but also resulted in a reduction of the number of chairs and members of the staff, furthermore partly owing to economical reasons and partly to political ones the restriction of the number of the students too. The university was in that period the voice of the extreme national chauvinism of the declining society, resting on such an unstable basis. It represented, however, at that time both from the point of view of society and of the material one some progress. The former Francis Joseph University was reestablished with its faculties in 1940 in Kolozsvár.

The society of the southern great Hungarian Plain not only became accustomed and attached to the university, but stressed its necessity as a source and centre of culture. When the University of Kolozsvár ceased its activities in Szeged in 1940, it became necessary to provide for the maintenance of a University in Szeged in which the training of physicians could be continued. Act No. XXVIII issued in 1940 provides for the foundation of the University of Szeged and its Medical Faculty. The function from 1940 till 1950 of this medical school is the immediate antecedent of the organisation of the Medical University of Szeged and represents at the same time the second part of the history of the medical and pharmaceutical education. World War II. was waged during this time, the liberation from its consequences by the Soviet Army on 11-th Ostober 1944, as well as the intellectual and economical reconstruction also fell into this period. The medical school comprised at this time 16 chairs.

The early years of this period are charecterized by an unsuccessful struggle carried on by a trend of the university against fascism and war. This struggle ceased after the liberation owing to the support by which the representatives of the Soviet Army in Szeged promoted the immediate start of life at the University.

To be able to appreciate this fact, it should be noted, that the liberation found the faculties in Szeged in a very sad state. The greatest part of the equipment of the institutes and clinics had partly been carried off to the surroundings of Sopron and partly to Germany. Owing to rumours and panic stricken measures, the majority of the staff and students fled in terror. Several of the institutes and clinics were ruined or badly damaged. The support of the Soviet Army restored the confidence of the people and although the usual subvention of the State and even the badly needed medicines were lacking, the faculty life proceeded. The unheated clinics and institutes, the lack of medicines and chemicals, the student's hostels without furniture and windows were a depressing sight. The level of the medical faculty sank deep below the prewar one. The consequences of the war the inflation represented further obstacles for the reconstruction. By the introduction of the forint-currency and with it the stabilization of the economical situation, it became possible to the Government, to grant a constant and gradually rising support to our medical faculty too.

The first years after the liberation can be characterized as the time of the struggle against the inner reaction, and of that in which economical efforts were made, to try to ensure the existance of the University. Both endeavours were politically lead by the Hungarian Communist Party. The consequence of this policy was the first three-year plan, i. e. the reconstruction of the University during the second interval of its history. In this period from 1947—1949 the Pediatric Clinic was built, the Clinic of Obstetrics and Gynaecology restored and the Pharmacological Institute and parts of the Dermatological Clinic which were damaged during the war, were repaired. At the same time the most considerable part of the equipment, that had been transferred to the west, was brought home and an opportunity arose to fill in the vacant faculties, to put the student's hostels in order and to erect new ones, furthermore to re-organize the Medical Library and finally to replace the most needed deficiencies.

The formation of the Party of the Hungarian Workers in 1948, through which the political atmosphere was cleared, played a considerable role that the Medical Faculty of Szeged reached in 1948 in its educational-research- and healing work the prewar level.

Considering that only three years had elapsed since the end of the last war in which a great defect had been suffered, a great effort had been made by the Medical Faculty with its scientific-, economic- and auxiliary staff, but a great contribution was also made by the Council of Science through its important support, as well as by that of the reorganized Hungarian Academy of Sciences.

The end of the second period is characterizied by the beginning of the clearcut way, rendered possible by the victory of the socialist regime, i. e. by the political influence of the people's power and economical planning.

The third period of the history of the medical and pharmaceutical education in Szeged represents the beginning of the life at the independent Medical University of Szeged. This period lasting till the present day shows in every respect, that this University is a creation of the Hungarian Poople's Republic, which has rejected all the motives of the past and the most expressing trait of which is the development. The large-scale education of physicians and pharmaceutists begins at this time.

The endeavours of the Government to modernize and unite the Hungarian public health, resulted namely in the medical faculties of the Hungarian universities, being placed under the supreme authority of the Ministry of Health. This was the case in Szeged too. The governmental decree No. 27/1951 M. T. was issued on 28-th January 1951.

It should be mentioned here that during the same year 1951 it was decided that the pharmaceutical education will also be the task of the Medical University of Szeged. This University was functioning with one faculty until autumn 1957, its leader was the dean. Meanwhile the faculties of pharmaceutical training were created by a governmental order establishing a Faculty of Pharmacy. The Medical University of Szeged consists of a faculty of general medicine and of a pharmaceutical faculty. According to decree No. 65 1957, the head of the University is the Rector and that of the faculties the Deans.

At the Medical Faculty of Szeged in the period ranging from 1921 to 1950 there were about 15—17 professors. During the following eight years the number of the medical chairs has increased to 24 and that of the pharmaceutical chairs to 4.

During the first period of the medical and pharmaceutical education till 1950 only a few dozens of students received diplomas. After 1951, however, the number of graduated medical and pharmaceutical students amounted to hundreds a year.

Simultaneously with the chairs 7 more institutes and 4 more clinics were built. Accordingly the staff increased and the number of the beds in the clinics rose too. The augmentation of the buildings is also a very important factor in the life of the Medical University. The whole development described above — as compared with the last peace year 1938 — can be seen in the XXth chapter.

The further direction of the development of the Medical University of Szeged is divided into plans of the near and more distant

future. Those of the near one, are to modernize the ophtalmologic clinic and in connection with it, to enlarge the lecture halls in order to eliminate the lack of room, furthermore to enlarge other buildings too. The carrying out of these plans has been begun in the spring 1958. In the distant future all the clinics that are short of modern and independent accomodation, should get new buildings (such as the Clinic of Neurology and Psychiatry, the 2nd Medical Clinic, the 2nd Surgical Clinic, the Clinic of Otorhinolaryngology), as well as those institutes, which are installed in buildings not built for university purposes in the first place the Institute of Anatomy and finally there are projects to create social and economical institutions.

The political aim of the Medical University of Szeged at present is to develop in every respect a social university, the economic one is to finish the new three years plan, furthermore to fill up the vacant chairs and to achieve always greater progress in the educational-, scientific- and therapeutic work.

Comparing the present with the past it can be said that the Medical University of Szeged has outstripped the university of the past. It can offer the highest training for medical and pharmaceutical students in the belief, that in a society proceeding towards socialism the scientific and economic existence of the graduated students is secured.

КРАТКИЙ ОЧЕРК ИСТОРИИ СЕГЕДСКОГО МЕДИЦИНСКОГО УНИВЕРСИТЕТА

Стремления города Сегеда к созданию высшего учебного заведения относятся к началу 19-го столотия. Эти стремления. привели к организации философского курса, проводимого в гимназии пиаристов. Но из-за недостаточных денежных средств, среднешкольных методов его и из-за небольшого числа студентов (несколько десятков) этот курс мог привести к образованию настоящего высшего учебного заведения.

В первой половине 19-го века городской совет просил, чтобы юридическая академия из города Пожонь была перемещена в Сегед. Но эта просьба не была удовлетворена. Позже город просил создать такую академию, принимая на себя все расходы. Не успев осуществить этот план, пришлось ожидать еще 50 лет, пока предоставился новый случай.

В последней трети 19-го века, когда выявилась необходимость создать

третий, а потом четвертый университеты в стране, управляемые городом снова готовы были приносить большие жертвы за университет. Сегед предложил для целей университета между прочим построение нового госпиталя с 600 койками, модернизирование старого городского, а также государственного офтальмологического госпиталя, большие участки под дом, а кроме этого свою уже и тогда известную библиотеку — библиотеку им. Шомоди. Но тогдашнее распределение сил благоприпятствовало другим городам — Пожоню и Дебрецену.

Из-за последствий первой мировой войны Коложварский университет им. Франца Йосифа был перемещен в Сегед и начал свою работу по статье закона № XXУ 1921 г.

19-летний период работы (от 1921 до 1940 г.) медицинского факультета этого учреждения представляет собой посредственную предисторию теперешнего Сегедского Медицинского университета и в то же время первый период истории образования врачей и аптекарей в Сегеде. В это время медицинский факультет состоял сначала из 15, потом из 17 и наконец из 16 кафедр. Первые 9—10 лет были исполнены борьбой с изменившимися условиями работы. Дело было не только в том, что надо было создать новую материальную основу для работы, но нужно было в то же время приспособить образовавшиеся раньше университеты к новой культурной среде. Материальные основы были обеспечены в сравнительно короткае время. С 1926 по 1930 г. построили и оборудовали 6 клиник и 9 теоретических институтов. Но до этого пришлось обратить много энергии на борьбу с недостатками оборудования и временного размещения.

В новых зданиях открылись новые возможности для факультета. Сегедская обстановка стала колыбелю октрытий большого значения и углубленной университетской работы. Экономический кризис 30-ых годов препятствовал дальнейшему развитию, привел к уменьшению числа кафедр, личного состава и к ограничению числа студентов из-за экономических, а также и политических причин. Несмотря на но, что тогдашний университет со своим экстремным национальным духом и шаткими основами существования выражал упадок общественного строя, обозначал все-таки некоторое развитие в свое время и в сегедских условиях, как в материальном, так и в общественном отношении. Бывший университет им. Франца Йосифа был снова организован в 1940 г. в Коложваре, вместе со своим медицинским факультетом.

В то же время сегедский университет юридически прекратил свое существование, но ввиду того, что он стал неотъемлемой частью и центром культурной жизни Южного Альфельда, надо было решить вопрос о продолжении университетского, между прочим и медицинского высшего образования в Сегеде. Поэтому статья закона № 28 1940 г. распоряжалась об основании нового университета и медицинского факультета в Сегеде. Десятилетняя работа этого медицинского факультета университета от 1940

до 1950 г. представляет собой непосредственную предисторию организации в Сегеде медицинского университета и вместе с тем второй этап сегедского университетского образования врачей и аптекрей.

На это время падает вторая мировая война и потом освобождение Красной армией города 11-го октября 1944 г. и последующее идейное и экономическое восстановление страны. В это время медицинский факультет состоял из 16 кафедр.

Начало этого этапа характеризуется безуспешной университетской борьбой передового буржуазного направления против фашизации и войны. Эта борьба заканчивается освобождением и широкой помощью со стороны представителей Советской армии, что способствовало почти немедленному продолжению университетской работы.

Для того, чтобы ясно видеть чрезмерное значение этого факта, к этому еще надо добавить, что медицинский факультет в это время был в очень трудном положении. Вольшая часть оборудования клиник и институтов была увезена частью в город Шопрон, а частью в Германию. Вольшинство личного состава убегало на запад вследствие фашистской пропаганды и растерянных мероприятий. Вследствие бомбардировок несколько зданий факультета было уничтожено или тяжело повреждено. Помощь Советской армии разбудила самоуверенность оставшихся здесь профессоров и преподавателей, и, хотя в течение нескольких месяцев не было никакой регулярной государственной поддержки, и даже самые нужные лекарства нехватали, жизнь медицинского факультета продолжалась. Вид ненатопленных клиник и институтов, общежитий без окон и мебелей, недостаток лекарств и химикалий, дали мало надежды в дальнейшее развитие. Научный уровень глубоко снижался под довоенный, и одно из следстний войны, инфляция, обозначало дальнейшее препятствие для развития, пока создание форинта не укрепило экономическое положение страны и сделало возможным, чтобы правительство регулярно и во все большей мере поддерживало материально наш факультет.

Первые годы после освобождения характеризуются борьбой против внутренних реакционных кругов университета и напряжением сил в экономическом отношении. Руководителем обоими стремлениями была Венгерская Коммунистическая партия. Из политики партии вытекал трехлетний хозяйственный план, который обозначал восстановление и в жизни Сегедского медицинского факультета. В это время — с 1947 г. по 1949 г. — восстанавливаются детская клиника и также разрушенные во время войны части Гинекологической клиники и фармакологического института. В это время возвращается большая часть увезенного на запад оборудования и открывается возможность для замещения незанятых кафедр, организации ремонта общежитий, для организации Библиотеки медицинского факультета и пополнения крайне необходимых недостатков.

Выяснившаяся политическая атмосфера после основания в 1948 г. Партии венгерских трудящихся сыграла ведущую роль в том, что образова-

тельная, исследовательская и лечебная работа медицинского факультета в этом году достигла довоенного уровня.

К этому очень хорошему по сравнению с тремя годами после потерянной войны результату привела работа всего научного, хозяйственного и вспомогательного личного состава медицинского факультета, но большую роль сыграли и Научный совет, а потом реорганизованная Венгерская Академия Наук с методической и значительной материальной помощью.

Конец второго этана ознаменовался победой сил социализма, и этим начинается влияние народной власти на жизнь университета в политическом отношении, н в хозяйственном — планомерное развитие.

Третий этап истории сегедского образования врачей и аптекарей совпадает с установлением самостоятельного Сегедского медицинского университета. Этот этап, к которому относятся и сегодняшние дни, показывает во всех отношениях, что этот университет — университет Венгерской Народной Республики, который бросил все старое и постоянно развивается по принципам социализма.

Стремления правительства к модернизации и унификации венгерского здравоохранения в отношении университетов привели к тому, что медицинские факульеты университетов выделялись из своих первоначальных рамок и стали самостоятельными, медицинскими университетами с одним факультетом под непосредственным управлением министра здравоохранения. Об этом разпорядилось постановление правительства М. Т. 27/1951 от 28-го января 1951 года. Здесь можно отметить, что уже в 1951 г. решилось, что образование аптекарей в Сегеде тоже относится к задачам Сегедского Медицинского университета. Этот университет до осени 1957 года работал одним факультетом во главе с деканом. В это же время формировались кафедры образования аптекарей, из которых декретом № 64 1957 года был образован фармацевтический факультет.

Сегедский Медицинский университет состоит в наши дни из факультетов фармацевтического и общей медицины. По установлению декрета № 65 1957 года во главе университета — ректор, а факультетов — деканы.

В Сегедском медицинском факультете число кафедр в годы 1921—1950 было 15—17. В течение восьми лет существования Сегедского Медицинского университета число медицинских кафедр повышалось на 22. н фармацевтических — на 4.

Можно сказать, что в первые два этана сегедского образования врачей и аптекрей, до 1950 года ежегодно получали диплом только несколько десятков студентов. Но начиная с 1951 г. в Медицинском университете образуются ежегодно сотни студентов.

Параллельно с постом числа кафедр образовались 7 новых институтов и 4 клиники. Соответственно повышался и личный состав и число коек в клиниках. Значительным для роста университета является и получение новых зданий.

О дальнейшем развитии Сегедского Медицинского университета имеются короткосрочные и долгосрочные планы. Короткосрочные планы направляются на модернизацию офтальмологической клиники и в связи с этим на уменьшение недостатка аудиторий, и на расширения зданий. Исполнение этих планов началось весной 1948 года. Долгосрочные планы содержат в себе построение новых зданий для несовременных клиник без самостоятельного помещения (клиника по нервным болезням, терапевтическая и хирургическая клиники № 2, Лорклиника), и для находящихся в зданиях, построенных для других целей институтов, прежде всего Анатомического института, и, кроме этого, расширение социальных и хозяйственных учреждений.

Теперешняя жизнь Сегедского медицинского университета наполнена стремлением к всемерному социалистическому преобразованию в политическом отношении, а в хозяйственном — к выполнению нового трехлетнего плана, заполнению незанятых кафедр и все более глубокой образовательной, научной и лечебной деятельности.

Сравнивая прошлое с настоящим, можно усТановить, что Сегедский университет в общественно-политическом и экономическом отношении стоит гораздо выше, чем университет до освобождения Венгрии, и обеспечивает подготовление высококвалифицированных кадров здравоохранéния, и дéлает это в сознании, что средства к жизни этих кадров обеспечены в нашем обществе, строящем социализм.

II. A SZEGEDI ORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM ELŐLJÁRÓ HATÓSÁGA

Egészségügyi miniszter:
Dr. DOLESCHALL FRIGYES

Egészségügyi miniszter első helyettese:
Dr. SIMONOVITS ISTVÁN

Egészségügyi miniszterhelyettes:
Dr. VILMON GYULA

Egészségügyi Minisztérium
II. sz. ügyosztály vezetője:
Dr. BARTHA FERENC

II. sz. főkönyvelőség vezetője:
PÉKLI FERENC

III. A SZEGEDI ORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM 1958/59. TANÉVI

rektora:
Dr. PETRI GÁBOR
egyetemi tanár

rektorhelyettese:
Dr. KOVÁCS ISTVÁN
egyetemi docens

az Általános Orvosi Kar dékánja:
Dr. GELLÉRT ALBERT
egyetemi tanár

dékánhelyettese:
Dr. TÓTH KÁROLY
egyetemi docens

a Gyógyszerészi Kar dékánja:
Dr. DIRNER ZOLTÁN
egyetemi tanár

1. Általános Orvostudományi Kar

Dékán és elnök:
Dr. GELLÉRT ALBERT egyetemi tanár.

Nyugalmazott egyetemi tanárok:

Dr. VIDÁKOVITS KAMILLO, egyetemes orvosdoktor, a sebészet v. ny. r. tanára, a sebészeti klinika v. igazgatója. Ny. r. tanár a Szegedi Tudományegyetemen 1921. július 29. óta. Nyugalomba vonult 1945. december 21-én.

Dr. VERESS ELEMÉR, egyetemes orvosdoktor, az élettan v. ny. r. tanára, az élettani intézet v. igazgatója, a Magyar Természettudományi Társulat élettani szakosztályának v. alelnöke, a Szegedi Tudományegyetem 1931/32. tanévi rektora, 1932/33. tanévi prorektora, orvostudományi karának 1924/25., 1940/41. tanévi dékánja, 1925/26., 1927/28. tanévi II. félévi, 1934/35., 1941/42. tanévi prodékánja. A Kolozsvári Tudományegyetemre elsőízben 1913. március 12-én nevezték ki, majd 1919-ben a budapesti Pázmány Péter Tudamányegyetemnek lett ny. r. tanára. A Szegedi Tudományegyetemre ny. r. tanárrá újból kinevezték 1921. augusztus 27-én. Nyugalomba vonult 1946. július 16-án.

Dr. PURJESZ BÉLA, egyetemes orvosdoktor, a belgyógyászati diagnosztika v. ny. r. tanára, a belgyógyászati diagnosztikai klinika v. igazgatója, a Szegedi Tudományegyetem 1945/46. tanévi rektora, 1946/47. tanévi prorektora, orvostudományi karának 1944/45. tanévi dékánja. Ny. r. tanár a Szegedi Tudományegyetemen 1931. július 28. óta. Nyugalomba vonult 1950. április 1-én.

Tanszékvezető egyetemi tanárok:

Dr. RÁVNAY TAMÁS az orvostudományok kandidátusa, a bőr- és nemikórtan tanára, a Bőr- és Nemibeteg Klinika igazgatója.

1893. május 7-én Regőcén született. — Orvosi diplomáját 1920. október 30-án a Budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen szerezte.

1920—1921-ben a budapesti egyetemi Bőr- és Nemibeteg Klinikán bejáró orvos, majd díjtalan gyakornok. 1921—1940-ig a Debreceni Egyetem Bőr- és Nemibeteg Klinikáján tanársegéd, adjunktus, egyetemi magántanár, majd megbízott klinikai igazgató. Ugyaneme egyetem Orvostudományi Kara a »Bőr- és nemibetegségek pathologiája« tárgykörből 1928-ban egyetemi magántanárrá képesítette. 1932. december 15-én egyetemi c. ny. rk. tanári címmel tüntették ki.

1940. október 19-én a szegedi egyetemi bőr- és nemikórtani tanszék élére egyetemi ny. r. tanárrá nevezték ki. 1943/44. és 1957/58. tanévben dékán, 1944/45. prodékán, 1952—57-ig dékánhelyettes, az 1957/58. tanév II. felében megbízott rektor.

A Magyar Dermatológiai Társulat társelnöke, a Délvidéki Fiók elnöke, a Dermatologica (Basel) c. lap belső munkatársa. 1952-ben »Kiváló orvos« címmel tüntették ki.

Dr. GELLÉRT ALBERT az orvostudományok kandidátusa, a bonctan és szövet- és fejlődéstan tanára, a Bonctani és Szövet- és Fejlődéstani Intézet igazgatója.

1894. február 5-én Pókán született. Orvosi diplomáját 1925. június 19-én a Szegedi Ferencz József Tudományegyetemen szerezte.

1921—1936-ig a szegedi egyetemi Bonctani Intézetben tanársegéd, adjunktus. Ugyaneme egyetem orvostudományi kara »Tájbonctan« tárgykörből 1933-ban egyetemi magántanárrá képesítette.

1936. július 28-án a szegedi egyetemi bonctani és szövet- és fejlődéstani tanszék élére egyetemi ny. rk., majd pedig 1940. október 19-én ny. r. tanárrá nevezték ki. 1941/42. tanévben kari jegyző, 1942/43. és 1949/50. tanévben dékán, 1943/44. és 1950/51. tanévben prodékán.

Az Association des Anatomistes, az Orvos-Egészségügyi Szakszervezet, a Magyar—Szovjet Baráti Társaság, a Természettudományos Ismeretterjesztő Társaság tagja. 1952-ben a »Magyar Népköztársasági Érdemrend« V. fokozatával tüntették ki.

Dr. BATIZFALVY JÁNOS az orvostudományok kandidátusa, a szülészet és nőgyógyászat tanára, a Szülészeti- és Nőgyógyászati Klinika igazgatója.

1895. szeptember 30-án Fehértemplomon született. — Orvosi diplomáját 1920. november 27-én a Budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen szerezte.

1918—1922-ig a budapesti egyetemi I. sz. Kórbonctani Intézetben, majd pedig 1922—1939-ig a budapesti II. sz. Nőiklinikán gyakornok, tanársegéd, illetve adjunktus. Ugyaneme egyetem orvostudományi kara »Szülészeti műtéttan« tárgykörből 1934-ben egyetemi magántanárrá képesítette.

1939. június 30-án a szegedi egyetemi szülészeti és nőgyógyászati tanszék élére egyetemi ny. rk., majd pedig 1940. október 19-én ny. r. tanárrá nevezték ki.

Az Orvos-Egészségügyi Szakszervezet Nőgyógyász Szakcsoportjának társelnöke, Délmagyarországi Nőgyógyász Szakcsoportjának elnöke. »A felsőoktatás kiváló dolgozója« címmel tüntették ki.

Dr. JANCSÓ MIKLÓS akadémikus, az orvostudományok doktora, a gyógyszertan tanára, a Gyógyszertani Intézet igazgatója.

1903. április 27-én Kolozsváron született. — Orvosi diplomáját 1929. szeptember 28-án a Szegedi Ferencz József Tudományegyetemen szerezte.

1927—1928. a szegedi egyetem Belgyógyászati Klinikáján díjtalan gyakornok. 1928—1937. a szegedi Gyógyszertani Intézetben tanársegéd, adjunktus. Ugyaneme egyetem orvostudományi kara »Chemotherápia és Méregtan« tárgykörből 1932-ben egyetemi magántanárrá képesítette.

1938. április 16-án a szegedi egyetemi gyógyszertani tanszék

élére egyetemi ny. rk., majd pedig 1940. október 19-én ny. r. tanárrá nevezték ki.

A Magyar Tuodmányos Akadémia levelező tagja 1946-tól, rendes tagja 1947-től. A Magyar Élettani Társaságnak megalakulása óta tagja, a Wiener Biologische Gesellschaft levelező tagja. 1948. és 1955. években Kossuth-díjjal tüntették ki.

Dr. KANYÓ BÉla az orvostudományok kandidátusa, a közegészségtan tanára, a Közegészségtani Intézet igazgatója.

1898. július 4-én Szegeden született. — Orvosi diplomáját 1925. február 20-án a Szegedi Ferencz József Tudományegyetemen szerezte.

1921—1925-ig a szegedi egyetemi Kór- és Gyógytani Intézetben gyakornok. 1925—1940-ig a budapesti Phylaxia Szérumtermelő Intézet humán laboratóriumának orvosa, majd vezető főorvosa. Ugyaneme egyetem Orvostudományi Kara »Immunitástan« tárgykörből 1930-ban magántanárrá képesítette.

1940. október 19-én a szegedi egyetemi közegészségtani tanszék élére egyetemi ny. rk., majd pedig 1941. szeptember 13-án ny. r. tanárrá nevezték ki. Az 1946/47. tanévben a szegedi egyetem Orvostudományi Karának dékánja, 1947/48. tanévben prodékánja.

A Magyar—Szovjet Baráti Társaság, az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete Szegedi Egészségtudományi Szakcsoportjának, valamint a Mezőgazdasági Munkaegészségügyi Bizottságnak elnöke, a Magyar Hygiénikus Társaság vezetőségi tagja, a Magyar Élettani-, Mikrobiológiai-, Biológiai Társaság tagja, az Országos Szakorvosképesítő Vizsgabizottság vizsgáztató tagja.

Dr. IVÁNOVICS GYÖRGY akadémikus, az orvostudományok doktora, a mikrobiológia tanára, a Mikrobiológiai Intézet igazgatója.

1904. június 11-én Budapesten született. — Orvosi diplomáját 1928 szeptemberben a Budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen szerezte.

1928. október 1-től 1928. december 31-ig a Szt. Rókus Kórház proszekturáján segédorvos, 1929—1937-ig tanársegéd a szegedi egyetemi Közegészségtani Intézetben, 1937—1940-ig u. o. adjunktus. — Ugyaneme egyetem orvostudományi kara »A heveny fertőző betegségek bakteriológiai diagnózisa és járványtana« tárgykörből 1936-ban egyetemi magántanárrá képesítette.

1940. október 19-én a szegedi egyetemi mikrobiológiai tanszék élére egyetemi ny. rk., majd pedig 1943. november 15-én ny. r. tanárrá nevezték ki. Az 1948/49. tanévben dékán, az 1949/50. tanévben prodékán.

A Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja 1946-tól, rendes tagja 1955-től. A Magyar Mikrobiológusok Társasága, a Magyar Élet-

tani Társaság, a londoni Society for General Microbiology és a kanadai Society for General Microbiology tagja. 1948. és 1952. években Kossuth-díjjal, 1954-ben a »Szocialista munkáért« érdeméremmel tüntették ki.

Dr. WALTNER KÁROLY az orvostudományok kandidátusa, a gyermekgyógyászat tanára, a Gyermekklinika igazgatója.

1894. július 20-án Lovrinban született. — Orvosi diplomáját 1920. július 23-án a Budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen szerezte.

1920—1924-ig a budapesti Fehérkereszt Gyermekkórházának segédorvosa, illetve az akkor ott működő Erzsébet Tudományegyetemi Gyermekklinika gyakornoka. 1924—1935-ig a szegedi Gyermekklinikán tanársegéd, majd adjunktus. 1936—1937-ig a gyulai Állami Gyermekvédő Intézet igazgató-főorvosa. 1937—1947-ig a budapesti Állami Gyermekvédő Intézet főorvosa.

1947 május 29-én a szegedi gyermekgyógyászati tanszék élére egyetemi ny. r. tanárrá nevezték ki.

A Magyar Gyermekorvosok Társaságának tagja. 1947-ben »Magyar Köztársasági Érdemérem« kiskeresztjével, 1952-ben »Kiváló orvos« címmel, 1955-ben »Szocialista Munkáért« érdeméremmel tüntették ki.

Dr. HETÉNYI GÉZA akadémikus, az általános belgyógyászat tanára, az I. sz. Belgyógyászati Klinika igazgatója.

1894. szeptember 29-én Budapesten született. — Orvosi diplomáját 1919. júliusában a Budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen szerezte.

1919-től 1936-ig a budapesti II. sz. Belklinikán gyakornok, tanársegéd és adjunktus. 1936—1938-ig a budapesti Urológiai Klinikán adjunktus. 1938—1944-ig a Stefánia-úti Belgyógyászati Intézet, majd pedig 1945—1957-ig a Mártonhegyi Belgyógyászati Intézet főorvosa. A budapesti egyetem orvostudományi kara 1931-ben magántanárrá képesítette. 1946-ban egyetemi tanári címmel tüntették ki.

1947. augusztus 12-én a szegedi egyetemi általános belgyógyászati tanszék élére egyetemi ny. r. tanárrá nevezték ki. Az 1949/50. tanév II. félévében a Szegedi Tudományegyetem rektora.

A Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, az Orvos-Egészségügyi Szakszervezet Központi Vezetőségének, a Magyar Élettani Társaságnak tagja, a Szovjet Belgyógyász Társaság tiszteleti tagja, stb. 1950-ben és 1955-ben Kossuth-díjjal, 1945-ben »Kiváló munkás«-címmel, 1948-ban a »Magyar Népköztársasági Érdemrend« V. fokozatával, 1954-ben »Munkaérdemrend«-del tüntették ki. — 1959. január 29-én elhunyt.

Dr. HATTYASY DEZSŐ az orvostudományok doktora, a fog- és szájbetegségek tanára, a Fog- és Szájbeteg Klinika igazgatója.

1901. június 15-én Budapesten született. — Orvosi diplomáját 1925. június 27-én a Budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen szerezte.

1929—1939-ig OTI h. osztályvezető orvos, 1943—1946-ig OTBA fogászati ellenőrző főorvos. 1956. június 1-től Szeged város főstomatologusa. A budapesti egyetem Orvostudományi Kara »Konzerváló fogászat« tárgykörből 1940. április 20-án magántanárrá képesitette.

1949. szeptember 30-án a szegedi egyetemi fog- és szájbetegségek tanszéke élére egyetemi ny. r. tanárrá nevezték ki.

Az Orvos-Egészségügyi Szakszervezet Fogorvos Szakcsoportjának vezetőségi tagja, az ETT Fogászati Bizottsága és az Organisme Européen de Coordination des Recherches sur le Fluor et la Prophylaxie de la Carie Dentaire tagja.

Dr. KRÁMLI ANDRÁS a kémiai tudományok kandidátusa, a biokémia tanára, a Vegytani és Biokémiai Intézet igazgatója.

1910. szeptember 24-én Mezőhegyesen született. — Diplomáját a Szegedi Ferencz József Tudományegyetemen szerezte.

A szegedi egyetem matematikai- és természettudományi kara »Szerves kémia, különös tekintettel a vitaminok és hormonok kémiájára« tárgykörből 1948-ban egyetemi magántanárrá képesítette.

1950. március 1-én a szegedi egyetemi orvosvegytani tanszék élére egyetemi ny. r. tanárrá nevezték ki. Az 1952/53. tanévben a Szegedi Orvostudományi Egyetem dékánja.

A Magyar Élettani Társaság, a Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat és a Biológiai Társaság tagja. A »Magyar Népköztársasági Érdemrend«-del és az »Oktatásügy kiváló dolgozója« címmel tüntették ki.

Dr. HUSZÁK ISTVÁN az orvostudományok doktora, az ideg- és elmekórtan tanára, az Ideg és Elmekórtani Klinika és Agykutató Intézet igazgatója.

1906-ban Székesfehérváron született. — Orvosi diplomáját 1931-ben a Budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen szerezte.

1927—1931-ig a budapesti Gyógyszertani Intézetben, 1931-től a szegedi egyetemi Orvosvegytani Intézetben, majd Ideg- és Elmekórtani Klinikán gyakornok, tanársegéd, illetve adjunktus, közben 1941 januártól 1942 májusig a Stockholmi Karolinska Intitutet-ben dolgozik. A szegedi egyetem orvostudományi kara »Ideg-elmebetegségek kórvegytana« tárgykörből 1943-ban magántanárrá képesítette.

1947. március 21-én a szegedi egyetemi ideg és elmekórtani tanszék élére egyetemi ny. rk., majd pedig 1950. augusztus 15-én ny. r.

tanárrá nevezték ki. 1950/51. tanévben a Szegedi Orvostudományi Egyetem dékánja.

A Nemzetközi Neurologus Társaság, a Magyar Neurologus Társaság, a Magyar Élettani Társaság és a Magyar Biochemiai Társaság tagja.

Dr. KORPÁSSY BÉLA az orvostudományok doktora, a kórbonctan és kórszövettan tanára, a Kórbonctani és Kórszövettani Intézet igazgatója.

1907. január 12-én Szegeden született. — Orvosi diplomáját 1931. június 27-én a Szegedi Ferencz József Tudományegyetemen szerezte.

1930—1939-ig a szegedi egyetem Kórbonctani Intézetében gyakornok, majd tanársegéd. 1939—1944-ig az ungvári Állami Kórház prosector-főorvosa. 1945—1946-ig a budapesti lipótmezei, illetve angyalföldi Elmegyógyintézet prosector-főorvosa. 1946. februárban a szombathelyi kórház prosector-főorvosa. 1946. március 1-től a Szegedi Tudományegyetem Kórbonctani Intézetének megbízott tanszékvezetője. A szegedi egyetem orvostudományi kara »A daganatok kórbonctana és kórszövettana és kísérleti kórtana« tárgykörből magántanárrá képesítette.

1947. március 31-én a szegedi egyetemi kórboctani és kórszövettani tanszék élére egyetemi ny. rk., majd pedig1951. szeptember 1-én ny. r. tanárrá nevezték ki. 1951/52. és az 1956/57. tanévben a Szegedi Orvostudományi Egyetem dékánja.

A Magyar Tudományos Akadémia Morphologiai és Onkologiai Főbizottsága, a Magyar—Szovjet Társaság, a Magyar Élettani Társaság, az Orvos-Egészségügyi Szakszervezet, a Nemzetközi Neurovegetatív Társaság és az Európai Haematológiai Társaság tagja.

Dr. KUKÁN FERENC az orvostudományok kandidátusa, a szemészet tanára, a Szemészeti Klinika igazgatója.

1898. október 6-án Érsekújváron született. — Orvosi diplomáját 1924-ben a Budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen szerezte.

1924—1939-ig a Pécsi Tudományegyetem Szemklinikáján gyakornok, tanársegéd, majd adjunktus. 1939—1945-ig a Kassai Állami Kórház szemészeti osztályának főorvosa, és a MÁV-Rendelőintézet szemészfőorvosa. 1945—1946-ig a Gyöngyösi Kórház szemészfőorvosa. 1946—1951-ig a Hódmezővásárhelyi Kórház szemészeti osztályán osztályvezető főorvos. 1950—1951-ig a Szegedi Orvostudományi Egyetem Szemklinikájának megbízott igazgatója. A Pécsi Tudományegyetem Orvostudományi Kara »Szemészeti kórtan« tárgykörből 1936-ban magántanárrá képesítette.

1951. március 1-én a szegedi egyetemi szemészeti tanszék élére

egyetemi tanárrá nevezték ki. 1953/56-ig három tanéven át a Szegedi Orvostudományi Egyetem dékánja.

A Szegedi Szakorvosi Vizsgáztatóbizottság és a Magyar Szemorvos Társaság Szemész Szakcsoportjának elnöke. 1953-ban »Kiváló orvos« címmel, 1955-ben »Munkaérdemrend«-del tüntették ki.

Dr. LÁNG IMRE az orvostudományok kandidátusa, a sebészeti propedeutika tanára, a II. sz. Sebészeti Klinika igazgatója.

1899. szeptember 7-én Budapesten született. — Orvosi diplomáját 1924-ben a Budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen szerezte.

1925-től a pécsi Sebészeti Klinikán, 1926—1940-ig a budapesti II. sz. Sebészeti Klinikán mint sebészgyakornok, tanársegéd, végül mint adjunktus működött. 1930—31-ben Rockefeller-kutatói ösztöndíjjal, egy évet amerikai sebészeti intézetekben töltött. 1941—1952-ig kórházi sebészfőorvos Hódmezővásárhelyen. A budapesti egyetem orvostudományi kara »Idegrendszer sebészete« tárgykörből 1941-ben egyetemi magántanárrá képesítette.

1951. szeptember 15-én a sebészeti propedeutikai tanszék élére egyetemi tanárrá nevezték ki. Az 1956/57. tanévben oktatási dékánhelyettes.

A Nemzetközi Sebésztársaságnak, az Orvos-Egészségügyi Szakszervezet Sebészcsoportjának és a Magyar Idegsebész Társaságnak tagja. 1950-ben a »Köztársasági Érdemrend« ezüstfokozatával, 1953-ban a »Kiváló orvos« címmel tüntették ki.

Dr. KARÁDY ISTVÁN az orvostudományok kandidátusa, a kórélettan tanára, a Kórélettani Intézet igazgatója.

1904. augusztus 20-án Jászberényben született. — Orvosi diplomáját 1929. május 3-án a Budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen szerezte.

1923—1926-ig a budapesti egyetemi I. sz. Anatómiai Intézetben, 1926—1929-ig az I. sz. Kórbonctani Intézetben, 1929—1932-ig az I. sz. Belgyógyászati Klinikán gyakornok. 1932—1948-ig a szegedi Belklinikán gyakornok, tanársegéd, majd címzetes adjunktus. 1937. szept. 1-től 1939. szept. 1-ig Kanada és az Észak-Amerikai Egyesült Államok különböző tudományos intézeteiben dolgozott. 1957-ben Párizsban, 1958-ban Londonban végzett kutató munkát. 1948—1951-ig a szegedi egyetemi Gyógyszertani Intézetben adjunktus, majd intézeti tanár. Ugyaneme egyetem orvostudományi kara »Allergiás betegségek kór- és gyógytana« tárgykörből 1939/40-ben egyetemi magántanárrá képesítette.

1951. szeptember 15-én a szegedi egyetemi kórélettani tanszék élére egyetemi tanárrá nevezték ki.

A Magyar Belorvos Társaság, a Magyar Élettani Társaság, a Magyar—Szovjet Baráti Társaság, a Society of Physiology (Kanada)

tagja, H. c. Associate in Anatomy and Experimental Medicine (Montreal), a Society of Pathology (U. S. A.), Société Francaise d' Allergie (Paris), International Histamin Club (London) tagja.

Dr. FAZEKAS I. GYULA az orvostudományok kandidátusa, az igazságügyi orvostan tanára, az Igazságügyi Orvostani Intézet igazgatója.

1902. augusztus 18-án született Szegeden. — Orvosi diplomáját 1930. június 21-én a Szegedi Ferencz József Tudományegyetemen szerezte.

1926—1946-ig a szegedi Igazságügyi Orvostani Intézetben externista, gyakornok, tanársegéd, adjunktus, majd intézeti tanár. 1946—1952-ig megbízott intézetvezető. 1952. január 1-től 1952. augusztus 20-ig tanszékvezető intézeti tanár. A szegedi egyetem orvostudományi kara »Válogatott fejezetek a törvényszéki orvostan területéről« tárgykörből 1937-ben egyetemi magántanárrá képesítette.

1952. január 1-én a szegedi egyetemi igazságügyi orvostani tanszék élére tanszékvezető intézeti tanárrá, majd pedig 1952. augusztus 20-án egyetemi tanárrá nevezték ki.

Az Orvos-Egészségügyi Szakszervezet Pathológus Szakcsoportjának tagja, a Société de Médecine Légale külföldi levelező tagja.

Dr. PETRI GÁBOR az orvostudományok kandidátusa, az általános sebészet, valamint a sebészeti anatómia és műtéttan tanára, az I. sz. Sebészeti Klinika, valamint a Sebészeti Anatómiai és Műtéttani Intézet igazgatója.

1914. február 6-án Budapesten született. — Orvosi diplomáját 1937. július 3-án a Pécsi Erzsébet Tudományegyetemen szerezte.

Egyetemi tanulmányi ideje alatt 4 évig a pécsi Élettani Intézetben dolgozott. 1937—1939-ig a budapesti István Kórházban díjtalan gyakornok. 1939—1943-ig a budapesti Szabolcs utcai Kórházban segédorvos. 1945—1951-ig a szegedi egyetem Sebészeti Klinikáján gyakornok, majd adjunktus. A szegedi egyetem orvostudományi kara »Sebészeti kórtan« tárgykörből 1951-ben magántanárrá képesítette.

1951. december 1-én a sebészeti anatómiai és műtéttani tanszék élére tanszékvezető docenssé, ugyanoda 1953. február 19-én egyetemi tanárrá, 1958. január 1-én pedig a pécsi I. sz. Sebészeti Klinika igazgatójává nevezték ki. Majd 1958. május 1-én az általános sebészeti tanszék élére Szegedre, egyetemi tanárrá nevezték ki. Az 1958/59. tanévben az egyetem rektora.

A Magyar Tudományos Akadémia II. sz. Klinikai Bizottságának, az Egészségügyi Tudományos Tanácsnak, a Nemzetközi Sebésztársaságnak tagja. Az Orvos-Egészségügyi Szakszervezet Sebész Szakcso-

portja Országos Vezetőségének tagja, a Délmagyarországi Sebész Szakcsoport elnöke.

Dr. CSIK LAJOS az orvostudományok kandidátusa, a biológia tanára, a Biológiai Intézet igazgatója.

1902. január 7-én Felsőnyárádon született. — Orvosi diplomáját 1928. szeptember 22-én a Debreceni Tudományegyetemen szerezte.

1925—1928-ig a Debreceni Tudományegyetem orvoskarán gyakornok, majd tanársegéd. 1928—1940-ig a tihanyi Magyar Biológiai Kutatóintézetben gyakornok, adjunktus, majd oszt. igazgató. 1940—1944-ig a kolozsvári egyetemen ny. rk., illetve ny. r. tanár. 1945—1950-ig a Kolozsvári Bólyai Tudományegyetem Természettudományi Karán szerződéses tanár. 1950—1955-ig a Magyar Tudományos Akadémia Tihanyi Biológiai Kutatóintézetében osztályvezető. A Budapesti Tudományegyetem Orvostudományi Kara »Kísérleti öröklestan« tárgykörből 1937-ben egyetemi magántanárrá képesítette.

1955. január 1-én a szegedi orvostudományi egyetemi biológiai tanszék élére egyetemi tanárrá nevezték ki.

A Magyar Élettani Társaság, a Magyar Biológiai Társaság, a Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat és a Magyar—Szovjet Baráti Társaság tagja.

Dr. JULESZ MIKLÓS az orvostudományok doktora, az általános belgyógyászat tanára, a II. sz. Belklinika, majd pedig 1959. május 1-től az I. sz. Belklinika igazgatója.

1904. május 12-én Kiskunfélegyházán született. — Orvosi diplomáját 1927. október 29-én a Budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen szerezte.

1923—1927-ig a budapesti egyetem Élettani Intézetében demonstrátor, majd gyakornok. 1927—1929-ig a budapesti III. sz. Belklinikán externista. 1927—1943-ig a Zsidó Kórház C-belosztályán segédorvos, alorvos, majd rendelő orvos. 1943—1944-ig a pestújhelyi OTI Tbc. Kórházban segédorvos. 1945—1948-ig a Budapesti Gépgyárak Vállalati Pénztárának felülvizsgáló főorvosa, közben 1946. februárjától 1958-ig a budapesti I. sz. Belklinikán tanársegéd, adjunktus, majd egyetemi tanár tanszék nélkül. A budapesti egyetem orvostudományi kara »Endokrin betegségek gyakorlati diagnosztikája« tárgykörből 1947-ben egyetemi magántanárrá képesítette.

1958. október 15-én a belgyógyászati propedeutikai tanszék, 1959. május 1-től pedig az általános belgyógyászati tanszék élére egyetemi tanárrá nevezték ki.

Az Orvos-Egészségügyi Szakszervezet Belgyógyász Szakcsoportja vezetőségi tagja, a Magyar Belorvosi Archivum főszerkesztője.

Dr. OBÁL FERENC az orvostudományok kandidátusa, az élettan tanára, az Élettani Intézet igazgatója.

1916. szeptember 28-án Budapesten született. — Orvosi diplomáját 1940. szeptember 28-án a Budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen szerezte.

1936-ban a budapesti Kórélettani Intézetben, 1937—1939-ig a heidelbergi Élettani Intézetben működött. 1939-ben a budapesti Kórélettani Intézetben díjtalan gyakornok. 1940—1945-ig a Kolozsvári Ferencz József Tudományegyetem Élettani Intézetében tanársegéd és adjunktus, 1945—1953-ig a Kolozsvári Bólyai Tudományegyetem Marosvásárhelyen felállított orvostudományi karán az Általános Kísérleti Kórtani tanszéken szerződéses egyetemi ny. r. tanár, 1947-től egyben az Élettani tanszéken, majd 1949-től a Gyógyszertani tanszéken is egyetemi tanár. 1953-ban a budapesti Országos Idegsebészeti Tudományos Intézet Élettani osztályának vezetője. A budapesti egyetem orvostudományi kara »Belső szekréciós rendszer élet és kórélettana« tárgykörből 1948-ban egyetemi magántanárrá képesítette.

1958. október 15-én a szegedi élettani tanszék élére egyetemi tanárrá nevezték ki.

A Magyar Élettani Társaság tagja 1943-tól. 1957-ben »Kiváló orvos« címmel tüntették ki.

Dr. SZENES TIBOR az orvostudományok kandidátusa, a röntgenológia tanára, a Röntgenklinika igazgatója.

1908. október 27-én Nyitrán született. — Orvosi diplomáját a Szegedi Ferencz József Tudományegyetemen 1933. június 26-án szerezte.

1933—1950-ig a szegedi egyetemi Belgyógyászati Klinikán gyakornok, tanársegéd, illetve klinikai főorvos. Ugyaneme egyetem orvostudományi kara »Röntgenológia« tárgykörből 1945. november 26-án egyetemi magántanárrá képesítette. 1950—1959. a Központi Katonai Kórház Röntgenosztályának főorvosa, hadsereg röntgen-főszakorvos és orvos-ezredes.

1959. június 21-én a szegedi egyetemi röntgenológiai tanszék élére egyetemi tanárrá nevezték ki.

Az E. T. T. Radiológiai Albizottság, az M. T. A. Sugárbiológiai Sectiója, és az I. sz. Klinikai Bizottság tagja, az Orvos-Egészségügyi Szakszervezet Radiológiai Szakcsoportja vezetőségi tagja. A »Magyar Népköztársasági Érdemérem« aranyfokozatával és »Kiváló Szolgálatért Érdemérem«-mel tüntették ki.

Tanszékvezető docens:

Dr. GÖRGÉNYI GYULA egyetemes orvosdoktor, a fül-orr-gégegyógyászat előadója, a Fül-orr-gége Rendelőintézet vezetője.

1901. január 1-én Mócson született. — Orvosi diplomáját a Kolozsvári, illetve Szegedi Ferencz József Tudományegyetemen szerezte.

1929-óta a szegedi egyetemi Fül-orr-gége Rendelőintézetben dolgozott mint gyakornok, tanársegéd, adjunktus, klinikai főorvos, illetve docens. A szegedi egyetem Orvostudományi Kara fül-orr-gégegyógyászati tárgykörből magántanárrá képesítette.

1946-óta a Füll-orr-gége Rendelőintézet vezetője.

Tudományos munkássága a füleredetű koponyaűri szövődmények pathologiájára, a nyelőcső, a felső légutak betegségeire, a gócfertőzés kérdéseire, valamint az ozaenára terjedt ki. — 1959. augusztus 18-án elhunyt.

2. Gyógyszerésztudományi Kar

Dékán és elnök:
Dr. DIRNER ZOLTÁN egyetemi tanár

Nyugalmazott egyetemi tanár:

DÁVID LAJOS, a gyógyszerésztudományok doktora, okl. gyógyszerész, a gyógyszerészeti tanszék v. ny. r. tanára, az egyetemi gyógyszertár v. vezetője. A berlini Deutsche Chemische Gesellschaft, az American Shemical Society, a Magyar Gyógyszerésztudományi Társaság, a Magyar Kémikusok Egyesülete, a The American Association for the Advencement of Science és a Fédération Internationale Pharmaceutique tagja. A Szegedi Tudományegyetem orvostudományi karának 1946/47. tanévi jegyzője, 1947/48. tanévi dékánja. Ny. r. tanár a Szegedi Tudományegyetemen 1944. május 22. óta. Nyugalomba vonult 1958. szeptember 1-én.

Tanszékvezető egyetemi tanárok:

Dr. KŐSZEGI DÉNES a kémiai tudományok kandidátusa, a gyógyszerészi vegytan tanára, a Gyógyszerészi-Vegytani Intézet igazgatója.

1888. augusztus 12-én Nagylakon született. — Bölcsészdoktori diplomáját 1914-ben a Kolozsvári Ferencz József Tudományegyetemen szerezte.

1911-től a kolozsvári, majd a szegedi egyetemi Kémiai Intézetben demonstrátor, tanársegéd, majd adjunktus. 1938-ban intézeti

tanár. 1945-ben egyetemi ny. rk. tanár. 1947-ben a Gyógyszerészi-Vegytani Intézet igazgatója. A szegedi egyetem Mathematikai és Természettudományi kara »Gyógyszerészi Kémiai Analitika« tárgykörből 1933-ban egyetemi magántanárrá képesítette.

1951-ben a szegedi egyetemi gyógyszerészi-vegytani tanszék élére egyetemi ny. r. tanárrá nevezték ki.

A Természettudományi Társulat tagja.

Dr. NOVÁK ISTVÁN, a gyógynövény és drogismeret tanára, a Gyógynövény- és Drogismereti Intézet igazgatója.

1906. szeptember 25-én Nagyenyeden született. — Gyógyszerészdoktori diplomáját 1930-ban a Szegedi Ferencz József Tudományegyetemen szerezte.

1927—1930-ig a szegedi egyetem Gyógyszerészeti Intézetében és Egyetemi Gyógyszertárában gyakornok, majd tanársegéd. 1931—1937-ig a Richter Gedeon vegyészeti gyárban osztályvezető. 1937—1941-ig a szegedi egyetemi Gyógyszerészeti Intézetben és Egyetemi Gyógyszertárban gyógyszertári fővegyész. 1944. június 1-től 1944. szeptember 15-ig a Kolozsvári Ferencz József Tudományegyetem Gyógyszerészeti Intézete és Egyetemi Gyógyszertára mb. vezetője. 1944—1953-ig a Szegedi Tudományegyetem, illetve Orvostudományi Egyetem Gyógyszerészeti Intézetében és Egyetemi Gyógyszertárában gyógyszertári fővegyész, intézeti tanár, majd docens. A szegedi egyetem Mathematikai és Természettudományi kara »Az újabb fajta gyógyszerek előállítása és vizsgálata« tárgykörből 1944-ben egyetemi magántanárrá képesítette.

1953. szeptember 16-án a szegedi egyetemi gyógynövény és drogismereti tanszék élére egyetemi tanárrá nevezték ki. 1953. áprilistól 1956. augusztusig a Szegedi Orvostudományi Egyetemen dékánhelyettes.

A TTIT-nek, az Orvos-Egészségügyi Szakszervezetnek, a Gyógyszerészképzés- és Továbbképzés Bizottságának, a Módszertani-, a Gazdasági Bizottságnak tagja. 1958/59. tanévben a Diákjóléti Bizottságnak, a Jubileumi Bizottságnak és a Csongrád megyei Gyógyszerész Szakcsoportnak elnöke.

Dr. DIRNER ZOLTÁN egyetemes orvosdoktor, a gyógyszerhatástan tanára, a Gyógyszerhatástani Intézet igazgatója.

1903. augusztus 1-én Kassán született. — Orvosi diplomáját 1927. június 26-án a Szegedi Ferencz József Tudományegyetemen szerezte.

1927. március 1-től október 31-ig a szegedi egyetem Általános Kórtani Intézetében díjtalan gyakornok. 1929—1958-ig az egyetemi Gyógyszertani Intézetben gyakornok, tanársegéd, adjunktus, intézeti tanár, majd docens. 1958-ban a szegedi egyetem Gyógyszerhatástani

Intézetében tanszékvezető docens. 1956. szeptember 1-től gyógyszerészi dékánhelyettes, 1958. március 16-tól a gyógyszerészi kar dékánja. Ugyaneme egyetem orvostudományi kara »Új tetrahydroisochinolin és phenylalkylamin származékok pharmakológiai vizsgálata, különös tekintettel a hatás és vegyiszerkezet összefüggéseire« tárgykörből 1938-ban egyetemi magántanárrá képesítette.

1959. április 4-én a szegedi egyetemi gyógyszerhatástani tanszék élére egyetemi tanárrá nevezték ki. Az 1958/59. tanévben a Gyógyszerészi Kar dékánja.

A Magyar Élettani Társaságnak, a TTIT-nek, az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezetének tagja, az Acta Pharmaceutica Hungarica szerkesztőségi tagja, a Szegedi Gyógyszerész Szakcsoport elnökségi tagja. 1955-ben »Az Egészségügy Kiváló Dolgozója« kitüntetésben részesült.

IV. EGYETEMI TANÁCS

Elnök:

Dr. PETRI GÁBOR egyetemi tanár, rektor.

Tagjai:

Dr. GELLÉRT ALBERT egyetemi tanár, az Általános Orvosi Kar dékánja,

Dr. DIRNER Zoltán egyetemi tanár, a Gyógyszerészi Kar dékánja,

Dr. KOVÁCS ISTVÁN egyetemi docens, rektorhelyettes,

Dr. MARTON GYÖRGY egyetemi adjunktus, a MSZMP Orvosegyetemi Szervezetének titkára,

CSEPREGI ERZSÉBET VI. éves orvostanhallgató, az Orvosegyetemi KISZ Bizottság titkára.

Állandó jelleggel meghívottak:

Dr. TÓTH KÁROLY egyetemi docens, az Általános Orvosi Kar dékánhelyettese,

Dr. NAGY ISTVÁN egyetemi docens, az Orvos-Egészségügyi Szakszervezet Orvosegyetemi Bizottságának elnöke,

Dr. DEÁK FERENC gazdasági igazgató,

Dr. SZEGVÁRI MENYHÉRT egyetemi tanársegéd, személyzeti osztályvezető,

Dr. KALOCSAI DEZSŐ egyetemi docens, a Szegedi Tudományegyetemmel közös Marxizmus—Leninizmus Tanszék vezetője,

NAGY LAJOS egyetemi docens, a Szegedi Tudományegyetemmel közös Politikai Gazdaságtan Tanszék vezetője.

V. MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT ORVOSEGYETEMI SZERVEZETE

(Dugonics tér 13. I. em. Telefon: 43-23.)

Titkár: Dr. MARTON GYÖRGY egyetemi adjunktus

VI. KOMMUNISTA IFJÚSÁGI SZÖVETSÉG ORVOSEGYETEMI SZERVEZETE

(Beloiannisz tér 5. KISZ kollégium. Telefon: 43-08.)

Titkár: CSEPREGI ERZSÉBET VI. éves orvostanhallgató.

VII. ORVOSEGÉSZSÉGÜGYI SZAKSZERVEZET ORVOSEGYETEMI BIZOTTSÁGA

(Lenin krt. 98. Telefon: 41-14.)

Elnök: Dr. NAGY ISTVÁN egyetemi docens

Titkár: TOTKA BÁLINT

VIII. A SZEGEDI ORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM HIVATALAI ÉS KÖZPONTI INTÉZMÉNYEI

1. *Rektori Hivatal*
(Dugonics tér 13. I. em. Telefon: 41-66.)
Rektor: Dr. PETRI GÁBOR egyetemi tanár
Rektorhelyettes: Dr. KOVÁCS ISTVÁN egyetemi docens

Tanulmányi Osztály
(Dugonics tér 13. I. em. Telefon: 40-46, 37, 38, 39 mellék.)
Jegyzetiroda
(Lenin krt. 97. Telefon: 21-23; 21-27.)
Vezető: WENNER MIKLÓS főelőadó.

Személyügyi Osztály
(Lenin krt. 97. Telefon: 21-23; 21-27.)
Vezető: Dr. SZEGVÁRI MENYHÉRT egyetemi tanársegéd.

2. *Általános Orvosi Kar Dékáni Hivatala*
(Dugonics tér 13. I. em. Telefon: 41-66.)
Dékán: Dr. GELLÉRT ALBERT egyetemi tanár
Dékánhelyettes: Dr. TÓTH KÁROLY egyetemi docens.

3. *Gyógyszerészi Kar Dékáni Hivatala*
(Dugonics tér 13. I. em. Telefon: 41-66.)
Dékán: Dr. DIRNER ZOLTÁN egyetemi tanár.

4. *Gazdasági Igazgatóság*
(Lenin krt. 97. Telefon: 21-23; 21-27.)
Igazgató: Dr. DEÁK FERENC.

5. *Könyvtár*
(Lenin krt. 98. Telefon: 33-79.)
Vezető: PÁLFY GYULA tudományos munkatárs.

6. *Központi Laboratórium*
(Beloiannisz tér 10. Telefon: 23-25.)
Vezető: Dr. SALKOVITS ENDRE adjunktus

7. *Egyetemi Gyógyszertár*
(Beloiannisz tér 11. Telefon: 41-21.)
Vezető: Dr. FRŐLICH ANDOR adjunktus.

8. *Kollégiumok*
Kollégiumok igazgatója: PIGNITZKY GYÖRGY
(Apáthy István KISZ Kollégium. Telefon: 43-08.)
Nevelőtanár: SALLAI JÚLIA
(Hugonnai Vilma Leánykollégium. Telefon: 21-23.)

Apáthy István KISZ Kollégium
(Belloiannisz tér 5. Telefon: 43-08.)
Társadalmi igazgató: SÜTŐ MIHÁLY II. éves oh.

id. Dr. Jancsó Miklós Fiúkollégium
(Vörösmaty u. 3. Telefon: 27-66.)
Társadalmi igazgató: BÁRDÓCZY ÁRPÁD VI. éves oh.

Hugonnai Vilma Leánykollégium
(Lenin krt. 97. Telefon: 21-23.)
Társadalmi igazgató: DOBRANOVITS ILONA VI. éves oh.

IX. A SZEGEDI ORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM OKTATÁSI INTÉZMÉNYEI

a) *Általános Orvostudományi Kar*

1. *Intézetek:*

BONCTANI INTÉZET Kossuth Lajos sgt. 40. Telefon: 43-25.
Igazgató: Dr. Gellért Albert egyetemi tanár.

SZÖVET- ÉS FEJLŐDÉSTANI INTÉZET Kossuth Lajos sgt. 40. Telefon: 43-25.
Igazgató: Dr. Gellért Albert egyetemi tanár.

BIOLÓGIAI INTÉZET Kossuth Lajos sgt. 35. Telefon: 40-00.
Igazgató: Dr. Csík Lajos egyetemi tanár.

ÉLETTANI INTÉZET Beloiannisz tér 10. Telefon: 46-67.
Igazgató: Dr. Obál Ferenc egyetemi tanár.

GYÓGYSZERTANI INTÉZET Beloiannisz tér 12. Telefon: 41-58.
Igazgató: Dr. Jancsó Miklós egyetemi tanár.

IGAZSÁGÜGYI ORVOSTANI INTÉZET Kossuth Lajos sgt. 40. Telefon: 27-43.
Igazgató: Dr. Fazekas I. Gyula egyetemi tanár.

KÓRBONCTANI ÉS KÓRSZÖVETTANI INTÉZET Kossuth Lajos sgt. 40. Telefon: 26-45.
Igazgató: Dr. Korpássy Béla egyetemi tanár.

KÓRÉLETTANI INTÉZET Lenin krt. 96. Telefon: 21-78.
Igazgató: Dr. Karády István egyetemi tanár.

KÖZEGÉSZSÉGTANI INTÉZET Beloiannisz tér 10. Telefon: 35-25.
Igazgató: Dr. Kanyó Béla egyetemi tanár.

MIKROBIOLÓGIAI INTÉZET Beloiannisz tér 10. Telefon: 23-25.
Igazgató: Dr. Ivanovics György egyetemi tanár.

SEBÉSZETI ANATÓMIAI ÉS MŰTÉTTANI INTÉZET Árpád u. 2. Telefon: 31-05.
Igazgató: Dr. Petri Gábor egyetemi tanár.

VEGYTANI ÉS BIOKÉMIAI INTÉZET Beloiannisz tér 8. Telefon: 27-41.
Igazgató: Dr. Krámli András egyetemi tanár.

2. *Klinikák:*

I. sz. BELGYÓGYÁSZATI KLINIKA Korányi S. rkp. 15. Telefon: 28-13; 46-23.
Igazgató: Dr. Hetényi Géza egyetemi tanár. 1959. május 1-től Dr. Julesz Miklós egyetemi tanár.

II. sz. BELGYÓGYÁSZATI KLINIKA Korányi S. rkp. 8—10. Telefon: 20-04.
Igazgató: Dr. Julesz Miklós egyetemi tanár, 1959. április 30-ig.

BŐRGYÓGYÁSZATI KLINIKA Korányi S. rkp. 8—10. Telefon: 26-36; 27-15.
Igazgató: Dr. Rávnay Tamás egyetemi tanár.

FOG- ÉS SZÁJBETEG KLINIKA Lenin krt. 60. Telefon: 32-21.
Igazgató: Dr. Hattyasy Dezső egyetemi tanár.

GYERMEKGYÓGYÁSZATI KLINIKA Korányi S. rkp. 18. Telefon: 24-25.
Igazgató: Dr. Waltner Károly egyetemi tanár.

IDEG-ELMEKÓRTANI KLINIKA Idegklinika: Korányi S. rkp. 15. Telefon: 31-03. Elmeklinika: Pulcz u. 1. Telefon: 23-18.
Igazgató: Dr. Huszák István egyetemi tanár.

ORR-, FÜL-, GÉGERENDELŐ INTÉZET Korányi S. rkp. 18. Telefon: 24-25.
Igazgató: Dr. Görgényi Gyula tanszékvezető docens.

RÖNTGEN KLINIKA Korányi S. rkp. 15. Telefon: 31-05; 31-06.
Igazgató: Dr. Szenes Tibor egyetemi tanár.

I. sz. SEBÉSZETI KLINIKA Árpád u. 2. Telefon: 31-05; 31-06.
Igazgató: Dr. Petri Gábor egyetemi tanár.

II. sz. SEBÉSZETI KLINIKA Árpád u. 2. Telefon: 46-23; 31-06.
Igazgató: Dr. Láng Imre egyetemi tanár.

SZEMÉSZETI KLINIKA Eötvös u. 2. Telefon: 33-86; 20-02.
Igazgató: Dr. Kukán Ferenc egyetemi tanár.

SZÜLÉSZET ÉS NŐGYÓGYÁSZATI KLINIKA Lenin krt. 96. Telefon: 36-05.
Igazgató: Dr. Batizfalvy János egyetemi tanár.

b) *Gyógyszerészi Kar*

GYÓGYSZERHATÁSTANI INTÉZET Felszabadulás u. 5. Telefon: 31-08.
Igazgató: Dr. Dirner Zoltán egyetemi tanár.

GYÓGYNÖVÉNY- ÉS DROGISMERETI INTÉZET Eötvös u. 2. Telefon: 33-86; 20-02.
Igazgató: Dr. Novák István egyetemi tanár.

GYÓGYSZERÉSZI VEGYTANI INTÉZET Beloiannisz tér 9. Telefon: 32-67.
Igazgató: Dr. Kőszegi Dénes egyetemi tanár.

GYÓGYSZERÉSZETI INTÉZET Beloiannisz tér 11. Telefon 32-83.
Mb. vezető: Dr. Gergely Menyhért egyetemi adjunktus.

c) *Idegennyelvi lektorátus*
Eötvös u. 2. Telefon: 20-02.

Megbízott vezető: Fülöp János nyelvtanár.

d) *A Szegedi Tudományegyetemmel közös intézmények*

Marxizmus—Leninizmus Tanszék, Táncsics Mihály u. 2. III. em. Telefon: 40-84.
Tanszékvezető docens: Dr. Kalocsai Dezső.

Politikai Gazdaságtan Tanszék, Táncsics Mihály u. 2. II. em. Telefon: 35-10.
Tanszékvezető docens: Nagy Lajos.

Testnevelési Tanszéki csoport, Táncsics Mihály u. 2. fdsz. Telefon: 43-07.
Tanszéki csoportvezető: Tari János testnevelő tanár.

X. ÁLLANDÓ BIZOTTSÁGOK

1. Egyetemi Bizottságok

Államvizsga Bizottság

Elnök: Dr. Kukán Ferenc egyetemi tanár
Tagok: Dr. Kanyó Béla egyetemi tanár
Dr. Fazekas I. Gyula egyetemi tanár
Marxista—Leninista és Politikai Gazdaságtani Tanszékek kiküldöttje.

Diákasztal (Menza) Bizottság

Elnök: A Szegedi Tudományegyetem kiküldöttje
Alelnök: Almásy Endre osztályvezető
Tagok: Dr. Felkai Béla egyetemi adjunktus
Totka Bálint, Szakszervezeti Bizottság titkára
Pigniczky György, kollégiumok igazgatója.

Diákjóléti Bizottság

a) orvosi

Elnök: Dr. Krámli András egyetemi tanár
Tagok: Dr. Prókai András egyetemi tanársegéd
Seres Júlia szoc. előadó
KISZ képviselője

b) gyógyszerészi

Elnök: Dr. Novák István egyetemi tanár
Tagok: mint fent.

Egyeztető Bizottság

a) Állami tagok: Dr. Zelenka Lajos egyetemi adjunktus
Dr. Dócziné Aulich Anna

b) Szakszervezeti tagok: Dr. Bácskai Józsefné
Dr. Forró László egyetemi tanársegéd
Orbán Ferenc.

Gazdasági Bizottság

Elnök: Dr. Ivanovics György egyetemi tanár
Tagok: Dr. Huszák István egyetemi tanár
Dr. Hattyasy Dezső egyetemi tanár
Dr. Korpássy Béla egyetemi tanár
Dr. Dirner Zoltán egyetemi tanár
Dr. Deák Ferenc gazdasági igazgató
MSZMP kiküldöttje
Szakszervezet kiküldöttje.

Hallgatók Fegyelmi Bizottsága

Elnök: Dr. Szádeczki László egyetemi adjunktus (orvosoknál)
Tagok: Dr. Morvai József egyetemi adjunktus (gyógyszerészeknél)
MSZMP képviselői
KISZ képviselők
Tanulmányi Osztály képviselője.

Hallgatók Visszavételi Bizottsága

Elnök: Dr. Korpássy Béla egyetemi tanár
Tagok: Dr. Sipos Károly egyetemi docens (orvosoknál)
Dr. Vinkler Elemér egyetemi docens (gyógyszerészeknél)
Wenner Miklós főelőadó.

Ideológiai Oktatási Bizottság

Elnök: Dr. Kukán Ferenc egyetemi tanár
Tagok: Dr. Csík Lajos egyetemi tanár
Dr. Buzás Géza egyetemi adjunktus
Dr. Mónus Zoltán egyetemi adjunktus
Dr. Marton György egyetemi adjunktus
Marxizmus—Leninizmus Tanszék képviselője.

Intézeti Bizottság

Elnök: Dr. Jancsó Miklós egyetemi tanár
Tagok: Elméleti intézeti professzorok
Dr. Julesz Miklós egyetemi tanár a klinikai professzorok képviseletében
Dr. Deák Ferenc gazdasági igazgató
Fábián Károly, a főkönyvelőség vezetője
MSZMP képviselője
Szakszervezet képviselője

Izotóp Bizottság

Elnök: Dr. Krámli András egyetemi tanár
Dr. Huszák István egyetemi tanár
Dr. Sövényi Ervin egyetemi adjunktus
Dr. Domonkos Jenő egyetemi adjunktus
Dr. Salkovits Endre egyetemi adjunktus.

Jutalmazási Bizottság

a) tanszemélyzeti
Elnök: Dr. Julesz Miklós egyetemi tanár
Tagok: Dr. Waltner Károly egyetemi tanár
Dr. Fazekas I. Gyula egyetemi tanár
Dr. Novák István egyetemi tanár
Dr. Kenyeres Ferenc egyet. adjunktus
Dr. Marton György egyetemi adjunktus
Dr. Nagy István egyetemi docens
Személyzeti Osztály képviselője

b) dolgozói
Elnök: Dr. Sipos Károly egyetemi docens
Tagok: Dr. Kenyeres Ferenc egyetemi adjunktus
Dr. Deák Ferenc gazdasági igazgató
MSZMP képviselője
Szakszervezet képviselője
Személyzeti Osztály képviselője.

Klinikai Bizottság

Elnök: Dr. Rávnay Tamás egyetemi tanár
Tagok: klinikus professzorok
Dr. Karády István egyetemi tanár, az elméleti intézeti professzorok képviseletében
Dr. Deák Ferenc gazdasági igazgató
Fábián Károly, a főkönyvelőség vezetője
Betegélelmezési Osztály képviselője
MSZMP képviselője
Szakszervezet képviselője.

Könyvtár Bizottság

Elnök: Dr. Kanyó Béla egyetemi tanár
Tagok: Dr. Hattyasy Dezső egyetemi tanár
Dr. Novák István egyetemi tanár
Dr. Földes József egyetemi adjunktus
KISZ képviselője
Pálfy Gyula tudományos munkatárs, könyvtárvezető

Központi Állattenyésztő Telep Bizottság

Elnök: Dr. Obál Ferenc egyetemi tanár
Tagok: Dr. Fazekas I. Gyula egyetemi tanár
Dr. Csík Lajos egyetemi tanár
Almásy Endre osztályvezető

Módszertani Bizottság

a) orvosi
Elnök: Dr. Huszák István egyetemi tanár
Tagok: Dr. Hattyasy Dezső egyetemi tanár
Dr. Fazekas I. Gyula egyetemi tanár
Dr. Nagy István egyetemi docens

b) gyógyszerészi
Elnök: Dr. Kőszegi Dénes egyetemi tanár
Dr. Novák István egyetemi tanár
Dr. Greguss Pál egyetemi tanár (a Tudományegyetem részéről)
Dr. Tóth József egyetemi adjunktus (a Tudományegyetem részéről).

Tudományos Diákköröket Szervező Iroda

Elnök: Dr. Pórszász János egyetemi docens
Titkár: Dr. Alföldi Lajos egyetemi docens

Tudományos Bizottság

Elnök: Dr. Ivanovics György egyetemi tanár
Tagok: Dr. Jancsó Miklós egyetemi tanár
Dr. Huszák István egyetemi tanár
Dr. Korpássy Béla egyetemi tanár
Dr. Kőszegi Dénes egyetemi tanár
Dr. Kahán Ágost egyetemi docens
Dr. Tass Gyula egyetemi tanársegéd
MSZMP képviselője
Dr. Nagy István egyetemi docens.

Tűzrendészeti Csúcsbizottság

Elnök: Dr. Morvay József

Veszélyességi Pótlék Jogosultságot Megállapító Bizottság

Elnök: Dr. Fazekas I. Gyula egyetemi tanár
Tagok: Dr. Páldy László egyetemi adjunktus
Szakszervezet képviselője
Hetényi Antal illetménycsoport vezető.

2. Orvos-Egészségügyi Szakszervezet Tudományos Szakcsoportja

Elnök: Dr. Hattyasy Dezső egyetemi tanár
Titkár: Dr. Könyves-Kolonics László egyetemi adjunktus

3. Szegedi Szakorvosképesítő Vizsgáztató Bizottság 1958. évi tagjai

Elnök:	Dr. Kukán Ferenc egyetemi tanár
Állandó tagok:	Dr. Korpássy Béla egyetemi tanár
	Dr. Julesz Miklós egyetemi tanár

Kérdező tanárok:

Belgyógyászat	Dr. Julesz Miklós egyetemi tanár és
	Dr. Benkő Sándor egyetemi docens
Sebészet	Dr. Petri Gábor egyetemi tanár és
	Dr. Láng Imre egyetemi tanár
Szemészet	Dr. Kukán Ferenc egyetemi tanár
Szülészet	Dr. Batizfalvy János egyetemi tanár
Elme és Idegkórtan	Dr. Huszák István egyetemi tanár
Gyermekgyógyászat	Dr. Waltner Károly egyetemi tanár
Bőrgyógyászat	Dr. Rávnay Tamás egyetemi tanár
Kórbonctan	Dr. Korpássy Béla egyetemi tanár
Orvosi laboratórium	Dr. Ivanovics György egyetemi tanár és
	Dr. Karády István egyetemi tanár
Fogászat	Dr. Hattyasy Dezső egyetemi tanár
Közegészségtan	Dr. Kanyó Béla egyetemi tanár

4. Termelőszövetkezeteket Patronáló Bizottság

Elnök: Dr. Kanyó Béla egyetemi tanár
Tag: Dr. Novák István egyetemi tanár

XI. MEGEMLÉKEZÉSEK

Dr. Jáki Gyula
1898—1958

A sors kifürkészhetetlen akaratából váratlanul távozott el tőlünk dr. Jáki Gyula, egyetemünk rektora, az I. sz. Sebészeti Klinika igazgató professzora. Engem ért az a szomorú megbízatás, hogy a Szegedi Orvostudományi Egyetem Tanácsa, tanári kara, oktató és gyógyító személyzete, valamint összes dolgozói nevében búcsúzzak nagy halottunktól.

Elsősorban az állami vezetőtől, rektorunktól búcsúzom. Jáki Gyula erre a tisztségre sohasem törekedett. Amikor kinevezését megkapta, kötelességtudóan elvállalta annak ellenére, hogy nagy vonó-

* Gyászbeszéd. Elmondta 1958. március 21-én Dr. Jáki Gyula egyetemi tanár, rektor temetésén Dr. Rávnay Tamás egyetemi tanár, az Orvostudományi Kar dékána.

sokban ismerte azokat a terheket, amelyeket ez a magas tisztség reá ró. Rektori működését úgy fejtette ki, hogy a súlyos teherből másokra lehetőleg ne jusson semmi, vagy minél kevesebb. Ennek köszönhetjük, hogy csak a legégetőbb szükségben tartott rendkívüli tanácsülést, amely az annyira elfoglalt tanári kar minden egyes tagját nem egyszer túlterheli. Hogy a rektori teendőkkel járó feladatok mennyire sokrétűek, és egy-egy embernek idegrendszerét mennyire próbáratevők, azt ebben a pillanatban én tudom legjobban felmérni, aki alig három héttel ezelőtt mint helyettes vettem át szerepkörét. Most mérlegelem csak igazán a közösségi érzésnek azt a megnyilvánulását, ami Jáki Gyulából — szinte egész életén át, de különösen az utolsó hónapokban — kisugárzott.

Másodsorban Jáki Gyulától, a professzortól búcsúzom, akinek egyetemi, illetve klinikai munkássága egy akkor még fiatal társegyetemünkön kezdődött, ami majdnem egybeesett az én ugyanottani egyetemi szolgálatom megkezdésével. Ma is élénken emlékszem a nálam egynéhány évvel fiatalabb, mindig jókedvű, egészséges humorú gyakornokra, aki öt éven át előbb a kórbonctani ismereteket igyekezett elsajátítani; majd arra a sebészre, akinek munkásságára csakhamar felfigyeltek. Közösségi szelleme már ekkor is igen erősen megnyilvánult, és ennek köszönhette, hogy egészen fiatalon a Debreceni Orvosegyesületnek három éven át titkára, majd öt éven át főtitkára, később pedig üléselnöke lett. Munkabírása közismert volt. Aszszisztens társai szinte csodálták azokat a szakirodalmi termékeket, amelyek tollából napvilágot láttak. Egyik tudományos dolgozata a másik után jelent meg, amit az egyetem azzal honorált, hogy 1937-ben »A műtéti szövődmények megelőzése és leküzdése« c. tárgykörből magántanárrá képesítette, 1943-ban pedig egyetemi r. k. tanári cím elnyerésére javasolta és azt Jáki Gyula meg is kapta. A Szegedi Egyetem Sebészeti tanszékére 1947. szeptemberében nyert kinevezést, és ettől kezdve ismét egy egyetem szolgálatában álltunk. Szegedi működése alatt 38 tudományos dolgozattal gazdagította a szakirodalmat. Bensőséges kapcsolatot tartott az egyes klinikákkal, saját klinikáján pedig új sebészgárdát nevelt. Ma is jól emlékszem székfoglaló előadására, amelyben rámutatott, hogy a professzornak nemcsak oktatnia, hanem nevelnie is kell, és különösen azt hangsúlyozta, hogy a professzornak bizonyos mértékben »meg kell halnia« csak azért, hogy tudását a legmesszebbmenő mértékben a rábízott fiataloknak adhassa át, és őket tudományos pályájukon segítse.

Professzor társaival a legmesszebbmenő harmóniára törekedett. A fáradságos, idegfeszítő munkakör, a nehéz feladatok, különböző érdekeket érintő kérdések természetesen nézeteltéréseket, sokszor éles vitákat váltottak ki, de ezek mindig az objektivitás határain belül

maradtak, az egyetem és a klinika érdekében történtek, egyéni önzés nem érvényesült bennük.

Mint professzor az ifjúságnak is mindenkor áldozatkész barátja volt, és az egyetem minden egyes dolgozójának készséggel állt rendelkezésére.

Tudományos működését közel 100 dolgozat tükrözi vissza, melyből nem egy nagyobb referátum-kötetben jelent meg.

Harmadsorban búcsúzom egyetemünk olyan professzorától, akinek az érdeklődési köre rendkívül sokrétű volt. A sebészeti szakmába vágó kutatásokon kívül különös előszeretettel foglalkozott orvostörténelmi kutatásokkal. Idevonatkozó munkáiból csak utalok Billroth Tivadar c. kiadványára, Hőgyes Endre születésének 100-éves fordulójára, Schoepf Mérey Ágostonról, továbbá Avicennáról, az orvosok fejedelméről szóló rendkívül érdekes és nagyarányú kutatást igénylő munkáira, amelyek magukkal vonták azt, hogy az Országos Orvostörténeti Könyvtár Közleményei c. kiadvány szerkesztőbizottsága elnökéül választotta. Érdeklődési köre ezzel sem merült ki, hanem különös gondot fordított a természettudományok és egyben a szépirodalom ismertetésére, amire országos viszonylatban is számosan felfigyeltek. Mint ilyen, vállalta el — közóhajra — a Társadalom és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat Csongrád megyei szervezetének, továbbá a Juhász Gyula Emlékbizottságnak elnökségét.

Jáki Gyula egyike volt ama keveseknek, akik a mai, szinte túl szakosított orvosi pályán kifejtett működésük mellett a népi irodalmi és orvosi kiadványokba mélyen belemerültek, azokat nagy élvezettel tanulmányozták és ezenkívül nemcsak a természettudományok barátaivá szegődtek, hanem a művészet legkülönbözőbb ágainak is rajongóivá váltak.

Jáki Gyulának nemcsak munkaköre, hanem felfogása és egész egyénisége is mélyen emberi, szociális volt. Tudása és munkája gyümölcse a népre, a dolgozó népre hullott, annak érdekét szolgálta. Önzetlen és a közösségi érzéstől átfűtött munkásságát kormányzatunk is felismerte, és messzemenően honorálta akkor, amikor őt a »Szocialista munkáért« érdeméremmel, valamint a »Kiváló orvos«-i címmel tüntette ki, és az Egészségügyi Tudományos Tanács Elnökségének tagjai sorába is felvette.

Nagy űrt hagyott maga után. Nagyon sok kapocs fűzte hozzánk. Fájdalmasan fog hiányozni mindannyiunknak a tudós professzor, a melegszívű orvos, a közvetlen hangú ember és jó barát. Nemcsak ridegen a foglalkozásának, hanem az embereknek is élt, és éppen ezek a szálak azok, amelyek legszorosabban fűzték hozzánk.

Teste meghalt, de szelleme, tanítása egyetemünkön élni fog, emlékét kegyelettel őrizzük.

Dr. Hetényi Géza
1894—1959

Írta Dr. Petri Gábor
egyetemi tanár, a Szegedi Orvostudományi Egyetem rektora

Hetényi Géza professzor, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, a Szegedi Orvostudományi Egyetem I. sz. Belgyógyászati Klinikájának igazgatója több mint egy évig tartó súlyos betegség nyomán húnyt el január 28-án. Idő előtti távozása tátongó űrt hagyott maga után a magyar tudományos életben, a magyar belgyógyászatban és az orvosképzésben egyaránt, és különösképpen lesújtotta mindazokat, akik akár mint betegek, akár mint kortársak, munkatársak vagy mint tanítványok valaha is kapcsolatba kerültek vele.

Munkájának, egyéniségének bármelyik oldalát tekintjük, rendkívüli nagysága lenyűgözte, vagy inkább talán felemelte a szemlélőt. Nemritkán a kiváló emberek megítélésében az életmű és az emberi személyiség különválasztása szinte kínálkozik, vagy legalábbis megengedhetőnek tűnik: az ő esetében ez a kettő tökéletes harmóniában olvad össze. Amíg élt és dolgozott, nem csak avval hatott, amit adott, hanem éppúgy avval, ahogyan adta, sugározta a kristályosan tisztává lepárolt tudást és az emberi kapcsolatnak azt a melegségét, mely a tudós tanítónak és az igazi orvosnak csalhatatlan ismertetője.

Annak az iskolának volt egyik kiemelkedő tagja, mely a magyar belgyógyászatot az európai élvonalba emelte: mestere, Korányi Sándor iránt élete végéig odaadó tiszteletet, szinte megható rajongást érzett, és mindenben példaképének tekintette.

A Korányi-klinika megszüntetésekor tudományos tekintélye és orvosi képességeinek általános elismerése már előkelő helyet biztosított számára a belgyógyászatban, azonban az akkori közviszonyok megfosztották attól a lehetőségtől, hogy kiváló képességeit egyetemi tanszéken érvényesíthesse. A népi demokrácia kormánya helyezte a szegedi tanszékre 1947-ben, 53-éves korában. Kiemelkedő munkássága elismeréseképpen kétszer jutalmazták Kossuth-díjjal és több magas kitüntetéssel.

Rendkívüli befogadóképességű szelleme, szinte csalhatatlan ítélőképessége, villámgyors áttekintő készsége nagy élettapasztalattal párosult. A véleményalkotásban szigorú erkölcsi elvek irányították, az indulatok soha. Nagy elvi dolgokban, akárcsak hétköznapi kérdésekben, mindig meg tudta mutatni a leghelyesebb utat és nyugodt, halk hangján elmondott meggyőző érvei nyomán a legszenvedélyesebb vita is elült. Bölcsessége nemcsak az orvosi közügyekben nyilatkozott meg, hanem mindazok iránt megnyilvánult, akik tanácsért fordultak hozzá, — pedig igen sokan és sokszor fordultak hozzá gondjaikkal. Rendkívüli elfoglaltsága ellenére ajtaja mindenki előtt nyitva állott, és figyelmének teljes összpontosításával foglalkozott minden látogatójával. Ez az odaadó figyelem, a megértő és vigasztaló mosoly, mely szinte sohasem ült el jóságos arcáról, a lélek mélységéből sugárzó, őszinte emberség visszfénye volt, mely akkor is biztatott és megnyugtatott, ha a megbeszélés nem is jelenthetett végleges elintézést. Az egyéniség iránti tisztelete nyilvánult meg abban is, hogy bár mindenről megvolt a határozott véleménye, megállott a tények világos feltárásánál és senkit sem késztetett tekintélyi alapon véleményének átvételére. Bölcsessége tisztavizű forrás volt, melyből mindenki meríthetett, akár tudásra, akár jó tanácsra szomjazott.

Mint tanítómester is a legnagyobbak közé tartozott. A hatalmas ismeretanyag, melyet egy bámulatos emlékezettel megáldott, óriási szorgalmú, szinte minden percet kihasználó ember élete folyamán felhalmozott, oly tökéletesen leülepedett ebben a csodálatosan rendezett agyban, hogy a legnehezebb és legbonyolultabb dolgokat is egyszerű tőmondatokban tudta közölni. Vonzó és a figyelmet lenyűgöző előadásmódja nem fordulatosságával, színességével, hanem a gondolatok logikai kapcsolásával és a tökéletes rendszer szabta mederben hömpölygő egyenletes áramával bilincselte le hallgatóit. Elképzelhetetlenül sokat olvasott és mondanivalója a tudomány legfrissebb eredményeit is felölelte. Tájékozottsága az orvostudomány igen széles terü-

letén bámulatba ejtett és mindenütt a mélybe hatolt: ugyanakkor gazdag kedélyvilága a művészetben rejlő szépséget is asszimilálni tudta. A tudomány iránti olthatatlan szeretete nemcsak abban nyilvánult, ahogyan a tudást önmagában felhalmozta, hanem éppúgy tudásának közvetítésében.

10 év nem nagy idő egyetemi tanszéken, de neki elég volt az iskolaalapításra. Mágnesként vonzotta klinikájára a fiatal tehetségeket, és fáradhatatlan volt munkalehetőségük biztosításában. A tehetség láttán sokmindent hajlandó volt elnézni: többre ennél csak a jellemet becsülte, s akiket becsült, azok érdekében semmi fáradságot nem sajnált.

Távozása túlontúl korán ért bennünket, és a maró fájdalmon és hiányérzeten túl elgondolkoztathat. Hetényi Géza, ha egyáltalában jogosult az ilyen harmonikus egyéniség elemzése, elsősorban orvos volt, a legnagyobbak közül való, akiket ez a nemzedék közelről ismerhetett. A felfedező tudós emlékét fenntarthatják ideig-óráig tudományos eredményei: ő is beírta nevét a tudomány történetébe. De vajon mi tartja fenn a gyógyítóorvos emlékezetét, hiszen élete munkája olyan mulandó substantiához van kötve, mint a betegek élete és saját élete, egyéniségének ráhatása egy másik emberre. Kevés-e ez vajon, kevesebb mint az, amit kőbe, vagy könyvbe írtak? Vajon az orvos életének és közvetlen hatásának ideigvalósága kisebb értéket képvisel az emberek életében és a társadalom életében?

Ha emberi mértékkel mérünk, vagy ami ugyanaz, az élet mértékegységével mérünk, akkor nem érezhetjük kisebbnek ezt. Talán nincs nagyobb és értékesebb dolog annál, amit egy ember a másiknak ad a maga egyéniségéből, szívének melegéből, és ki tudja, talán a maga életéből is, melynek egy kisebb-nagyobb darabját az orvos betegének nyújtja. A fájdalom csillapítását a régiek »divinum opus«-nak nevezték: a mulandó emberi élet »megörökítésére« talán nem a kő, nem is az érc a legilletőbb anyag, hanem az az ugyancsak mulandó materia, melyet az emberek emlékezete jelent. Az emberi élet utózöngéje a továbbélő emberek emlékezete. A többi legfeljebb jelkép. Ilyen jelképül szolgálhatnak Hetényi professzor tudományos munkái, de emlékét élővé mi tesszük, akik ismertük, szerettük, példaképünknek tekintjük, hírt adunk róla a következő nemzedékeknek, és amíg eszmélünk, híven és ragaszkodással őrizzük magunkban az ő képét.

Hetényi professzor önmagáról és az orvosi hivatásról*

Kedves Barátaim!

Először is köszönöm a túlzásba vitt szép szavakat.

Jó az életben megállni időnként, és Ti most alkalmat adtatok a visszatekintésre. Tíz év nagy idő az ember életében és biztos, hogy az együtt eltöltött tíz esztendőnek az emléke örökre belénkvéső dik.

Ilyenkor valami bölcset illik mondani az ünnepeltnek, hogy méltó legyen szónokaitok szavaihoz és ahhoz a kedves szorgoskodáshoz, amellyel ezt a mai együttlétünket megteremtettétek.

Nincs nehezebb számomra, mint önmagamról beszélni, és most mégis ezt teszem, hogy bebizonyíthassam Nektek, hogy Ti legalább annyit adtok nekem, mint én tinéktek. Valaki egyszer azt mondta, hogy az elöljáró feladata abban áll, hogy nélkülözhetővé tegye magát. Ebben a talán kissé túlzott formulázásban van igazság, éspedig az, hogy a vezető célja önálló orvos-egyéniségek nevelése. Ilyen önállóságot azonban csak úgy lehet elérni, ha a tanítványoknak cselekvési szabadságot és önálló munkát biztosítunk. Ez kifelé sokszor úgy néz ki — amire egyesek (illetéktelenek) utaltak is —, hogy a munkatársak magukra vannak hagyva, de ettől nem kell félni, ha tanár és tanítványok között a kapocs szoros.

Elmúltak azok az idők — az universális klinikus korszaka —, amikor a klinikai főnök legalábbis azt a látszatot kelthette, hogy mindent jobban tud, mint munkatársai. Sauerbruch már évtizedekkel ezelőtt azt kérdezte, ha valaki azzal a kéréssel kereste fel, hogy szeretne klinikájára kerülni orvosként: »mit tud Ön, amit én nem tudok?«, ami persze nem zárja ki azt, hogy a főnök összes tudása és főleg gondolati képessége ne legyen nagyobb, mint egyik vagy másik munkatársáé. A klinika stabilizálódásának elérése után az utolsó években magatok is láthattátok azt az igyekezetemet, hogy olyan embereket neveljünk, akik egyformán járatosak a betegágy mellett és az elméleti orvostudomány valamelyik ágában. Így vannak klinikus physiológusaink, klinikus pathophysiológusaink, klinikus kórbocnokaink, klinikus mikrobiológusaink és nem kétlem, hogy ezek a jövőben eredményesebb orvosok lesznek, mint azok, akiknek a működési köre csak a betegellátásra vagy csak valamely elméleti disciplinára szorítkozik.

Szokás a 40 év felettiek krízisérő l beszélni (ez a krízis sokszor még hamarabb is jelentkezik). Az ötödik és hatodik évtizedben észre-

* Tanársága 10. évfordulóján, a tiszteletére rendezett házi ünnepségen elhangzott válaszbeszéde.

vétlenül változások kezdődnek, amelyek physikailag a haj megszürkülésében és a rugalmasság csökkenésében mutatkoznak, és előbb vagy utóbb elérnek egyeseket durva feltűnő, másokat alig felismerhető módon. De van ennek a változásnak mentális aequivalense is, amely a receptivitásnak és az adaptációnak a csökkenésében jelentkezik, bár ugyanakkor nem érinti szükségképpen az alkalmasság és ítélőképesség qualitásait, sőt ezek az érett korban sokszor még fokozódnak is. Az a tanár, aki 20 éve adja elő tárgyát, nem képes a változtatás szükségességét felismerni, főleg nem saját szakmájában. Fennáll a veszély, hogy szüntelen ellenkezésbe kerül az újjal szemben. Bársonyléptekkel, észrevétlenül, lágyan közeledik az intellektuális laposság fenyegető réme. A tanárnak könnyebb ugyanazt előadni, amit tavaly adott elő; dogmatikussá válik. Aki pedig még hosszabb ideje tanít, az szükségszerűleg kiesik a versenyből: dolgozik ugyan, sokszor igen keményen, de nem veszi észre, hogy »a lovak már régen elhagyták a célt«.

Hogy ezek ellen védekezhessék, a tanárnak egyetlen fegyvere van és ez az, hogy együtt éljen a fiatalabbakkal, azokkal, akiknek felfogóképessége frissebb az övénél és akik progresszív gondolkodásúak. Ezt adtátok és adjátok Ti nekem.

A mai estén Rólatok is szólok és látva fejlődéstek lehetőségét, csupán néhány szempontra szeretném figyelmeteket felhívni, amelyek fejlődésteknek útjában állhatnak. Legyetek műveltek. Sajátítsátok el az orvosi tudás mellett a szívnek és fejnek azokat a finomabb qualitásait, amelyek nagyjainkat jellemezték, és amelyek olyan sokat számítanak az életben. Az orvostudomány ott virágzik legjobban, ahol a hivatásbeli nagy tudást harmonikus és magas kultúra kíséri. Az ilyen emberek emelik fel hivatásuk szintjét.

Olvassatok: olvassátok a legjobb könyveket, mert nemcsak az számít, hogy mit tudtok, hanem tudástok qualitása is. Óvakodjatok a sovinizmustól: a szellemnek ettől a tűrhetetlen magatartásától, amely lenéz mindent, ami az illető saját körén és saját iskoláján kívül van. Adjuk meg a tiszteletet mindenkinek, aki tudományunk fejlődésén dolgozik. És végül ne felejtsétek, hogy az orvosnak hitre is szüksége van. Ez a hit számára az aurum potabile, az orvosi siker próbaköve. Hinnie kell önmagában, gyógyszereiben és methodusaiban. Már Galenus mondta, hogy »legeredményesebben az gyógyít, akiben a legtöbben bíznak«. Ugyanezen a nézeten volt Paracelsus is: a philosophusnak és sarlatánnak ez a fura keveréke. Persze, a hit terén nincs monopóliumunk. Emlékezzünk azokra a csodálatos gyógyulásokra, amelyek Aesculap templomában voltak megfigyelhetők, vagy a szentek csodáira. Az orvosnak az az előnye, hogy tudja, hogy a hitnek határai vannak. Sohasem fogja azt hinni, hogy hittel képes halotta-

kat feltámasztani vagy rákbetegséget meggyógyítani, de az is biztos, hogy nélküle mi is rosszul állnánk gyógyító törekvéseinkben.

Ne gondoljatok túl sokat a holnapra, figyelmeteket összpontosítsátok a mai nap munkájára: arra, amely közvetlenül előttetek áll. Ha a viszony, ami az orvos és a szenvedő között áll fenn, a legszélesebb körökre kiterjedne, beteljesednék Amos fiának a vágyakozása, hogy »egyik nemzet ne emeljen kardot a másikra és ne tanulják a háború mesterségét!«

Most még egy szót a klinikáról. Hogy egy klinika hogy dolgozik, nem költségvetésének a nagyságától, nem is a felszerelés gazdagságától függ: az az inhaerens vitális erő, amely egy klinikának dicsőséget és hírnevet hoz, és amely hiányában minden dicsekvés és gőg hiábavaló, az emberekben van, akik a klinikán dolgoznak és azokban a közös ideálokban, amelyeket ápolnak és tanítanak.

Az ókor egyes bölcs államaiban a 60 év feletti embereket egy hídról vetették le a mélységbe. A rómaiak a 60 év felettieket depontatusoknak nevezték, mert egy hídon (per pontem) kellett a szenátusba menni és ez az út zárva volt a 60 év felettiek előtt.

Ehelyett Ti az ünneplést választottátok. Ez számomra mindenesetre kedvezőbb megoldás.

Adjátok tovább kézről-kézre az orvosi hivatás fáklyáját! Köszönöm ragaszkodástok megnyilvánulását: ha tévedtem Veletek szemben, legyetek meggyőződve, hogy az mindig a fejnek és nem a szívnek a tévedése volt.

Dr. Veress Elemér
1876—1959

A búcsú még akkor is fáj, ha csupán egy ideig válunk el valakitől, aki közel állott hozzánk. Mennyivel fájdalmasabb azonban az a búcsú, amikor örökre távozik körünkből az, akinek meleg szívét, jóságát, megértő segítőkezét éreztük hosszú éveken át.

Kedves Elemér Bátyám! Te nemcsak szűkebb családodnak voltál forrón szerető, áldozatkész, gondos atyja, hanem egykori népesebb családodnak, tanítványaidnak, munkatársaidnak és tanártársaidnak is önzetlen támogatója, melegszívű, megértő jó barátja voltál.

Amikor e fájdalmas búcsú pillanatában nemes egyéniséged hozzám fűződő majdnem félszázados kapcsolatának filmje pereg lelki szemeim előtt, legyen szabad e hosszú képnek két állomásánál egy percre megállanom:

1913. szeptembere. A gyermekifjú kíváncsiságával lépünk a kolozsvári Élettani Intézet tantermébe. Várjuk a még előttünk ismeretlen professzor első előadását. Nyílik a tanterem ajtaja. Megjelenik fiatal, délceg alakod s a következő pillanatban, majd azután egy éven

* Gyászbeszéd. Elmondta 1959. április 6-án Dr. Veress Elemér egyetemi tanár temetésén Dr. Gellért Albert egyetemi tanár, az Általános Orvosi Kar dékánja.

át, megnyerő, komoly egyéniséged hatásától lenyűgözve hallgatjuk szabatos előadásaidban ecsetelve az élettan szépségeit.

1943. — Mint Karunk akkori dékánjának, nekem jutott az a megtisztelő feladat, hogy tolmácsoljam Karunk őszinte szeretetét és nagyrabecsülését ny. r. tanári kinevezésednek 30-ik évfordulója alkalmából. Te még erőd teljében voltál, meghatódva emlékeztél vissza professzori tevékenységed hosszú idejére, mi pedig örültünk, hogy ezt a napot jó egészségben megérhetted.

Ezután nemsokára nyugalomba vonultál s eltávozva közülünk, szűkebb családod körében éltél, anyagi gondoktól terhelten.

Most, amikor megrendülve álljuk körül koporsódat, hálás szívvel mondunk köszönetet azért a sok értékért, amelyet eredményekben gazdag, de hivalkodástól mentes nemes életed példázott a számunkra.

Drága Halottunk, dr. Veress Elemér, Kolozsvár szülötte volt. Középiskolai és egyetemi tanulmányait Kolozsvárt végezte, s orvosi diplomáját is ott szerezte meg 1899-ben. Már III. éves orvostanhallgató korában versenyvizsgán elnyeri a »Goldberg«-féle ösztöndíjat s Udránszky professzor meghívására a kolozsvári Élettani Intézetben dolgozik. Tudományos munkásságát 1906-ban a magántanári cím adományozásával ismerik el. Udránszky professzor Budapestre történt távozása után 1910-ben a kolozsvári Élettani Intézet helyettes vezetője. 1911-ben ny. rk. tanári, 1913-ban pedig ny. r. tanári kinevezést nyer.

Közben számos külföldi élettani intézetben megfordul és dolgozik, így Würtzburgban, Bonnban, Tübingenben, Londonban, Oxfordban, Cambridge-ben és a nápolyi Zoológiai Állomáson, ahol a későbbiek folyamán is több alkalommal dolgozott.

Tudományos érdeklődése igen sokirányú volt. Már első szárnypróbálgatásai után 1902-ben a melegérzékenység területi eloszlására vonatkozó monográfiájával lép a tudományos nyilvánosság elé, s e munkájával nemcsak pályadíjat nyer, hanem egy csapásra megszerzi a külföldi szakkörök elismerését is. Érdeklődésének tengelyében általában az érzékszervek élettana állt és számos értékes közleménye jelent meg a látószerv többirányú működésére, a szaglószerv funkciójára vonatkozóan, de foglalkozott az ideg-izomélettan, a szívműködés különböző problémáival is. Angliai tanulmányútja alkalmával a központi idegrendszer kísérleti vizsgáló módszereit tanulmányozta, s a későbbiek folyamán Szegeden értékes psychophysiológiai kutatásai keretében hasznosítja e tapasztalatait.

1911-ben tankönyvet ad hallgatói kezébe, s annak második kiadása is megjelenik 1919-ben.

Az első világháború és következményei magasra ívelő tudományos fejlődését megakasztja egy időre. 1918—1919 és 1920-ban küz-

delmes éveket él át, ugyanis 1919-ben a budapesti egyetem Élettani tanszékére nevezik ki, azonban a Tanácsköztársaság leverése után nem nyer megerősítést, s csak a szegedi településkor, 1921-ben jut újra tanszékhez, melynek alapjait a Kálvária-téri épület néhány helyiségében vetette meg. Korszerű intézethez voltaképpen csak 1931-ben jut a Dóm-téri épületben.

Szegedi működése idején az élettan akkor kibontakozó új ágait, a munka- és sportélettan művelését honosítja meg, amelyből Egyetemünk egyik specialitása, a Sportorvosi Tanácsadó Állomás fejlődött ki. A Belgyógyászati Diagnosztikai Klinikával karöltve már 1928-tól kezdve hazánkban elsőként megindultak a szegedi Élettani Intézetben a tervszerű és rendszeres sportélettani vizsgálatok, amelyeknek eredményeit 1936-ban részletes beszámolóban ismertetik. Ezt követi 1938-ban az »Időszerű sportorvosi kérdések« c. kiadvány, s ugyanezen évben megjelenik Veress professzor nagyobb tanulmánya a psychotechnikai vizsgálatoknak élettani megvilágításáról. Az Ő hervadhatatlan érdeme annak a felismerése, hogy a munka- és sportélettani kutatások képezhetik a biztos alapját ifjúságunk és sportolóink tudományosan megalapozott nevelésének.

Mint egyetemi tanár, Egyetemünk és Karunk odaadó, hűséges munkása volt, aki sohasem hárította el magától a legtöbbször súlyos felelősséget és áldozatos munkát jelentő egyetemi tisztségek vállalását: Egyetemünknek egy ízben rektora, Karunknak három alkalommal dékánja volt. Tanártársainak mindig megértő, készséges jó barátja, közvetlen munkatársainak és tanítványainak türelmes tanímestere, atyja volt, akik munka közben ismerték meg benne a nemesen gondolkodó embert.

A természet nagy rajongója volt és annak ezer színben pompázó szépségét művészlelke gyönyörű akvarellekben örökítette meg. Eltávozásának tragikuma az is, hogy éppen most, a természet megújhodásának idején, virágfakadáskor, melyben élete folyamán oly sok gyönyörűséget lelt, hullott ki az ecset örökre kezéből.

Kedves jó Elemér Bátyám! Amikor Egyetemünk tanárai és összes dolgozói nevében búcsúzom Tőled, igérem, hogy emlékedet tisztelettel és kegyelettel fogjuk megőrizni.

Nyugodjál békességben.

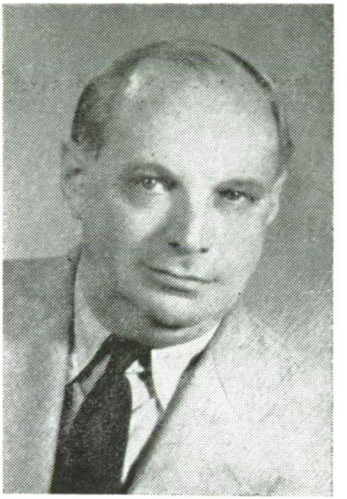

Dr. Görgényi Gyula
1901—1959

Még be sem hegedtek azok a fájdalmas sebek, amelyeket Egyetemünk az utóbbi két évben elszenvedett, és máris itt állunk megdöbbenve és mélyen lesújtva tragikus hirtelenséggel elhúnyt kedves jó barátunk, Dr. Görgényi Gyula, Egyetemünk Fül-orr-gégegyógyászati rendelőintézeti vezetőjének koporsója mellett, hogy búcsút vegyünk örökre tőle.

Alig néhány héttel ezelőtt, látszólag még élete teljében, fáradságot nem ismerő odaadással látta el felelősségteljes munkáját, gyógyította szeretett betegeit, majd a jól végzett kötelességteljesítés érzésével szabadságra ment. Itt sem a méltán megérdemelt és egy évi szakadatlan munka után kívánatos pihenést választotta. Látni, tapasztalni akart s ezért vállalta egy rendkívül fárasztó, hosszú út minden kockázatát. Nem számolt beteg szívének teljesítőképességével, és amikor sok élménnyel és tapasztalattal gazdagodva hazai földre lépett, életmotorja felmondta a szolgálatot.

Dr. Görgényi Gyula Erdély szülötte volt. Többgyermekes, szegény tisztviselő családból származott. A középiskolát a kolozsvári Ref. Gimnáziumban végezte mindvégig tiszta kitűnő eredménnyel. Orvos-

* Gyászbeszéd. Elmondta 1959. augusztus 22-én Dr. Görgényi Gyula egyetemi tanár temetésén Dr. Gellért Albert egyetemi tanár, az Általános Orvosi Kar dékánja.

doktori oklevelét Egyetemünkön szerezte meg 1929-ben. Orvosi szigorlatait is egytől-egyig kitűnően tette le.

Már 10-éves kora óta saját maga kereste meg tanulmányainak költségeit privát órák adásával. Az orvosi diploma elnyerése után Egyetemünk Fül-orr-gégegyógyászati rendelőintézetének a kötelékébe lépett, azonban anyagi helyzetén ez sem javított, minthogy hosszú időn (közel 17 éven) át fizetés nélkül dolgozott, mint díjtalan gyakornok, illetve tanársegéd, s csupán magángyakorlatból eredő szerény jövedelemből tartotta fenn magát és családját.

A felszabadulás vetett véget mellőztetésének, s eleinte tanársegédi, 1946 óta pedig klinikai főorvosi, illetve docensi minőségben a rendelőintézet vezetője lett. Nagy igyekezettel látott hozzá az intézet reorganizálásához, s szakmájának tudományos műveléséhez.

Csaknem 15 évre terjedő vezetése alatt a rendelőintézetet párhuzamosan a háborús pusztítás eltakarításával és szeretett hazánk újjáépítésével, az anyagi lehetőségekhez mérten fejlesztette, s az ma Egyetemünknek a korszerű betegellátás és gyógyítás egyik jól működő intézménye, mely megérett arra, hogy tanszékké szerveztessék át.

Orvosi tevékenysége példázta a valóban hivatástudatból lett orvost. Betegeinek szenvedéseivel együttérző vigasztalója, sorsukat szívénviselő gyámolítója, igazi orvosa volt, akit sokak hálája kísér el a távolból is utolsó útjára.

Értékes tudományos munkásságában is a beteg ember jobb és tökéletesebb gyógyításának az útjait kereste.

Tanítványainak és munkatársainak megértő, türelmes nevelője volt, akik tanításai közben ismerték meg benne a kiváló orvost és nemesen gondolkozó embert.

Karunk tagjainak mindig a legkészségesebb, önzetlen jó barátja volt.

Kedves Gyula Barátom! Amikor hirtelen bekövetkezett tragikus elmúlásod miatt mélyen lesújtva Egyetemünk tanárai és összes dolgozói nevében búcsúzom Tőled, igérem, hogy emlékedet kegyelettel fogjuk megőrizni.

Nyugodjál békességben.

XII. REKTORI BESZÁMOLÓ AZ 1958—59. TANÉVRŐL*

Melegen köszöntöm a Városi Tanácsot képviselő dr. Gajó István és a Tudományegyetemet képviselő dr. Antalffy György rektor elvtársakat, a Pedagógiai Főiskola és a Városi Kórház képviselőit és minden egyes kedves vendégünket.

Melegen üdvözlöm Egyetemünk Professzorait és oktatóit, többi dolgozóit, szeretettel köszöntöm az egyetemi ifjúságot és ezen belül külön az I. éves orvos és gyógyszerészhallgatókat.

Tisztelt Tanévnyitó Ülés!

Távollévő rektorunk, dr. Petri Gábor beszámolóját a következőkben van szerencsém ismertetni:

A szünidő elteltével kipihenten, megújult erővel kezdjük meg a munkát, számbavesszük az előttünk álló feladatokat és a régi szokásoknak megfelelően végigtekintünk az elmúlt tanév fontosabb eseményein.

Visszatekintve a lefolyt tanévre, mely lényegében egy a sok közül és nem választható el attól a bár nem zökkenő mentes, de lényegében mégis egyenletes folyamattól, mely az egyetem életét, fejlődését jellemzi, meg kell állapítanunk, hogy az egyetemi munka egészében, főként stabilitásában, további örvendetes javulás mutatkozik. Ezt az eredményt korántsem tulajdoníthatjuk csupán magunknak, hiszen annak legfőbb feltétele volt az állam rendjének és politikai életünk stabilizálódásának gyors és végleges helyreállása az 1956 októberében bekövetkezett törés után. A pártvezetés megszilárdulása, az elvek és a gyakorlat összehangolódása, a tömegek bizalmának elnyerése, a jövőbe vetett hit megszilárdulása országos méretekben is döntő tényezői mindenfajta fejlődésnek. Ez a bizakodó hangulat, amely a fejlődés legfőbb lélektani feltétele, szilárd támaszt nyert mind az intézkedésekben, mind életünk fokozatos és félre nem érthető javulásában. A munkakedv, a közös célok szolgálata, a biztonságérzés ser-

* A távollevő rektor beszámolóját dr. Gellért Albert egyetemi tanár, az Általános Orvostudományi Kar dékánja, az 1959/60. tanév megnyitásakor 1959. szeptember 12-én ismertette.

kentően hatnak az élet minden területére, és a vágyakat, a terveket, valamint a reményeket összhangba hozzák. Ezek az alapjai a legutóbbi év eredményeinek és annak a reménynek, hogy egyetemünk a most kezdődő tanévben is határozott lépésekkel közeledhet a kitűzött cél felé. Ez pedig nem más, mint olyan intézmény kiformálása, mely harmonikusan illeszkedik a szocialista rend kialakításába és azonosul annak célkitűzéseivel.

Részletes beszámolómat sajnos azzal kell kezdenem, hogy egyetemünk az év folyamán 3 súlyos veszteséget szenvedett. Elhúnyt Hetényi Géza professzor, akadémikus, az I. sz. Belgyógyászati Klinika igazgatója, egyetemünk egyik büszkesége. 10-éves szegedi professzorsága alatt a háború után szétzilált klinikából az ország egyik legfejlettebb belgyógyászati intézményét formálta ki, az oktatásban, a tudományos munkában, a gyógyításban, a továbbképzésben lehetséges legtöbbet, legjobbat nyújtotta. Megnyerő egyénisége, tudományos tekintélye és emberi bölcsessége köré vonzotta a legtörekvőbb fiatalokat: érett megfontoltsága, széles látóköre nagy tekintélyt és erkölcsi súlyt biztosított számára nemcsak egyetemünkön, hanem mindazon testületekben, melyeknek tagja volt, és amelyekre munkájával, erkölcsi és tudományos tekintélyével nagymértékben hatott.

Elvesztettük egyetemünk érdemes nyugalmazott tanárát, Veress Elemért, aki előbb Kolozsvárott, majd Budapesten, végül Szegeden töltötte be az Élettani Tanszéket, egyetemünknek rektora, prorektora, számos izben dékánja volt és életében sok, azóta megérett munkát kezdeményezett, majd nyugalomba vonulása után is megtartotta egyetemünkkel szoros kapcsolatát.

A közelmúltban veszítettük el Görgényi Gyula docenst, a Fül-orr-gége rendelőintézet vezetőjét, mindenki által szeretett kedves kartársunkat. Sokunk gyászolja benne orvosát, az odaadó, mindig jókedvű kollegát, aki nagy űrt hagyott maga után.

A tanári kar állományában számos változás történt. Nyugalomba vonult közel 50-éves szolgálat után Dávid Lajos professzor, a Gyógyszerészeti Intézet és egyetemi Gyógyszertár igazgatója. Ugyancsak nyugalomba vonult Batizfalvy János professzor, a Szülészeti- és Nőgyógyászati Klinika igazgatója, aki 20 éven át állott ezen intézet élén. Nyugalomba vonult professzorainknak nyugalmas pihenést, jó egészséget kívánunk és szeretnők, ha kapcsolataikat egyetemünkkel megőriznék.

A kormány a megüresedett tanszékek közül többet betöltött az év folyamán. Így kinevezte az I. sz. Belgyógyászati Klinika igazgatójává Julesz Miklós, az Élettani Tanszékre Obál Ferenc, a Gyógyszerhatástani Tanszékre Dirner Zoltán és a Röntgenológiai Tanszékre Szenes Tibor professzorokat. Őszintén kívánjuk, s mélyen meg va-

gyunk győződve arról, hogy kipróbált képességeiket ezután már egyetemünk javára fogják gyümölcsöztetni, az ifjúság nevelésével és tudományszakuk művelésével gyarapítják egyetemünk jó hírét.

Örömmel kell megemlékeznünk az új létesítményekről: Ebben a tanévben avattuk fel ünnepélyes keretek között az egyetem Központi Kutatólaboratóriumát, mely a minisztérium áldozatkészségéből kifolyólag a legmodernebb eszközökkel szolgálja az egyetem kutatómunkáját. Nemrégen helyeztük üzembe az I. sz. Sebészeti Klinika új Tüdősebészeti Osztályát, amelynek korszerű berendezésére a minisztérium tetemes segítséget nyújtott és ezzel egyetemünk régi hiányát pótolta.

Az új egyetemi Szemészeti Klinika építkezése jelentékenyen előrehaladt és az új szárny megnyitása a folyó tanévben várható.

Az egyetem izotóp munkahelyei is közeli fejlődés előtt állnak. A múlt évben a Biokémiai Intézet izotóp laboratóriuma nyílt meg, és a Belgyógyászati, valamint a Sebészeti Klinika izotóp laboratóriuma is a közel jövőben megkezdi működését.

Jelentékenyen fejlődött az Orvosegyetem Könyvtára is, melynek fejlesztésére 300 ezer, és a könyvállomány gyarapítására fél millió forintot fordíthattunk.

Az egyetemi tanulmányi munkát illetően megemlítem, hogy az általános tanulmányi színvonal lényegében megegyezik a múlt évivel. Sajnos, még mindig nem jutottunk el oda, hogy a hallgatóság egésze együtt haladjon az előadásokkal és egész évben rendszeresen s egyenletesen dolgozzék. A félévi és évvégi vizsgák előtti erőltetett tanulás számos hátránnyal jár; e helyről is kötelességünk figyelmeztetni ifjúságunkat az egyenletes tanulás nélkülözhetetlen voltára.

Örvendetes tényként számolhatunk be arról, hogy az egyetemi pályatételekre 48 pályamunkát nyújtottak be hallgatóink, s ezeknek színvonala igen biztató a hallgatók érdeklődése s a tudományos munkára való rátermettség szempontjából. Itt említhetem a folyó tanévben Szegeden lefolyt IV. Országos Diákköri Konferenciát, amelyen 50 előadás hangzott el, s amely az ifjúság ügybuzgalmáról és tehetségéről igen biztató képet adott.

Ugyancsak egyetemünkön került megrendezésre a Magyar Élettani Társaság Jubiláris Vándorgyűlése, több mint 500 résztvevővel, köztük a külföldi tudományos élet számos kiváló képviselőjének jelenlétével.

Egyetemünket többen látogatták meg a külföldi kiválóságok közül a múlt tanévben. Megemlítem Sabad szovjet akadémikus látogatását, valamint Zsdánov elvtársnak, a Szovjetunió egészségügyi miniszterhelyettesének látogatását, aki beható eszmecserét folytatott

nemcsak velünk az egyetem kérdéseiről, hanem saját szaktudományának képviselőivel is.

Egyetemünk külföldi kapcsolatai ebben az évben is intenzívek voltak. Három orvosunk résztvett a Moszkvában rendezett Magyar—Szovjet Orvosi Napokon, Korpássy professzor féléves francia tanulmányúton van, Fazekas professzor Moszkvában és Drezdában járt, Jancsó, Hattyasy, Huszák, Novák és Petri professzor Németországban, Olaszországban, Lengyelországban jártak, illetve Svájcban fordultak meg. A tanszemélyzet fiatal tagjai közül is többen voltak rövidebb-hosszabb ideig külföldi tanulmányúton. Jelenleg tanszemélyzetünk 10 tagja tartózkodik Lengyelországban, s ugyaninnen várjuk egy látogató csoport érkezését. Az országok közötti hallgató-csere is örvendetes fejlődést mutatott.

Az elmúlt tanévben egyetemünk dolgozói közül többen kormánykitüntetésben részesültek:

Marton György adjunktus, Gál György tanársegéd »érdemes« orvosi, Buzás Géza adjunktus »érdemes« gyógyszerészi kitüntetést kapott, Bartók Istvánné tanársegéd az egészségügy »kiváló dolgozója« lett, László Ferenc fiatal kartársunkat »egyetemi és főiskolai« tanulmányi érdeméremmel tüntették ki.

Népköztársasági ösztöndíjban részesülnek a következő hallgatóink:

Simon Attiláné, Tüske Gyula, Oroján Iván, Ratkai Imre, Herpai Sándor, Dunai K. Lajos, Balog Gizella, Antal Dezső, Pach Éva.

Egyetemünkön az elmúlt évben az orvostanhallgatók létszáma: 939, a gyógyszerészhallgatóké: 317 volt, teljes hallgatói létszám: 1256.

Tisztelt Tanévnyitó Ülés!

Az adatok felsorolását ezzel be is fejezhetem. Néhány szóban szeretnék még egy-két gondolattal foglalkozni s azokkal a célkitűzésekkel, amelyeknek munkálását a most indult tanévben fontos feladatunknak tekintjük.

Bevezetőben megemlékeztem arról az örvendetes tényről, hogy az egyetem rendje, politikai stabilitása fokozódóan kedvező képet nyújt. E tekintetben azonban távol vagyunk a kitűzött céltól. Nem vitás, hogy a polgári társadalom egyeteme sok tekintetben különbözik attól, amit szocialista egyetemnek lehet nevezni, s amelynek kiformálásán szüntelenül dolgoznunk kell. Voltak, és ma is vannak olyan elképzelések, amelyek szerint az egyetem a tudományosságnak valamely szigete, amely annál jobban megfelel feladatának, minél inkább távol tudja tartani magát az élet zajlásától. Számos példáját látjuk annak, hogy abban a forradalmi átalakulásban, amelynek tanúi és részesei vagyunk, nem lehet kívül maradni az eseményeken anélkül, hogy a fejlődéstől elmaradnánk. Nem kérdéses, hogy az egyetemek

egyik főfeladata a tudomány művelése volt és marad. A tudomány fogalma azonban nem változatlan és különösképpen alakul és változik az a filozófiai háttér, amely minden tudományos munkának keretet ad. Természetes, hogy a tudományos tények, tudományos megállapítások önmagukban helytállóak, vagy tévesek; és amennyiben adatokat tartalmaznak, nem függnek egyéb megfontolásoktól. Amint azonban a kutatás adatainak szintézisére kerül a sor, s amennyiben a tudományos megállapítások szemléletté összegeződnek, abban a pillanatban jelentőséget nyer az a bölcseleti alap, amelyre az új megfogalmazás épül. Napjainkban a filozófia éppoly kevéssé választható el élesen a világnézettől, mint valaha. Optikai csalódás az, ha azt gondoljuk, hogy a régebbi idők tudományossága nem tükrözte azt a kort, amelyben született. A szellemi élet és annak termékei nemcsak azokra az emberekre vetnek fényt, akiktől erednek, hanem arra a korra is, amelyben keletkeztek. A tudomány öncélúságának gondolata nem elválaszthatatlan része a tudománynak, hanem félrevonulás az életben való részvételtől. Ezen túlmenően az Orvostudományi Egyetem nem csupán kutatással foglalkozik, hanem orvosok kiképzésével és nevelésével is. Végző hallgatóink pedig olyan emberekkel törődnek majd, akik a való életben állnak, küzdenek olyan célokért, amelyeket nem mások valósíthatnak meg értük, hanem azokat maguknak kell kivívniok. Az orvos a beteggel szemben állva felette is áll betegének az orvos-beteg viszony jellegénél fogva. Mint ember azonban egy sorban áll betegeivel és életüket, céljaikat, küzdelmeiket nemcsak ismernie kell, hanem szükséges, hogy azonosítsa is magát azokkal. Az orvosi munka társadalmi jelentőségének felismerése semmiképpen sem állhat, de nem is áll ellentétben az orvos-beteg kapcsolatának elkerülhetetlen, szükséges individuális jellegével.

Egyetemi vonatkozásban ugyanezt kell mondanom a hallgatóság tanulmányi munkájára is. Az egyetemen való tanulás nem csupán annak a szerencsének a következménye, hogy valakit bizonyos feltételek teljesülése következtében sokak közül kiválasztottak. Nem egyszerűen azt jelenti, hogy mindenki most már csak képességei, hajlandóságai szerint dolgozhat jól, vagy kevésbé jól. Az a lehetőség, mely a hallgatónak a szakmában való érvényesülését, vagy képességei kifejtését biztosítja, egyúttal kötelezettséget is jelent. Kötelességet a hazával szemben, amelynek szüksége van hűséges és odaadó állampolgárokra, kötelezettséget a társadalommal szemben, mely súlyos áldozatokat vállal az egyetemek fenntartásával, a nyugodt tanulási lehetőségek biztosításával. Szeretnék rámutatni arra, hogy komoly kötelezettséget jelent a családdal szemben is, mert minden szociális gondoskodás ellenére a gyermekeit iskoláztató szülő komoly áldozatot vállal.

Arra kérem Önöket, elsősorban I. éves fiatal kartársainkat, hogy

mielőtt elmulasztanák kötelességüket, gondoljanak arra, milyen csalódást és bánatot okoznak szüleiknek. Ne vegyék semmibe az édesanyák könnyeit és az apák sóhajait.

Tisztában vagyunk azzal, hogy nekünk, akik Önöket oktatjuk. ugyancsak nem egyetlen feladatunk az Önök teljesítményének elbírálása. A szigorúságnak és az elnézésnek megfelelő adagolása a mi számunkra sem könnyű feladat. Tisztában vagyunk azzal, hogy az oktatás módszereit nekünk is szüntelen gonddal alakítanunk kell a változó körülményeknek megfelelően, és ebből a szempontból saját tennivalóinkat az szabja meg, hogy Önök hogyan tükrözik vissza a mi erőfeszítéseinket.

Ne csak bíráknak, hanem segítőtársaknak is tekintsenek bennünket. Mi annak örülünk, ha Önökből minél derekabb embereket és minél jobb orvosokat és gyógyszerészeket nevelünk, akik jóban rosszban helytállnak, úgy ahogy azt Horatius kívánta:

»Aequam memento rebus in arduis servare mentem, haud secus in bonis.«

A nevelés fontos tényezőjének és fontos eszközének tartjuk a kollégiumi élet fejlesztését, és eltökélt szándékunk, hogy jobban, mint a múltban, szorosabbra fűzzük kapcsolatainkat a kollégiumban élő ifjúsággal és ugyanakkor arra törekszünk, hogy a kollégiumi rendszert a hallgatóságnak minél nagyobb részére kiterjeszthessük.

Legyünk meggyőzve arról, hogy az egyetem oktatói nem óhajtják elkülöníteni magukat a hallgatóságtól. Mi szeretnénk egyek lenni hallgatóinkkal, szeretnénk ha Önök is erre törekednének. Céljaink azonosak és eszközeink is elválaszthatatlanok. Bízzanak bennünk, mi is megbízunk Önökben és reméljük, hogy együttes munkával megtehetjük mindazt, amit hazánk és izmosodó szocialista társadalmunk joggal vár el tőlünk.

Az 1959—60. tanévet ezennel megnyitom és Mindannyiuknak eredményes és örömmel végzett munkát kívánok.

XIII. BESZÁMOLÓ AZ EGYETEM 1958—59. TANÉVI POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI ÉLETÉRŐL

Az 1958/59-es tanév időszakára világviszonylatban a szocializmus és haladás erőinek újabb nagyarányú térhódítása és megerősödése jellemző. Nem kétséges, hogy ezek az események jelentősen elősegítették annak a tisztulási folyamatnak további előrehaladását, amely ideológiai téren már 1957-ben megkezdődött egyetemünkön. Nem kis szerepet játszott ebben a Magyar Szocialista Munkáspárt által kitűzött és következetesen végrehajtott politikai irányvonal sem, melynek részjelensége volt a munkásosztály helyzetével foglalkozó párthatározat: ennek eredményeképpen került sor — ha egyenlőre szerényebb keretek közt is, — az egészségügyi dolgozók bérrendezésére, amely az egyetem dolgozóinak széles rétegeit érintette. Az a lehetőség, amely módot nyújtott arra, hogy egyrészt mind többen látogathattak el a Szovjetunióba, másrészt tanulmányutak, vagy kongresszusok keretében talán még többen utazhattak nyugati országokba, sok orvosunknak nyithatta és nyitotta fel a szemét. A marxista ideológia elsajátításának igénye tükröződött abban, hogy a Csongrád megyei Pártbizottság által meghirdetett marxizmus—leninizmus esti egyetem iránt tanszemélyzetünk eddig még soha nem tapasztalt érdeklődést mutatott.

Az orvosegyetem pártszervezete legfontosabb feladatai egyikének tekintette, hogy e hasznos folyamatot elősegítse. Ezt a célt tartotta szem előtt, amikor az egyetemi intézmények dolgozóinak jelentős részével folytatott egyéni beszélgetéseket, továbbá a pártonkívüliek — elsősorban értelmiségiek — számára rendezett pártnapokat. E rendezvényeken nyíltan és őszintén szólott a pártvezetőség azokról a problémákról, amelyek közérdeklődésre tartottak számot, és amelyek az egyetem dolgozóit leginkább foglalkoztatták: egyben kifejtette véleményét az egyetem szocialista átalakulására vonatkozóan. Nyíltan feltárta a vezetőség, hogy ezen átalakulás milyen követelményeket állít az egyetem dolgozói, elsősorban a hallgatók oktató-nevelő munkájában tevékenyen résztvevő orvosok elé, és megjelölte azokat a lehetőségeket, amelyeknek keretei közt tevékenyen hozzájárulhatnak a párt célkitűzéseinek megvalósításához. A pártnapok előadói több alkalommal politikai és kulturális életünk vezetői voltak, így Komócsin Zoltán, a KISZ Központi Bizottság elsőtitkára, Mesterházi

Lajos, Nemes Dezső, a Népszabadság szerkesztőbizottságának elnöke és ifj. Komócsin Mihály, a Szegedi Városi Pártbizottság első titkára. E rendezvények iránt megmutatkozó érdeklődés azon is lemérhető, hogy az auditórium-maximum nem egyszer kicsinek bizonyult a hallgatóság befogadására. A pártszervezet kezdeményezte a fiatal oktatók KISZ szervezetének megalakítását azzal a céllal, hogy lehetőséget adjon a párt célkitűzéseiért dolgozni akaró fiatal orvosoknak aktív politikai tevékenység kifejtésére. Az egyetem pártonkívüli dolgozóinak egyre szélesebb rétegei kapcsolódtak be a pártvezetőség által kiadott egyetemi újság szerkesztésébe.

A KISZ az egyetemi ifjúság irányításában és vezetésében döntő tényezővé vált, és az egyetem életének minden jelentős kérdésében hallatja szavát. Befolyását jelentősen elősegíti, hogy az egyetemi kollégiumok az ifjúsági szervezet irányítása alatt állanak és tevékenykednek. A KISZ tagság látókörének szélesítésére ma már rendszeressé váltak és az elmúlt tanévben tovább szélesedtek a baráti országokban tett cserelátogatások. KISZ szervezetünk olyan nagy jelentőségű társadalmi munkákban is részt vállalt munkabrigádjaival, mint pl. a bodrogkeresztúri csatornázási munkálatok. Az egyetemi intézetekben működő tudományos diákkörök szervezésével és ellenőrzésével jelentős szerepet játszik az egyetem tudományos utánpótlásának kialakításában.

Az egyetemen folyó ideológiai nevelőmunka egyik legfontosabb láncszeme a szakmai kérdések ideológiai szempontból történő megvitatása és elemzése. Ezen a téren csak a kezdeti lépéseknél tartunk. Ilyen kezdő lépésnek számít az élet keletkezéséről tartott vita Ivanovics György és Csík Lajos professzorok, valamint Alföldi Lajos docens vezetésével: egyik kari ülésen pedig az élettani oktatás marxista szellemű átformálása került megvitatásra. A jövőben ilyen irányú munkánk kiszélesítésére van szükség s ideológiai nevelőmunkánk e fontos pillérét jelentőségének megfelelő színvonalra kell emelnünk. A professzori kar e tanév elején már több ilyen jellegű téma megvitatását kezdeményezte s közeljövőben megjelenő biológiai tankönyvvel kapcsolatos vita levezetésére is egyetemünk kapott megbizatást.

Az egyetemi pártszervezet és pártélet, de az egész orvosegyetem életének jelentős állomása az egyetemi pártszervezet decentralizálása, a pártszervezetnek az egyetem felépítéséhez igazodó alapszervezetekre való tagolódása. Ez a lépés nem csupán, sőt nem is elsősorban szervezeti jelentőségű. Célját és tartalmát illetően a vezető motívum az, hogy ennek segítségével a párt és a pártonkívüliek kapcsolata tovább mélyüljön és erősödjék. A jövő számára e kapcsolatok további fejlődése és bensőségessé válása tekinthető politikai és társadalmi életünk súlyponti kérdésének.

XIV. BESZÁMOLÓ A SZEGEDI ORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM SZAKSZERVEZETI BIZOTTSÁGÁNAK AZ 1958/59. TANÉVI MUNKÁSSÁGÁRÓL

A Szakszervezeti Bizottság és szakszervezeti funkcionáriusok munkásságának főbb szempontjait az Orvostudományi Egyetemen is a Magyar Szakszervezetek II. Országos Küldött Közgyűlésének, valamint a Központi Vezetőségnek határozatai szabják meg.

Az MSZMP Központi Bizottságának a munkásosztály s ezen belül az egészségügy és az egészségügyi dolgozók helyzetére és annak megjavítására vonatkozó határozatai, valamint a kultúrpolitikai irányelvek a Szakszervezeti Bizottság számára is jelentős feladatokat jelöltek ki.

A Szakszervezeti Bizottság az elmúlt évben is előre elkészített munkaterv alapján végezte munkáját. Munkatervének gerincét a munkáshatalom gazdasági és politikai erősítésének segítése, valamint a dolgozók élet- és munkakörülményeinek javítása és a törvényesség betartásának ellenőrzése képezte.

A Szakszervezeti Bizottság tagjai és az Egyetem szakszervezeti funkcionáriusai igyekeztek munkájukat úgy végezni, hogy munkásságuk a szakszervezeti tagság fokozottabb bizalmát eredményezze. Igyekeztek kapcsolatukat javítani a pártszervezettel, az állami vezetéssel és a szakszervezeti tagsággal. Tanácsukat minden fontosabb feladat megoldása előtt kikérték, és az észlelt hibákról és hiányosságokról több esetben tájékoztatták az Egyetem Tanácsát is.

Az Orvostudományi Egyetem Szakszervezeti Bizottsága 15 rendes és 5 póttagból áll. A Szakszervezeti Bizottság mellett ezenkívül egy háromtagú számvizsgáló bizottság, 9 intézeti bizottság összesen 52 taggal és 73 bizalmi működik.

A Szakszervezeti Bizottság és a szakszervezeti funkcionáriusok 1959. májusában tartott választás alapján a szakszervezeti munka végzésére újból megbízást nyertek.

Az újonnan választott Szakszervezeti Bizottság tagjai közül 6 orvos, 5 középkáder, 1 műszaki, 2 adminisztratív és 1 kisegítő dolgozó. Közülük 11 férfi, 4 nő.

Az intézeti bizottságok 52 tagja közül 26 férfi, 26 a nő. Közülük 16 orvos, 18 középkáder és 18 egyéb dolgozó.

A 73 bizalmi közül 31 a férfi, 42 a nő. Közülük 16 orvos, 2 gyógyszerész, 27 középkáder és 28 egyéb dolgozó.

Az Orvostudományi Egyetemen a szervezettség igen jónak mondható, minthogy a közel 1300 dolgozó közül 1253 szakszervezeti tag.

A Szakszervezeti Bizottság általában 2 hetenként tart értekezletet, ahol a munkaterület-felelősök egymást követően a munkaterv üteme szerint végzett munkájukról, illetve a kapott feladatok elvégzéséről beszámolnak. A munkaterület-felelősök beszámolóját a Szakszervezeti Bizottság megvitatja és a beszámolóban feltárt hiányosságok kiküszöbölésére, illetve a munkaterület-felelős és a vezetése alá beosztott aktíva-hálózat munkájának megsegítésére határozatot hoz. Ha a határozat az egyetemi dolgozókat közvetlenül érinti, és az az Egyetem hármas feladatának: a gyógyító, oktató és a kutató munkának a megsegítését, illetve a feltárt hiányosságoknak a megszüntetését tűzi ki célul, akkor a határozatot a Szakszervezeti Bizottság javaslatként eljuttatja az Egyetem Tanácsához. Az Egyetemi Tanács több ilyen javaslatot tett magáévá és emelt határozattá. Általában megállapítható, hogy a Szakszervezeti Bizottság az Egyetem tanári testületétől és Tanácsától a szakszervezeti munka sikeres végzéséhez az elmúlt évben is igen sok segítséget kapott.

Az elmúlt tanév folyamán a Szakszervezeti Bizottság 27 alkalommal ülésezett, 7 ízben szervezett az intézeti bizottságok titkárai részére értekezletet és 3 alkalommal összbizalmi értekezletet hívott össze.

Az elmúlt évben a Szakszervezeti Bizottság megszervezte az ápolónővérek és a laboratóriumi asszisztensek szakmai továbbképzését és a munkamelletti ápolónővérképzés eredményes folytatásához segítséget adott.

A munkatervben vett fő feladatokon kívül a Szakszervezeti Bizottság igen sok esetben foglalkozik a dolgozók egyéni kérdéseivel és bármilyen természetűek legyenek is, igyekszik megoldani azokat. A Szakszervezeti Bizottság foglalkozik minden olyan kérdéssel is, amelyek megoldása az állami vezetés feladata. Így a felvételi bizottság, egyeztető bizottság, prémium-bizottság, tudományos bizottság, gazdasági bizottság, bér-bizottság, stb., stb. ülésein képviselve van.

De képviselője jelen van az Általános Orvoskar és a Gyógyszerészkar ülésein is és állandó meghívottként tagja az Egyetem Tanácsának.

A Szakszervezeti Bizottság mellett külön kultúrnevelési bizott-

ság működik, melynek feladata az egyetemi dolgozók kulturális szórakoztatásának és nevelésének biztosítása.

Az Egyetem hallgatóiból és dolgozóiból 70-tagú kultúregyüttest hozott létre a Szakszervezeti Bizottság, amely 1959-ben ünnepli 10-éves fennállását. Ez az együttes kamarazenekarból, népi tánccsoportból, népi citera-zenekarból és színjátszó csoportból áll.

1958-ban az együttes 8 alkalommal lépett fel, közülük 6 ízben vidéken szerepelt és összesen több, mint 4000 ember tekintette meg az együttes műsorát. Résztvett a kultúrcsoport a KISZ Központ által rendezett ifjúsági seregszemlén, amelyen az ország egyetemeinek kultúregyüttesei mutatkoztak be. Ezen az országos versenyen a kamarazenekar az első, a tánccsoport pedig a második helyezést érte el. Az együttes citera-zenekarának számait a magyar rádió állandóan műsorán tartja.

A felsoroltakon kívül a csoport Csehszlovákiában vendégszerepelt, ahol 7 városban, több mint 5000 néző előtt mutatta be műsorát. E szereplést 1958. novemberében 50 tagú csehszlovák együttes viszonozta. A csehszlovák vendégek igen szép sikerrel szerepeltek Szegeden, Békéscsabán, Tótkomlóson és Budapesten.

A művészeti csoportok szakmai irányítását szakemberek végzik. A színjátszó csoport munkáját Kertész Gyula, a Szegedi Nemzeti Színház fiatal rendezője, a tánccsoportot pedig Lutor Gyula, színművészeti akadémiát végzett tánctanár vezeti. A kamarazenekar szakmai irányítója Szegszárdy Tamás szigorló orvos, a citerazenekaré pedig Majoros József, a betegélelmezési osztály raktárvezetője. A Szakszervezeti Bizottság kultúrfelelőse Halasi István előadó.

Az orvosegyetemi dolgozók részére Művelődési Otthon áll rendelkezésre, amelyet a Gazdasági Igazgatóság segítségével igen szépen sikerült berendezni. A Művelődési Otthon klubszobájában televízió, rádió, lemezjátszó és különböző társasjátékok állnak a dolgozók rendelkezésére. Az elmúlt év folyamán több ízben volt hangosfilm-előadás a Művelődési Otthonban, ezeket azonban, sajnos, kellő érdeklődés hiánya miatt be kellett szüntetni, minthogy a filmek kölcsönzési díja a Szakszervezeti Bizottság számára nagy ráfizetést jelentett.

A Művelődési Otthon igazgatója Paróczai Gergely, aki tanári diplomával rendelkezik és tevékeny részt vesz a Szakszervezeti Bizottság munkájában.

A Szakszervezeti Bizottságnak közel 3000-kötetes szépirodalmi könyvtára van. A könyvtár kiváló szakértelemmel összeválogatott hazai és külföldi klasszikusok műveiből áll, és a regények mellett a legkitűnőbb művészettörténelmi munkák, képzőművészeti lexikonok, stb. is megtalálhatók.

Az Egyetem Szakszervezete évi 42.000 Ft-os költséggel járul hozzá a kultúrmunka támogatásához.

A Szakszervezeti Bizottság mellett működik az ú. n. Társadalombiztosítási Tanács is, amelynek feladatai közé tartozik az Egyetem dolgozóinak szociális problémáival való foglalkozás, az üdültetési, segélyezési, munkásellátási, bölcsődei és a napközi otthonnal kapcsolatos ügyek intézése. A Társadalombiztosítási Tanács az SZTK orvosegyetemi kifizető helye felett felügyeletet gyakorol.

1958-ban a Társadalombiztosítási Tanács javaslatára az Egyetem dolgozói 59.500 Ft üzemi segélyben és 16.015 Ft szakszervezeti segélyben részesültek.

1958-ban SZOT beutalóval az Egytem 112 dolgozója üdült. Az Egyetem fonyódi üdülője 1958-tól kezdve szakszervezeti kezelésbe került, minthogy sem az üzemeltetéséhez, sem a karbantartásához állami támogatást nem biztosítottak. Ez teljesen a Szakszervezeti Bizottság feladatává vált. A fonyódi üdülőben 1958-ban 117 egyetemi dolgozó üdült, akik közül a legtöbb családos üdülő volt. A Szakszervezeti Bizottság szándéka továbbra is üzemeltetni és fenntartani a fonyódi üdülőt, minthogy az Egyetem családos dolgozói részére más helyen megfelelő üdülési lehetőséget nem tud biztosítani.

A Szakszervezeti Bizottság a sporttal is foglalkozik. Minthogy azonban a sport szakszerű irányítása az Orvostudományi Egyetemen is a Szegedi Egyetemi Atlétikai Club (SZEAC) feladata, a Szakszervezeti Bizottság csak a tömegsportot irányítja és támogatja. Ez a tevékenység az Egyetemek közötti sportversenyeken és az Orvosegészségügyi Dolgozók Szakszervezete által rendezett országos tömegsportversenyeken való részvételben mutatkozik meg. 1958-ban egyetemünk természetjáró szakosztályának csapata a természetjárók országos versenyén második helyezést ért el. 1959. júliusában tartották meg a II. országos egyetemek közötti versenyt, amelyen egyetemünk dolgozói közül 50-en indultak. E versenyen sportolóink az összetett versenyben a harmadik helyezést érték el. A külön sportágak közül teniszben és asztaliteniszben az első, labdarugásban pedig a második díjat hozták haza versenyzőink. Az egyetemek közötti verseny egyébként 5 sportágban folyik, ezek: tenisz, asztalitenisz, röplabda, labdarugás és sakk. Az elmúlt tanévben az előzőhöz viszonyítva sportolóink gyengébb eredményt értek el, ami annak tulajdonítható, hogy felkészülésük nem volt kielégítő.

XV. TANULMÁNYI ÉLET ÉS SZAKKÉPESÍTÉS

a) *1958. évben diplomát nyert orvostanhallgatók:*

Almási Antal
Almási Attila
Arató József
Bertics Ernő
Biacsi Sára
Blaskovics Béla
Bóka Ferenc
Both Anna
Bozó Ferenc
Buda István
Csallóközi Mária
Császár László
Cseh András
Cseuz Imre
Cserényi Éva
Csernovszky Mária
Csertő Endre
Czverencz Ilona
Deák László
Désaknai Anna
Drenyovszky Anna
Dobó Sándor
Dóra Ferenc
Fazekas Sándor
Fekete István
Fénusz Emma
B. Fodor Erzsébet
Fövényi Mihály
Gellért Ágnes
Gresz Katalin
Gyuris Dávid
Halasi Gyula
Gyarmati Károly
Hartdégen Erzsébet
Hámori Ferenc
Hegedüs Gizella
Hegyi Iván
Herczeg Béla
Holländer Erzsébet
Horváth István
Husztik Erzsébet
Illanicz Béla
Illés Elemér
Janka János
Jenővári Éva
Juhász Karolin
Jung Ibolya
Kajári László
Kassai Miklós
Kiss Endre
Kiss István
Koncz József
Kovalovszky Lajos
Kovács József
Kovács Lajos
Kovács Zoltán
Kozma János
Kranczler Éva
Lakatos László
Lábdy Magdolna
László Ferenc
Lázár György
Lázi János
Lencsés Gyula
Lévai Ferenc
Luzsányi Laura
Macher Anna
Marek Márta
Matkócsik Ferenc
Maurer József
Meliska Zsófia
Menyhárt Károly
Mészáros Klára
Mile Ibolya
Molnár Imre
Murányi Elemér
Nagy Antal
Olasz Béla
Orosz Zoltán
Panda György
Pekó Edith
Perneczki Mária
Puskár Irén
Kajkovics Hedvig
Rencsó Etelka
Rátkai Irén
Régiusz Ferenc
Reök András
Rusz Márk
Sándor Éva
Sáry Gyula
Slama György
Sövény Tibor
Szabó Dániel
Szabó Zoltán
Szalóky Pál
Szánthó Árpád
Széll István
Szilágyi Vilma
Szilágyi Zsigmond
Szlamka Klára
Szőke Sándor
Tatár János
Técsi Margit
Timár László
Tóth Endre
Tóth Terézia
Vargha István
Váczity János
Végh Lajos
Végh Pál
Viczián Edith
Vraukó Tamás
Vörös János
Vörös Mária
Zsögön Éva

b) *1958. évben szakorvosi képesítést nyert orvosok:*

1.	Dr. Bíró Aranka	Bőrklinika, Szeged	Bőr- és nemibetegségek
	Dr. Keményváry József	Árpádkórház, Budapest	Gyermekgyógyászat
	Dr. Fehér Elek	Istvánkórház, Budapest	Bőr- és nemibetegségek
	Dr. Gedő Gábor	Megyei Kórház, Miskolc	Szülészet, nőgyógyászat
	Dr. Ágfalvy Mária	Hódmezővásárhely	Gyermekgyógyászat
	Dr. Balázs Viktor	I. sz. Belklinika, Szeged	Belgyógyászat
	Dr. Jávor Tibor	I. sz. Belklinika, Szeged	Belgyógyászat
	Dr. Sztanojevits Anna	Szemklinika, Szeged	Szemészet
	Dr. Vajda Péter	Szemklinika, Szeged	Szemészet
10.	Dr. Andrássy László	I. sz. Belklinika, Szeged	Belgyógyászat
	Dr. Ugocsay Gyula	Szívsebészet, Szeged	Sebészet
	Dr. Zoltai Zoltán	József Attila Szanatórium, Szeged	Sebészet
	Dr. Medgyessy Ferenc	Szövetség utcai kórház, Budapest	Szülészet, nőgyógyászat
	Dr. Merétei Klára	Kórház, Győr	Gyermekgyógyászat
	Dr. Turi Sándor	Kórház, Makó	Sebészet
	Dr. Gimesy Ferenc	Gyermekklinika, Szeged	Gyermekgyógyászat
	Dr. Schwabik József	Kórház, Baja	Ideg- és elmegyógyászat
	Dr. Szabó Éva	Bőrklinika, Szeged	Bőr- és nemibetegségek
	Dr. Turi Mária	Kórház, Baja	Bőr- és nemibetegségek
20.	Dr. Kovács András	Kórház, Jászberény	Sebészet
	Dr. Kiss Zsuzsanna	Kórház, Hódmezővásárhely	Gyermekgyógyászat
	Dr. Böröndy János	Kórház, Hódmezővásárhely	Belgyógyászat
	Dr. Komáromi István	Kórház, Hódmezővásárhely	Sebészet

c) *1958. évben diplomát nyert gyógyszerészhallgatók:*

1.	Székely Gyula	Bádi Zsuzsanna	Botos Attila
	Bajnóczy Zsuzsa	Boldis Ilona	Cseh Dezső
	Bali Ibolya	10. Boldizsár János	Csepregi Júlia
	Balogh Gabriella	Bolemann István	Csjernyik Mária
	Bartus Irén	Borbély Mária	Dávid Ágnes
	Bánhidi Olga	Borbély Gabriella	20. Drienyovszki Zsófia
	Bárkányi Erzsébet	Botár Margit	Ewen Gizella

Felber Margit
Fodor Júlia
Forgó Erzsébet
Fortily Judit
Fürjes Éva
Haumann Mária
Iván János
Iványi Irma
30. Janicsek Ferenc
Jenei Borbála
Jenei Edith
Kiss Edith
Kiss Irma
Kiss Tamás
Kotsis András
Kovács Miklós
Kovács Piroska
Laborczy Judit
40. Legeza Miklós
Lőrincz András
Mayer Terézia
Nagygyörgy Etelka
Nagymarosi Károly
Népessy Teréz
Pásztor Margit
Pesti Vincze
Pénzes Irén
Platzer Margit
50. Rácz Ilona
Rózsahegyi Magdolna
Sörös Matild
Staudt Irén
Süli Ilona
Szabó Etelka
Szabó Margit I.
Szabó Margit II.
Szabolcski Erzsébet
Szücs Anna
60. Takácsi Éva
Tamáskovits Gyula
Tutsek Margit
Varga Katalin
Varró Mihály
Végvári Klára
Simonffy Krisztina
Wagner Tibor

d) *1958. évben gyógyszerészdoktori címet nyertek:*

1. Morvay József
Dávid Ágoston
Fischer György
Gergely Menyhért
Thuránszky Károly
Wéber Teréz
Buzás Géza
Dávid Mihály
Gergely Judit
10. Simon Fiala János
Steuszky Ernő

A szigorló orvosok és gyógyszerészek hazai gyakorlatokon és külföldi cseregyakorlatokon vettek részt, utóbbiak létszáma az alábbi volt:

Krakkó (Lengyelország) 8 orvostanhallgató, aug. 5.—szept. 5.

Brünn (Csehszlovákia) 13 orvostanhallgató, aug. 18.—szept. 8., 6 gyógyszerészhallgató, szept. 1.—szept. 19.

e) *Az egyetemi hallgatók 1958/59. tanévben díjat nyert pályamunkái:*

1. Ágoston Éva VI. é. oh.	A gennykeltők szerepe az ekzema pathogenesisében.	egy egység (300 Ft)
2. Antal Attila IV. é. gyh.	Juglans regis 1. juglandaceae termésének és levelének hatástani vizsgálata.	másfél egység (450 Ft)
3. Bálint Gábor V. é. oh.	Különleges vitaminok hatása sportolók (úszók) versenykondíciójára és versenyeredményeire.	egy egység (300 Ft)
	A vérátömlesztés szövődményei és azok szegedi előfordulása 1951—1958. között.	fél egység (150 Ft)
4. Bárdőczi Árpád VI. é. oh.	A hőmérséklet, valamint különböző gyógyszerek és chemikáliák hatása élesztő, az emberi agyszövet, emlő és májszövet almasav, és borostyánkősav dehidrogenáz aktivitására.	egy egység (300 Ft)

5.	Berta Mária és Kurusa Emma V. é. oh.-k.	Vizsgálatok a klinikai és kórbonctani diagnosisok eltérésére vonatkozóan szívbetegeken.	egy egység (300 Ft)
6.	Bertók Éva és Fazekas Árpád V. é. oh.-k.	Vizsgálatok kísérleti pyramidonmérgezésben.	három egység (900 Ft)
7.	Boda Andor V. é. és Jákó János IV. é. oh.-k.	Vizsgálatok homolog érfal-antigennel immunizált és cholesterinnel etetett nyulak vérének fehérje, lipoid és glykoprotein változásaira vonatkozóan.	két egység (600 Ft)
8.	Bokros Sándor IV. é. gyh.	Drogok és drogkivonatok vizsgálata nappali- és ultraibolya fényben.	egy egység (300 Ft)
9.	Boross Mihály VI. é. oh.	Műtéti trauma hatása a fehérvérsejtekre, különös tekintettel a basophyl leukocytákra.	másfél egység (450 Ft)
10.	Eszes Paula és Bona Endre V. é. oh.-k.	A májfunkciós próbák vizsgálata vércukorcsökkentő sulfanilamid kezelés hatása alatt.	egy egység (300 Ft)
11.	Fejér Gyula V. é. oh.	A szegedi orvostudományi egyetem közegészségtani és kórtani intézetének története 1921—1948-ig.	másfél egység (450 Ft)
12.	Fráter Loránd II. é. oh.	Az 1919-es Magyar Tanácsköztársaság egészségügyi intézkedései és ezek jelentősége.	egy egység (300 Ft)
13.	Homoky István V. é. oh.	Iskolásgyermekek játékának, tornájának hatása a vizelet fehérjetartalmára.	egy egység (300 Ft)
14.	Karács Ilona VI. é. oh.	Kiterjedt kismedence gyulladások kezelésének késői eredményei.	egy egység (300 Ft)
15.	Kása Péter V. é. oh.	Adatok a hypophysis intraglandularis idegeinek kérdéséhez.	egy egység (300 Ft)
16.	Kocziszky Mátyás VI. é. oh.	Adatok a ganglionbénítók hatásmechanizmusának ismeretéhez.	két egység (600 Ft)
17.	Kopp Miklós V. é. oh.	A munka intenzitásának növekedése a tőkés országokban és ennek élettani kihatásai a munkásosztályra.	másfél egység (450 Ft)
18.	László Aranka VI. é. és Tószegi Anna V. é. oh.-k.	Az újszülöttek halálokaival kapcsolatos vizsgálatok.	két egység (600 Ft)

19. László Aranka VI. é. oh.	Az ú. n. hyalinmembran-betegség histochemiai analysise.	egy egység (300 Ft)
20. Marjai Erzsébet V. é. oh.	Kísérletek emberi amnion sejteknek tartós kultúrákban való fenntartására.	másfél egység (450 Ft)
21. Málnási Zsuzsa V. é. oh.	A múzeumi technika történelmi fejlődése. A múzeum szerepe az oktatásban.	két egység (600 Ft)
22. Mészáros Etelka és Takács Piroska V. é. oh.	Adatok az endogen creatinin clearence klinikai használhatóságáról.	egy egység (300 Ft)
23. Nyirádi László V. é. oh.	A nyirokkeringés reflexszabályozásának anatómiai alapjai.	egy egység (300 Ft)
24. Oláh Lajos	A munka intenzitásának növekedése a tőkés országokban és ennek élettani kihatásai a munkásosztályra.	másfél egység (450 Ft)
25. Oroján Iván és Andor László IV. éh oh.-k.	A subneuralis apparatusok planimetriás analysise.	két egység (600 Ft)
26. Péley Domokos	A vér liquor-gát permeabilitásának változása largactil hatására.	egy egység (300 Ft)
27. Pusztai Rozália	Izolált, túlélő patkánybél mosófolyadékának elemzése a mai irodalom tükrében.	fél egység (150 Ft)
28. Ratkay Imre V. é. oh.	Adatok az oxidáció szerepére a fibrinogén alvadásában.	másfél egység (450 Ft)
29. Sabjányi László IV. é. oh.	Az emberi embryokból készíthető bőr-izom szövettenyészet.	fél egység (150 Ft)
30. Simon Attiláné	Mérgek elleni védőanyagok lokalizációja rágcsálóknál.	egy egység (300 Ft)
31. Sólyom Antal V. é. oh.	A csersavval létrehozott acut májkárosodás histochemiai vonatkozásai.	másfél egység (450 Ft)
	A májcirrhosis és májrák kapcsolatáról humanpathologiai vizsgálatok alapján.	egy egység (300 Ft)
32. Szabó Erzsébet VI. é. oh.	Algatenyészetek vizsgálata különös tekintettel a sterinsynthesisre.	két egység (600 Ft)
	Az 1919-es Magyar Tanácsköztársaság egészségügyi intézkedései és ezek jelentősége	egy egység (300 Ft)

33.	Szeberényi Szabolcs IV. é. oh.	Endokrin tényezők hatása a hypothalamus histamin tartalmára patkányban.	két egység (600 Ft)
		A pavlovi reflexekről szóló tanítás filozófiai jelentősége.	egy egység (300 Ft)
34.	Szolcsányi János III. é. oh.	Adatok a nyúl vasomotorikájához.	másfél egység (450 Ft)
35.	Tápai Tekla VI. é. oh.	A vércsoportok és betegségek közötti összefüggés.	másfél egység (450 Ft)
36.	Tószegi Anna V. é. oh.	Adatok a kísérletes atherosclerosis histochemiájához.	egy egység (300 Ft)
35.	Tóth János és Pusztai Rozália III. é. oh.-k.	Vitaminok hatása izolált patkánybél ACH-érzékenységére.	egy egység (300 Ft)

f) *Egyetemi testnevelés és egyesületi sportélet*

Testnevelés

A Szegedi Tudományegyetemmel közös Testnevelési Tanszék 1 vezető tanára és 3 testnevelő tanára az orvostan- és gyógyszerészhallgatók kötelező oktatását heti egy órában végzi.

A lehetőségek főleg télen, a kevés tornaterem miatt igen korlátozottak. A felső évfolyambeli hallgatók szabad sportág választását és ebből következő fakultatív testnevelését ugyaneme okokból nem lehetett megoldani.

A kötelező testnevelés keretein belül atlétikával, tornával és az összes labdajátékokkal foglalkoznak, továbbá az úszni nemtudókat kötelezően megtanítják úszni. Kiegészítésként a SZEAC-cal és a KISZ-szel együttműködve a felsőbb évfolyamok részvételével évfolyamok és tudománykarok közötti versenyeket rendeztek 1500 hallgató részvételével.

Az 1958/59. tanévben kötelező testnevelésben részesült I. és II. éves hallgatók sportorvosi vizsgálaton estek át. A felmentetteket és részben felmentetteket félévenként ellenőrző vizsgálatra kötelezték. A rászorulókat gyógytornára utalták. Ezek száma az egyetemi hallgatók kb. 20%-a.

Szegedi Egyetemi Atlétikai Club

A testnevelési tanszékhez hasonlóan ez a Club is közös intézménye a szegedi egyetemek egyesületi sportjának, egyúttal Dél-Magyarország legnagyobb sportegyesülete.

14 szakosztállyal rendelkezik, éspedig: asztalitenisz, atletika, birkózás, cselgáncs, evezés, kézilabda, kosárlabda, labdarugás, röplabda, sakk, tenisz, torna, úszás és vízilabda, vívás. Az egyesületi tagok száma 615 fő. Ebből 247 egyetemi hallgató, 88 egyetemi dolgozó, 182 középiskolai tanuló és 17 egyetemen kívüli. Az egyesületi tagoknak mintegy 50%-a a Szegedi Orvostudományi Egyetemről kerül ki.

A szakosztályok működésének eredményességét értékes versenyhelyezések mutatják:

Az *asztalitenisz* szakosztály városi bajnokságot nyert.

Az *atletikai* szakosztály 9 másodosztályú versenyzője egyéni versenyeken vett részt.

A *birkozó* szakosztály 4 I. osztályú versenyzője egyéni versenyeken szerepelt, közülük egy fő országos bajnokságot nyert.

A *cselgáncs* szakosztály az egyesület legfiatalabb szakosztálya, második éve működik, vidéki csapatbajnokságot nyert, egy fő I. osztályú versenyzője van.

Az *evezős* szakosztály versenyhajók hiányában jelentékeny versenyeken nem indulhatott.

A *kézilabda* szakosztály a NB II. osztályában második helyezést ért el.

A *kosárlabda* szakosztály a NB I. osztályában az ötödik helyre került.

A *labdarugó* szakosztály a NB II. osztályban bajnokságot nyert.

A *röplabda* szakosztály megyei bajnokságra küldte sportolóit.

A *sakk* szakosztály tagjai városi és megyei mérkőzéseken vettek részt.

A *tenisz* szakosztály a NB III. osztályában második helyezéshez jutott.

A *torna* szakosztály versenyzési alkalma kevés. A Club négy versenyt rendezett, melyen 20 sportoló kapott minősítést.

Az *úszó* szakosztály tagjai egyéni versenyekre jártak, 1 sportoló vidéki bajnokságot nyert. A vízilabdacsapat a NB II. osztályban 5-dik helyezést ért el.

A *vívó* szakosztály valamennyi tagja egyetemi hallgató, közülük 5 fő II., 8 fő pedig III. osztályú versenyző.

Az egyetemi sportélet elmélyítése céljából szükség lesz a jövőben arra, hogy a Testnevelési Tanszék anyagi ellátmánya fokozatosan emelkedjék.

XVI. AZ EGYETEM TUDOMÁNYOS SZEMÉLYZETÉNEK 1958. ÉVI SZAKIRODALMI MUNKÁSSÁGA

a) *Irodalomjegyzék*

1. ALFÖLDI, L.
Az E coli konjugációja és genetikája. — (Conjugation und Genetik des E coli.)
Magy. Tud. Akad. Biol. Orv. Tud. Oszt. Közl. 9:311, 1958.
[Mikrobiológiai Intézet — Szeged.]

2. ALFÖLDI, L.
La production induite de mégacine en milieu synthetique.
Ann. Inst. Pasteur 94:474, 1958.
[Mikrobiológiai Intézet — Szeged.]

3. ALFÖLDI, L.—JACOB, F.—WOLLMAN, E.—MAZÉ, R.
Sur le déterminisme génetique de la cilicinogénie.
C. R. Acad. Sci. 246:3531, 1958.
[Institut Pasteur — Paris, Mikrobiológiai Intézet — Szeged.]

4. ALTORJAI, I.—GÁL, GY.
A vékonybél kiterjedt csonkolása.
Magy. Sebész. 11:147, 1958.
Umfangreiche Dünndarmresektion.
Zbl. Chir. 83:43, 1958.
[I. sz. Sebészeti Klinika — Szeged.]

5. ANDRÁSSY, L.—CSAPÓ, G.—KECSE—NAGY, J.—BENKŐ, S.
Methylcellulose hatása a patkányok vérképzőrendszerére. — (Über die Wirkung von Methylzellulose auf die Blutbildung von Ratten.)
Kísérl. Orvostud. 10:216, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

6. ANTALFI, S.—CSÍK, L.

Oestrus-vizsgálatok laboratóriumi fehér és vándorpatkányokon.

Biol. Közl. 1958.

[Biológiai Intézet — Szeged.]

7. BACHRACH, D.

A hypothalamus neurosekretios működése néhány főbb kérdéséről. — (Über einige wichtige Fragen der Neurosekretionsfunktion des Hypothalamus.)

Kísérl. Orvostud. 10:256, 1958.

[Kórbonctani Intézet — Szeged.]

8. BACHRACH, D.—KŐSZEGI, B.—SCULTÉTY, S.—JÁKY, GY.—KORPÁSSY, B.

A vegetatív idegrendszer működését gátló gyógyszerek hatása a hypothalamus neurosecretiojára a fehérpatkányban.

Orv. Hetil. 99:502, 1958.

Effect of autonomic blocking agents on the neurosecretion of the hypothalamus in the albino rat.

Acta Physiol. Hung. 14:223, 1958.

[Kórbonctani Intézet — Szeged.]

9. BALÁZS, V.—TISZAI, A.—KOVÁCS, K.—FRÖCHLICH, M.—BENKŐ, S.

Metilcellulóz-tárolás hatása az immunhaemolysin képzésre patkányban. — (Die Wirkung der Methylcellulose-Speicherung auf die Bildung von Immunhaemolysin in Ratten.)

Kísérl. Orvostud. 10:477, 1958.

[I. sz. Belklinika — Szeged.]

10. BALÁZS, V.—WINTER, M.—FRÖCHLICH, M.

Beitrag zur klinischen Bewertung der Hämagglutinationsuntersuchungen des C-reaktiven Proteins.

Z. ges. inn. Med. 13:353, 1958.

[I. sz. Belklinika — Szeged.]

11. BARTÓK, I.

Áttétképző hepatoblastoma felnőttben.

Orv. Hetil. 99:212, 1958.

Metastasierendes Hepatoblastom bei einem Erwachsenen.

Zbl. allg. Path. 98:55, 1958.

[Kórbonctani Intézet — Szeged.]

12. BARTÓK, I.—BARADNAY, GY.
Beitrag zur Pathologie des Neuroblastoms und des Sympathicogonioms der Nebenniere.
Zbl. allg. Path. 98:194, 1958.
[Kórbonctani Intézet — Szeged.]

13. BATIZFALVY, J.
A genital tuberculosis of the female.
Ther. Hung. 6:9, 1958.
[Szülészeti- és Nőgyógyászati Klinika — Szeged.]

14. BENCZE, GY.
Über die Lupus-erythematosus Zellen.
Z. ges. inn. Med. 13:365, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

15. BENKŐ, S.
Kísérleti és klinikai tapasztalatok Degranollal.
Orv. Hetil. 99:914, 1958.
Experimentelle und Klinische Erfahrungen mit Degranol.
Ther. hung. 6:17, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

16. BENKŐ, S.
Die Prinzipien der funktionellen Diagnostik des Knochenmarkes.
Folia haemat. (Lpz.) 75:501, 1958.
[I. sz. Belklnika — Szeged.]

17. BENKŐ, S.
Klinisch-pathologische Studien über die durch makromolekulare Speicherung entstehenden und spontanen Retikulosen.
Z. ges. inn. Med. 13:294, 158.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

18. BENKŐ, S.
Reticulosisokról és a methylcellulose tárolás okozta experimentális reticulosisról.
Magy. Belorv. Arch. 11:132, 1958.
Reticuloses and experimentally induced reticuloses due to storage of methylcellulose.
Acta Med. Hung. 12:115, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

19. BENKŐ, A.—KOVÁCS, K.—TISZAI, A.
Ein experimenteller Beitrag zur Pathogenese der Magengeschwulst bei Ratten.
Arch. Geschwulstforsch. 12:160, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

20. BERKESY, L.
Über die tiefen Duedenalstenosen.
Z. ges. inn. Med. 13:322, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

21. BÉLÁDI, I.—KAHÁN, Á.
Adenovirus izolálása pharyngo-conjunctiválisláz eseteiből. — (Isolation of adenovirus in diseases of pharyngoconjuctival fever.)
Orv. Hetil. 99:224, 1958.
[Szemklinika — Szeged.]

22. BORDÁS, S.—KANYÓ, B.—E. NAGY, M.—WEBER, T.
A Wofatox- és Malathion-permetezés expozíciós vizsgálata.
Egészségtudomány 2:56, 1958.
[Közegészségtani Intézet — Szeged, Országos Munkaegészségügyi Intézet — Budapest.]

23. BORDÁS, S.—KANYÓ, B.—E. NAGY, M.—WEBER, T.
Üzemi expozíciós vizsgálatok.
Munkavédelem 4:10, 1958.
[Közegészségtani Intézet — Szeged, Országos Munkaegészségügyi Intézet — Budapest.]

24. BOTOS, A.—KELEMEN, E.—TÉNYI, M.—PETRI, G.
Über zwölf ergebnislose oder überraschende Ergebnisse liefernde Splenektomien.
Z. ges. inn. Med. 13:329, 1958.
[I. sz. Belklinika, I. sz. Sebészeti Klinika — Szeged.]

25. CSAPÓ, G.—ANDRÁSSY, L.
EDTA-val kezelt atypusos uranylacetat mérgezés.
Orv. Hetil. 99:1471, 1958.
Über einen mit EDTA behandelten Fall von peroraler Uranylacetatvergiftung.
Wien. klin. Wschr. 70:788, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

26. CSÍK, L.

Megemlékezés R. Goldschmidtről.
Biol. Közl. 5:87, 1958.
[Biológiai Intézet — Szeged.]

27. CSÍK, L.—SZEMERE, GY.

Összehasonlító immunbiológiai vizsgálatok különböző fajtájú patkányokon. — (Vergleichende immunbiologische Untersuchungen an verschiedenen Rattenarten.)
Kísérl. Orvostud. 10:578, 1958.
[Biológiai Intézet — Szeged.]

28. CSILLIK, B.—SÁVAY, GY.

Über die mikroskopische Lokalisation des Kaliums in merkhaltigen Nervenfasern.
Acta Morph. Hung. 8:3, 1958.
[Anatómiai Intézet — Szeged.]

29. CSINK, L.—IMRE, J.

Percután combnyakszegezés. — (Percutane Nagelung des Femurhalses.)
Magy. Sebész. 11:294, 1958.
[I. sz. Sebészeti Klinika — Szeged.]

30. CZIPOTT, Z.

Hydrocortison hatása a térdízületekből történő felszívódásra normális és kóros viszonyok között.
Traumat. és Orthop. Közl. 1:29, 1958.
Hydrocortison-Wirkung auf die Resorption aus dem Kniegelenk unter normalen und pathologischen Verhältnissen.
Bruns' Beitr. klin. Chir. 197:347, 1958.
[Sebészeti-Anatómiai Intézet — Szeged.]

31. DOMONKOS, J.—LATZKOVITS, L.

Zum Kohlenhydratstoffwechsel des roten und weissen Muskels.
Acta Physiol. Hung. Suppl. 14:38, 1958.
[Idegklinika — Szeged.]

32. DOMONKOS, J.—HEINER, L.—HUSZÁK, I.

Über des Verhalten des Elektrolytgehaltes des Serums während der künstlichen Fieberreaktionen von Sclerosis multiplex Kranken.
Acta Psychiat. Scand. 136:109, 1958.
[Idegklinika — Szeged.]

33. DUX, E.—KOVÁCS, M. I.
A fehérvérsejtek Pelger-Huët maganomáliájának csecsemőkori esete.
Gyermekgyógyászat, 9:58, 1958.
[Gyermekklinika — Szeged.]

34. FAREDIN, I.—BLAHÓ, GY.
Untersuchungen des 17-Ketosterioids. I. Bewertung der Bestimmung der neutralen 17-Ketosteroidfraktionen im Harn und ihre Anwendung.
Z. ges. inn. Med. 13:339, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

35. FARKAS, L.—LUSZTIG, G.—KÁRPÁTI, F.
Adatok a rosszindulatú heredaganatok klinikumához és pathológiájához.
Magy. Sebész. 11:335, 1958.
Beiträge zur Klinik und Pathologie der bösartigen Hodengeschwulste.
Z. Uról. 51:580, 1958.
[I. sz. Sebészeti Klinika — Szeged.]

36. FAZEKAS, I. GY.
Biological demonstration of glucocorticoid and mineralocorticoid-like substances in the myocardium.
Folia endocr. (Pisa) 11:316, 1958.
[Igazságügyi Orvostani Intézet — Szeged.]

37. FAZEKAS, I. GY.
Glucocorticoidok kimutatása a lépben. — (Nachweis von Glucocorticoiden in der Milz.)
Kísérl. Orvostud. 10:186, 1958.
[Igazságügyi Orvostani Intézet — Szeged.]

38. FAZEKAS, I. GY.
Mineralocorticoidszerű anyag kimutatása a lépben. — (Über den Nachweis einer mineralocorticoidartigen Substanz in der Milz.)
Kísérl. Orvostud. 10:221, 1958.
[Igazságügyi Orvostani Intézet — Szeged.]

39. FAZEKAS, I. GY.
Glucocorticoid- és mineralocorticoidszerű anyag biológiai kimutatása a szívizomban. — (Biological demonstration of glu-

cocorticoid- and mineralocorticoid-like substances in the myocardium.)
Kísérl. Orvostud. 10:641, 1958.
[Igazságügyi Orvostani Intézet — Szeged.]

40. FAZEKAS, I. GY.
Tödliche Oxalat- (Kleesalz) Vergiftung, mit besonderer Berücksichtigung der histologischen Veränderungen.
Arch. Toxikol. 17:179, 1958.
[Igazságügyi Orvostani Intézet — Szeged.]

41. FAZEKAS, I. GY.
Tödliche Alkoholvergiftung bei einem Kind.
Arch. Toxikol. 17:183, 1958.
[Igazságügyi Orvostani Intézet — Szeged.]

42. FAZEKAS, I. GY.
A vér-aetherconcentratio halál utáni változása túlaltatott kutyákban.
Kísérl. Orvostud. 10:147, 1958.
Postmortale Veränderung der Blutaetherkonzentration in übernarkotisierten Hunden.
Dtsch. Z. ges. gerichtl. Med. 47:260, 1958.
[Igazságügyi Orvostani Intézet — Szeged.]

43. FELKAI, B.—ORMOS, J.—RÁK, K.
Ventricularis paroxysmalis tachycardia, pulmonális emboliával társult myocardalis sarcoidosis esetében.
Orv. Hetil. 99:1101, 1958.
Ventrikuläre paroxysmale Tachykardie bei einem mit pulmonaler Embolie verbundenen Fall von myokardialer Sarkoidose. Klinisch-pathologische Studie.
Z. ges. inn. Med. 13:358, 1958.
[I. sz. Belklinika és Kórbonctani Intézet — Szeged.]

44. FISCHER, GY.
Az ürülék talajszennyező hatásának vizsgálata. — (Untersuchung der bodenverunreinigenden Wirkung der Fäkalien.)
Gyógyszerészdoktori értekezés. 1958. Márc.
[Közegészségtani Intézet — Szeged.]

45. FORRÓ, L.
A karbolsavas epheliseltávolítással szerzett tapasztalataink.
Bőrgyógy. Véner. Szle. 12:69, 1958.

Über unsere Erfahrungen bei der Entfernung der Sommersprossen mit Carbolsäure.
Derm. Wschr. 138:1385, 1958.
[Bőrklinika — Szeged.]

46. FÖLDES, J.
Immunochemical analysis of the structural elements of mycobacterium tuberculosis.
IV. Intern. Cong. of Biochemistry Wienna, 1958.
[Mikrobiológiai Intézet — Szeged.]

47. FÖLDES, J.
Studies on the structure of the tubercle bacilli desintegrated chemically.
VII. Intern Congr. of Microbiol. Stockholm, 1958.
[Mikrobiológiai Intézet — Szeged.]

48. FÖLDES, J. — JÁNOSIK, B.
A staphylococcusok foszfatáze termelése és annak patodiagnosztikus jelentősége. — (Die Phosphatase-Produktion des Staphylokokken, und ihre pathodiagnostische Bedeutung.)
Orv. Hetil. 99:125, 1958.
[Mikrobiológiai Intézet — Szeged.]

49. FRÖCHLICH, M.—BALÁZS, V.—KOVÁCS, K.—BENKŐ, S.
Die Wirkung der Methylcellulose auf die Serumlipoproteine.
Biochem. Kongress. Közleményei. Wien, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

50. GÁBOR, M.—PIUKOVICH, I.
A diphenylamin-próba viselkedése kismedencei gyulladások és terhesség esetén.
Tuberkulosis, 11:15, 1958.
[Szülészeti- és Nőgyógyászati Klinika — Szeged.]

51. GÁBOR, M.—PIUKOVICH, I.
A serum glycoproteid szint és a DPA reactio viselkedése kismedencei gyulladásokkal kapcsolatban.
Orv. Hetil. 99:466, 1958.
[Szülészeti- és Nőgyógyászati Klinika — Szeged.]

52. GÁBOR, P.—SZEGVÁRI, M.
L'examen des cellules du cancer per coloration methyl-vert-pyronin dans les frottis vaginaux.
Gynéc. et Obstét. 57:197, 1958.
[Szülészeti- és Nőgyógyászati Klinika — Szeged.]

53. GÁBOR, P.—TRAUB, A.

Óriás méhcysta és myoma kocsánycsavarodása.
Orv. Hetil. 99:1262, 1958.
[Szülészeti- és Nőgyógyászati Klinika — Szeged.]

54. GELLÉRT, A.—POBERAI, M.—NAGY, I.—NAGY, S.—LIPPAI, J.

Vergleichende histologische Untersuchungen über die Struktur der Wand der Lymphgefässe. I. Histologischer Aufbau der Wand des Ductus thoracicus.
Acta Morph. Hung. 8:111, 1958.
[Anatómiai Intézet — Szeged.]

55. HATTASY, D.

Antistreptolysin- Werte bei auf Herdinfektion verdächtigen Kranken.
Dtsch. zahnärztl. Z. 9:490, 1958.
[Fogászati Klinika — Szeged.]

56. HORVÁTH, É.—KOVÁCS, K.—BENKŐ, S.

Cortison hatása a methylcellulose szöveti tárolódására. — (Wirkung des Cortisons auf die Gewebsspeicherung der Methylcellulose.)
Kísérl. Orvostud. 10:155, 1958.
[Kórbonctani Intézet és I. sz. Belklinika — Szeged.]

57. HORVÁTH, I.

Gewebekulturen und Influenzavirusforschung.
Z. ges. inn. Med. 13:316, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

58. HORVÁTH, S.

Study on the cyclic multiplication of influenza and ND viruses in tissue cultures.
Acta Microbiol. Hung. 5:123, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

59. HORVÁTH, S.—BALÁZS, V.

A quantitative semi-micro tissue culture method and its use in microbiology. I. Quantitative semi-micro tissue culture method.
Acta Microbiol. Hung. 5:415, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

60. HUSZÁK, I.
The biochemistry of neuroallergic reactions.
Acta Psychiat. Scand. 136:215, 1958.
[Idegklinika — Szeged.]

61. HUSZÁK, I.
Über den heutigen Stand und die Probleme der Schizophrenieforschung.
Arch. Psychiat. Nervenkr. 197:32, 1958.
[Idegklinika — Szeged.]

62. HUSZÁK, I.
Zur Pathologie der multiplen Sklerose.
Acta Med. Hung. 11:321, 1958.
[Idegklinika — Szeged.]

63. HUSZÁK, I.—SZÉCHÉNYI, L.
A vér pyroszöllősav-szint változása sclerosis multiplexes betegeknél.
Ideggyógy. Szle. 1956 melléklet 328. p.
[Idegklinika — Szeged.]

64. HUSZÁK, I.—T. SZÉCHÉNYI, M.
Verteilung der an Eiweisse und Lipoide gebundenen hexosaminhaltigen Verbindungen im Nervensystem.
Acta Physiol. Hung. Suppl. 14:34, 1958.
[Idegklinika — Szeged.]

65. HUSZÁK, I.—VARGHA, M.—GELLÉRT, J.
Die Wirkung des Blutes, Liquors und Urins Schizophrener auf Protozoen.
Wien. Z. Nervenheilk. 14:294, 1958.
[Idegklinika — Szeged.]

66. IVÁDY, GY.—DUX, E.
Investigation of bilirubin tolerance of new-born rats in anoxic medium.
Ann. paediat. 190:297, 1958.
[Gyermekklinika — Szeged.]

67. IVÁDY, GY.—PÁLDY, L.
Ein neues Behandlungsverfahren der interstitiellen plasmazelligen Pneumonie frühgeborener mit fünfwertigem Stibium und aromatischen Diamidinen.
Monatschr. Kinderheilk. 106:10, 1958.
[Gyermekklinika — Szeged.]

68. IVÁNOVICS, GY.
A bacillus anthracis biológiája és antigénszerkezete. — (Biologie und Antigenaufbau des Bacillus anthracis.)
Magy. Tud. Akad. Biol. Orv. Tud. Oszt. Közl. 9:17, 1958.
[Mikrobiológiai Intézet — Szeged.]

69. IVÁNOVICS, GY.
Az antibiotikum-terápia néhány szempontja.
Orv. Hetil. 99:73, 1958.
Some aspects of antibiotic therapy.
Therapia Hung. 6:1, 1958.
[Mikrobiológiai Intézet — Szeged.]

70. IVÁNOVICS, G.—ALFÖLDI, L.—NAGY, E.
Characteristics and genesis of megacine.
Acta Biol. Hung. Suppl. 2:18, 1958.
[Mikrobiológiai Intézet — Szeged.]

71. IVÁNOVICS, G.—DUMBOVICH, B.
Ethyl-thio-formyl compound with antituberculous activity.
Am. Rev. Tuberc. 77:1017, 1958.
[Mikrobiológiai Intézet — Szeged.]

72. IVÁNOVICS, G.—FÖLDES, J.
An immunospecific substance of bacillus cereus similar to polysaccharide, obtained from bacillus anthracis.
Naturwissenschaften, 45:15, 1958.
[Mikrobiológiai Intézet — Szeged.]

73. IVÁNOVICS, G.—FÖLDES, J.
Problems concerning the phylogenesis of bacillus anthracis.
Acta Microbiol. Hung. 5:90, 1958.
[Mikrobiológiai Intézet — Szeged.]

74. IVÁNOVICS, G.—LANTOS, J.
An effective method for isolation of anthrax phages.
Acta Microbiol. Hung. 5:405, 1958.
[Mikrobiológiai Intézet — Szeged.]

75. IVÁNOVICS, GY.—NAGY, E.
Hereditary aberrancy in growth of some bacillus megaterium strains.
J. Gen. Microbiol. 19:407, 1958.
[Mikrobiológiai Intézet — Szeged.]

76. JAKOBOVITS, A.
Virilisatiot okozó petefészek hilussejtdaganat.
Orv. Hetil. 99:172, 1958.
Virilisation bei Ovarhiluszellengeschwulst.
Gynaecologia 146:440, 1958.

77. JAKOBOVITS, A.
A korai nemi érés.
Orv. Hetil. 99:1666, 1958.
[Szülészeti- és Nőgyógyászati Klinika — Szeged.]

78. JAKOBOVITS, A.—PIUKOVICH, I.
Az andrenogenitalis syndromáról.
Orv. Hetil. 99:88, 1958.
Über das adrenogenitale Syndrom.
Medizinische. 1958:77.
[Szülészeti- és Nőgyógyászati Klinika — Szeged.]

79. JANCSÓ, N.—JANCSÓ—GÁBOR, A.
Dauerausschaltung der chemischen Schmerzempfindlichkeit durch Capsaicin.
Arch. exp. Pth. 236:143, 1958.
[Gyógyszertani Intézet — Szeged.]

80. KAHÁN, I. L.
Electrophoretic behaviour of i-urobilin and stercobilin.
Nature (Lond.) 181:773, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

81. KAHÁN, A.—BÉLÁDI, I.
Clinical and etiologic evaluation of an epidemic of keratoconjunctivitis.
Ophtalmologica 135:79, 1958.
[Szemklinika és Mikrobiológiai Intézet— Szeged.]

82. KANYÓ, B.
Mezőgazdaságunk egészségügye. A közegészségügy-járványügy időszerű kérdései. Az 1957. október 4—6. hévízi vándorgyűlés anyaga.
Bp. 1958. Felsőoktatási Jegyzetellátó.
[Közegészségügyi Intézet — Szeged.]

83. KARDOS, G.—VARRÓ, V.
Arthropathia diabeteses betegen.
Orv. Hetil. 99:1838, 1958.
[I. sz. Sebészeti Klinika és I. sz. Belklinika — Szeged.]

84. KLIVÉNYI, F.

Aromás szulfinsavak reakciója szulfenilkloridokkal. Aromás tiolszulfonsavészterek új előállítási módja. — (Reaktion der aromatischen Sulfinsäuren mit Sulfenylchloriden. Eine neue Herstellungsmethode aromatischer Thiolsulfonsäureester.)

Magy. Kém. Folyóir. 64:121, 1958.

[Gyógyszerészi Vegytani Intézet — Szeged.]

85. KOLTAY, M.—ENDREI, V.—ÉBREI, P.

The clinical usefulness of the diphenilamine reaction in pediatrics, with special reference to rheumatic fever.

Ann. paediat, 190:115, 1958.

[Gyermekklinika — Szeged.]

86. KOLTAY, M.—SZÓRÁDY, I.

Ataracticumok (tranquillánsok) gyermekgyógyászati alkalmazásával szerzett tapasztalataink. — (Über unsere Erfahrungen in der Anwendung der Ataractica im Gebiete der Pädiatrie.)

Orv. Hetil. 99:494, 1958.

[Gyermekklinika — Szeged.]

87. KORPÁSSY, B.

Recherches sur les rapports entre l'hypothalamus et l'hypophyse.

Pathophysiolgica Diencephalica, Wien 1958. Springer, 552—559 pp.

[Kórbonctani Intézet — Szeged.]

88. KORPÁSSY, B.—TIBOLDI, T.

Adenomatous polypi of the colon in pigs. A new virus induced tumour?

Oncologia 10:330, 1958.

[Kórbonctani Intézet — Szeged.]

89. KORPÁSSY, B.—TIBOLDI, T.

Études experimentales sur la propagation endo-bronchique du cancer.

Ann. Anat. Path. 3:118—124, 1958.

[Kórbonctani Intézet — Szeged.]

90. KORPÁSSY, B.—SZŐNYI, F.—BARADNAY, GY.

Experimentelle Untersuchungen zur Frage der Seltenheit von Geschwulstmethastasen in der Skelettmuskulosen.

Z. Krebsforsch. 62:370, 1958.

[Kórbonctani Intézet — Szeged.]

91. KŐSZEGI, D.—SALGÓ, É.
Die quantitative Oxydation von Ammoniumverwendungen und Formaldehyd mit Brom (Bromat, Bromid) in saurer Lösung.
Z. allg. Chemie 164:320, 1958.
[Gyógyszerészi Vegytani Intézet — Szeged]

92. KOVÁCS, E.—MATKOVICS, B.
Zusammenhänge zwischen Katalaseaktivität und Sauerstoffspannung bei Streptomyces griseus Kulturen.
Enzymologia, 19:247, 1958.
[Orvosvegytani Intézet — Szeged.]

93. KOVÁCS, E.
A táptalaj abszorbeált oxigéntartalmának változása mikroszervezet tenyészetnél.
Biol. Közl. 6:69, 1958.
[Orvosvegytani Intézet — Szeged.]

94. KOVÁCS, G. S.—KOVÁCS, B. M.—KOVÁTS, T.—KOVÁCS, K. PETRI, G.
Effect of autonomic blocking agents on surgical antidiuresis in dogs.
Ann. Surg. 147:375, 1958.
[Sebészeti Anatómiai Intézet — Szeged.]

95. KOVÁCS, G.—KOVÁCS, B.—KOVÁTS, T.—KOVÁCS, K.—PETRI, G.
Neuroplegia hatása kutyák sebészi antidiuresisére. — (Effect of neuroplegia on the surgical antidiuresis of dogs.)
Orv. Hetil. 99:186, 1958.
[Sebészeti Anatómiai Intézet és I. sz. Belklinika — Szeged.]

96. KOVÁCS, G. S.—KOVÁCS, B. M.—KOVÁCS, K.—PETRI, G.
Effect of preoperative medication and surgery on the antidiuretic activity of human blood.
Acta Med. Hung. 12:201, 1958.
[Sebészeti Anatómiai Intézet, I. sz. Belklinika — Szeged.]

97. KOVÁCS, K.—KOVÁCS, G. S.—KOVÁCS, B. M.—PETRI, G.
Increased antidiuretic activity of human sera in the preoperative period.
Acta Med. Hung. 11:337, 1958.
[Sebészeti Anatómiai Intézet, I. sz. Belklinika — Szeged.]

98. KOVÁCS, K.—HORVÁTH, I. W.—DÁVID, M. A.
Über die Bedeutung der Beziehungen zwischen Hypothalamus und Adenohypophyse für den Wasserstoffwchesel.
Acta Physiol. Hung. Suppl. 14:5, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

99. KOVÁCS, K.—DÁVID, M. A.—KORPÁSSY, B.
Cortison és oestrogen hormon hatása patkány adenohypophysisének cytológiájára.
Kísérl. Orvostud. 10:243, 1958.
Wirkung von Cortison und östrogenem Hormon auf die Zytologie der Adenohypophyse von Ratten.
Endokrinologie, 36:23, 1958.
[I. sz. Belklinika és Kórbonctani Intézet — Szeged.]

100. KOVÁCS, K.—DÁVID, M. A.—HORVÁTH, I. W.
Effect of stress and cortisone on the cytomorphology of pituitary grafts in rats.
Nature (Lond.) 181:1417, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

101. KOVÁCS, K.—DÁVID, M.
Cortison hatása a Na/K-bevitel változtatása során kialakuló mellékvesekéreg-eltérésekre. — (Über die Wirkung der Cortisons auf die Veränderung in der Nebennierenrinde bei verschiedenes Na/K Zufuhr.)
Kísérl. Orvostud. 10:286, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

102. KOVÁCS, K.
Über die hypothalamische Regulation der Adenohypophysenfunktion.
Z. ges. inn. Med. 13:303, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

103. KOVÁCS, K.
Übt die Hypophyse einen Einfluss auf die morphologischen Veränderungen der Zona glomerulosa der Nebenniere aus?
Naturwissenschaften, 44:241, 1957.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

104. KOVÁCS, K.—DÁVID, M. A.—HORVÁTH, I. W.
Wirkung des Follikulins auf die in den transplantierten Adenohypophysen infolge Cortisonbehandlung zustandekommenden zytomorphologischen Veränderungen.
Naturwissenschaften 45:422, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

105. KOVÁTS, T. G.—REÖK, A.—LÁZÁR, G.—TAKÁTS, I.
Fett und Kohlenhydrartstoffwechsel-veränderungen während des Shwartzmanschen Phänomens.
Acta Physiol. Hung. Suppl. 14:18, 1958.
[Gyógyszertani Intézet — Szeged.]

106. KOZMA, M.—GELLÉRT, A.
A nervus glossopharyngeus idegsejtjei és mikroszkópos dúcai. — (The neurons and microscopic ganglions of the nervus glossopharyngeus.)
Kísérl. Orvostud. 10:183, 1958.
[Anatómiai Intézet — Szeged.]

107. KOZMA, M.—GELLÉRT, A.
Mikroskopische Beiträge zur Frage der Lymphgefässe in der Skelettmuskulatur.
Acta Morph. Hung. 8:15, 1958.
[Anatómiai Intézet — Szeged.]

108. KOZMA, M.—NAGY, I.—GELLÉRT, A.
Adatok a váll és medence izomzatának térfogatos elosztásához. — (Contribution à la répartition spatiale de la musculature de l'épaule et du pelvis.)
Biol. Közl. 5:157, 1958.
[Anatómiai Intézet — Szeged.]

109. KÖNYVES—KOLONICS, L.—TASS, G.—DOMONKOS, J.—HUSZÁK, I.
Veränderungen in der Serum-Antihyaluronidaseaktivität während fieberhaftes Reaktionen bei der Sclerosis multiplex.
Psychiat. et Neurol. 135:190, 1958.
[Idegklinika — Szeged.]

110. LIEBNER, E.—RÁVNAY, T.
Pyodermák.
Bp. 1958. Medicina, A gyakorló orvos könyvtára.
[Bőrklinika — Szeged.]

111. MATKOVICS, B.—KOVÁCS, E.
Redoxpotentialveränderungen bei der Reaction des Peroxydase-Peroxyd-Systems.
Enzymologia 19:249, 1958.
[Vegytani és Biokémiai Intézet — Szeged.]

112. MATKOVICS, B.—KOVÁCS, E.—BUZÁS, G.

Einige die Ascorbinsäure-Oxidation beeinflussende Faktoren.
Naturwissenschaften 45:491, 1958.
[Vegytan- és Biológiai Intézet — Szeged.]

113. MATKOVICS, B.—SZABÓ, M.

Über die Wirkung von Cholinchlorid auf die Zukkerbelastung und Insulinempfindlichkeit.
Naturwissenschaften, 45:422, 1958.
[II. sz. Belklinika — Szeged.]

114. MORVAY, J.—VINKLER, E.

Rövid megjegyzés a Stibium sulphuratum aurantiacum (Ph. Hg. V.) minőségi kvalitatív vizsgálatához. — (Eine kurze Bemerkung zur qualitativen Prüfung des Stibiumpentasulfids.)
Gyógyszerészet 2:129, 1958.
[Gyógyszerészi Vegytani Intézet — Szeged.]

115. NAGY, E.

Studies on the optimum conditions of megacine production in synthetic culture media.
Acta Microbiol. Hung. 5:399, 1958.
[Mikrobiológiai Intézet — Szeged.]

116. NAGY, I.—WORONKOFF, H.

Ein Beitrag zur Histotopographie des Ganglion sublinguale.
Acta Morph. Hung. 8:21, 1958.
[Anatómiai Intézet — Szeged.]

117. NOVÁK, I.

Adatok a Erysimum diffusum Ehrhart termesztéséhez és szívreható anyagának előállításához. I. Termesztési kísérletek és előzetes vizsgálatok. — (Beiträge zur Züchtung und zur Isolierung des Wirkstoffes des Erysimum Ehrhart. I. Teil. Züchtungsexperimente und vorläufige Untersuchungen.)
Gyógyszerészet, 2:179, 1958.
[Gyógynövény- és Drogismereti Intézet — Szeged.]

118. NOVÁK, I.

Adatok az Erysimum diffusum Ehrhart termesztéséhez és szívreható anyagának előállításához. II. Kísérletek a hatóanyag előállítására és tisztítására. — (Beiträge zur Züchtung und zur

Isolierung des Wirkstoffes des Erysimum Ehrhart. II. Teil. Experimente zur Herstellung und Reinigung des Wirkstoffes.)
Gyógyszerészet, 2:219, 1958.
[Gyógynövény- és Drogismereti Intézet — Szeged.]

119. PALÁNKAI, G.—BATIZFALVY, J.
A méhnyakrák gyógyulási eredményei a szegedi Nőiklinikán (1940—1952).
Magy. Onkológia, 2:157, 1958.
[Szülészeti- és Nőgyógyászati Klinika — Szeged.]

120. F. PETTKÓ, E.—SIPOS, M.—KRÁMLI, A.
A prodigiosin termelés változása UV sugarakkal kezelt tápoldatban készült Serratia marcescens tenyészetekben. — (Changes of the prodigiosin production in cultures of serratia marcescens produced in medium solvents under the influence of UV rays.)
Biol. Közl. 5:115, 1958.
[Orvosvegytani Intézet — Szeged.]

121. PÓRSZÁSZ, J.
Pharmakologie des Spiractin, eines neuen Atemerregenden Mittels (Na—66), 1-Piperidinomethylzyklohexan-20-ON.
Acta Physiol. Hung. 14:375, 1958.
[Élettani Intézet — Szeged.]

122. PÓRSZÁSZ, J.—NÁDOR, K.
Pharmakologische und pharmakochemische Studien über β-Aminoketone.
Arzneimittel-Forsch. 8:313, 1958.
[Élettani Intézet — Szeged, MTA. Kísérletes Orvostudományi Kutatóintézete — Budapest.]

123. PÓRSZÁSZ, J.—SUCH, GY.
The reflectory chronaxic of vasomotor reflexes.
Acta Physiol. Hung. 14:13, 1958.
[Élettani Intézet — Szeged.]

124. PÓRSZÁSZ, J.—NÁDOR, K.—GIBISZER—PÓRSZÁSZ, K.
Pharmokologie der Aminoketone. V. Im aromatischen kern substituierte und heterozyklische Aminoketone.
Acta Physiol. Hung. 14:403, 1958.
[Élettani Intézet — Szeged, MTA. Kísérletes Orvostudományi Kutatóintézete — Budapest.]

125. PÓRSZÁSZ, J.—GIBISZER, K.—BERTA, M.
Elektrophysiologische Analyse der repetitiven Reaktionen sensorischer Nervenelemente.
Acta Physiol. Hung. Suppl. 14:35, 1958.
[Élettani Intézet — Szeged.]

126. RÁK, K.
Die Laboratoriumdiagnostik der auf Störungen der Blutgerinnungsvorphase beruhenden Krankheitsbilder. (Zur Differentialdiagnostik der hämophilieartigen Blutungen.)
Z. ges. inn. Med. 13:347, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

127. RÁK, K.—SZARVAS, F.—BENKŐ, S.
Thrombocytaműködés zavara okozta vérzékenység.
Magy. Belorv. Arch. 11:108, 1958.
Durch Störung der Thrombocytenfunktion verursachte Hämorrhagie.
Dtsch. Arch. klin. Med. 205:139, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

128. RÁK, K.—UGOCSAI, GY. SÖVÉNYI, E.
Ein Fall einer operierten perikardialen Zyste.
Z. ges. inn. Med. 13:356, 1958.
[I. sz. Belklinika, I. sz. Sebészeti Klinika — Szeged.]

129. RÁVNAY, T.
Urethritis non gonorrhoica és kezelése. — (Urethritis non gonorrhoica und ihre Behandlung.)
Bőrgyógy. Vener. Szle. 129:1, 1958.
[Bőrklinika — Szeged.]

130. RENGEI, B.
Schnelle Arsenbestimmung in Haar und Nagel.
Dtsch. Z. ges. gerichtl. Med. 47:609, 1958.
[Igazságügyi Orvostani Intézet — Szeged.]

131. RÉDEI, A.—KARÁDY, I.
Lipoprotein pattern in the course of Shwartzman phenomenon.
Naturwissenschaften, 45:111, 1958.
[Kórélettani Intézet — Szeged.]

132. RÉDEI, A.—DÁVID, M.—KARÁDY, I.
Investigations on the mechanism of adaptation to shock induced by distilled water.
Exp. Cell Res. 15:154, 1958.
[Kórélettani Intézet és Kórbonctani Intézet — Szeged.]

133. SAS, M.—SCHMIDT, W.—TORONTÁLI, T.
Behandlung der juvenilen Blutung mit Choriongonadotropins.
Zbl. Gynäk. 80:1211, 1958.
[Szülészeti- és Nőgyógyászati Klinika — Szeged.]

134. SCULTÉTY, S.—JÁKI, GY.—BACHRACH, D.—KORPÁSSY B.
A vegetatív idegrendszert befolyásoló gyógyszerek hatása sebészi betegek vizeletgátlására.
Orv. Hetil. 99:531, 1958.
Wirkung der das vegetative Nervensystem beeinflussenden Arzneimittel auf die Hemmung der Harnabsonderung bei chirurgischen Krankheiten.
Arch. klin. Chir. 288:599, 1958.
[I. sz. Sebészeti Klinika — Szeged.]

135. SOMOGYI, I.—PÓRSZÁSZ, J.—TAKÁCS, Ö.
Neuere Untersuchungen über die Wechselwirkungen zwischen der Formatio reticularis in der Cortex.
Acta Physiol. Hung. Suppl. 14:34, 1958.
[Idegklinika és Élettani Intézet — Szeged.]

136. SOMOGYI, I.—VARGHA, M.—HUSZÁK, I.
Consideration of the activation of latent epileptiform EEG activity.
Electroenceph. Clin. Neurophysiol. 10:337, 1958.
[Idegklinika — Szeged.]

137. SÖVÉNYI, E.
Tapasztalataink a retroperitonealis levegőtöltéssel végzett vizsgálatokkal. — (Erfahrungen mit der Röntgenuntersuchung nach retroperitonealer Luftfüllung.)
Magy. Radiol. 10:41, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

138. SÖVÉNYI, E.
Filmkazetta váltószerkezet az alsóvégtag angiográphiák végzéséhez. — (Filmkezettenwechselvorrichtung zur Angiographie der unteren Extremität.)
Magy. Radiol. 10:167, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

139. SÖVÉNYI, E.
Verschluss der Hauptäste der Lungenschlagader ohne Infarktbildung mit der Entwicklung eines subakuten Cor pulmonale.
Fortschr. Röntegstr. 89:30, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

140. SÖVÉNYI, E.—TISZAI, A.

A vastagbél nagyrészére kiterjedő Crohn-féle betegség (ileitis regionalis.)

Orv. Hetil. 99:545, 1958.

Enteritis regionalis (Crohnsche Krankheit) im grossen Teil des Dickdarms.

Z. ärztl. Fortbild. 52:988, 1958.

[I. sz. Belklinika — Szeged.]

141. SUCH, G.—VICSAY, M.—PÓRSZÁSZ, J.

The problem of symmetry in the vasomotor reflex activities.

Acta Physiol. Hung. 14:27, 1958.

[Élettani Intézet — Szeged.]

142. SUCH, GY.—VICSAY, M.

Akustisch-depressorischer Reflex bei Kaninchen.

Acta Physiol. Hung. Suppl. 14:32, 1958.

[Élettani Intézet — Szeged.]

143. SZABÓ, J.—VINKLER, E.

Über die Darstellung von Aryl-benzo-[e]-1:3-thiazinderivaten, III, Beweisführung der Lage der Alkoxygruppe von Aryl--benzo-[e]-1:3-thiaziderivaten durch Synthese.

Acta Chim. Hung. 17:203, 1958.

[Gyógyszerészi Vegytani Intézet — Szeged.]

144. SZABÓ, R.

A Waldenstrőm-féle makroglobulinaemiáról. Levél a szerkesztőhöz. — (About the Waldenstrőm-Syndrom. Letter to the editor.)

Orv. Hetil. 99:794. 1958.

145. SZABÓ, S.—TÓTH, K.

Adatok a Palócz-féle karieszaktivitási (Kd) teszt értékeléséhez. — (Contributions to the valuation of the Palócz test for caries activity.)

Fogorv. Szle. 51:69, 1958.

[Fogászati Klinika — Szeged.]

146. SZEGHY, G.

Lokálisan alkalmazott heparin hatása kísérletes cornea károsításokra. — (Wirkung des lokal angewandten Heparins auf experimentellen Cornea Schädigungen.)

Szemészet, 95:57, 1958.

[Szemklinika — Szeged.]

147. SZEMERE, GY.

Adatok a nemek öröklődésének kérdéséhez. — (Data concerning the heredity of sex.)
Biol. Közl. 5:115, 1958.
[Biológiai Intézet — Szeged.]

148. SZEMERE, GY.—BÓDI, Á.—CSÍK, L.

Immune biology of guinea pigs acclimated to cold. I. Complement titre and bacericidal properties.
Acta Biol. Hung. 9:131, 1958.
[Biológiai Intézet — Szeged.]

149. SZÓRÁDY, I.

Paralyticus ileus és bélatonia (subileus) pantothénsav kezelése csecsemő és kisgyermekkorban. — (Pantothensäurebehandlung des paralytschen Ileus und der Darmatonie [Subileus] im Säuglings und Kindesalter.)
Orv. Hetil. 99:1498, 1958.
[Gyermekklinika — Szeged.]

150. SZÓRÁDY, I.

A pantothensav klinikai jelentősége. — (Die klinische Bedeutung der Pantothensäure.)
Orv. Hetil. 99:1445, 1958.
[Gyermekklinika — Szeged.]

151. SZÓRÁDY, I.—KOLTAY, M.

Az ataracticumok vagy tranquillansok klinikai jelentősége. — (The clinical significance of ataractica.)
Orv. Hetil. 99:489, 1958.
[Gyermekklinika — Szeged.]

152. V. SZTANOJEVITS, A.

Postoperativ implantatios iriscysta korai műtéttel gyógyított esete. — (Successful early intervention on a postoperative implantation iris cyst.)
Szemészet, 95:19, 1958.
[Szemklinika — Szeged.]

153. V. SZTANOJEVITS, A.

Tarsuscysták inveterált trachoma esetében. — (Tarsal cysts in the case of long-standig trachoma.)
Szemészet, 95:84, 1958.
[Szemklinika — Szeged.]

154. SZÜCS, S.—TISZAI, S.—KAHÁN, I.
BZ 55 acut hatása a serum cukor, K és anorganikus P szintjére cukorbeteg és egészséges embereken.
Orv. Hetil. 99:227, 1958.
Akute Wirkung des BZ55 auf den Blutzucker, Kalium und anorganischen Phosphor-Spigel des Serums an Diabetikern und gesunden Personen.
Z. ges. inn. Med. 13:312, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

155. SZÜCS, S.—TISZAI, A.
Effect of carbutamide on blood levels of glucose, potassium and anorganic phosphate.
Diabetes, 7:288, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

156. SZÜCS, ZS.—TISZAI, A.—CSAPÓ, G.
Klinikai megfigyelések 664 cukorbetegen. — (Klinische Beobachtungen an 664 Zuckerkranken.)
Orv. Hetil. 99:1569, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

157. TAKÁCS, Ö.—TOMITY, I. T.
Analyse der durch Hypoxie und Hyperkapnie verursachten Körpertemperatursenkung.
Acta Physiol. Hung. 13:355, 1958.
[Élettani Intézet és Anatómiai Intézet — Szeged.]

158. TASS, J.—KÖNYVES—KOLONICS, L.—DOMONKOS, J.—HUSZÁK, I.
Über die Frage der Aktivierbarkeit der Serum-Antihyaluronidase bei der Sclerosis multiplex.
Monatschr. Psych. Neurol. 132:233, 1958.
[Idegklinika — Szeged.]

159. THURÁNSZKY, K.
Über die Rolle der Sludging in der sog. »Viskositätsregulation«.
Acta Physiol. Hung. Suppl. 14:26, 1958.
[Gyógyszertani Intézet — Szeged.]

160. TISZAI, A.—SZÜCS, S.
Akute Wirkung des BZ55 auf den Blutzucker, Kalium, und anorganischen Phosphor-Spiegel des Serums an pancreatektomisierten Hunden.
Z. ges. inn. Med. 13:314, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged,]

161. TISZAI, A.—SZŰCS, ZS.

BZ 55 hatására létrejövő EKG változások. — (EKG-Veränderungen unter der Wirkung von BZ 55.)

Orv. Hetil. 99:954, 1958.

[I. sz. Belklinika — Szeged.]

162. TISZAI, A.—SZŰCS, S.

Clinical experiences with a new blood sugar lowering sulphonamid derivate (Nadisan).

Die Therapie des Monats, 1:9, 1958.

[I. sz. Belklinika — Szeged.]

163. TÓTH, K.

Egyszerű módszer az egyes iskolafogászati rendelések eredményességének megállapítására. I. — (A simple method to determine the effectiveness of different dental school-ambulatories. I.)

Fogorv. Szle. 51:203, 1958.

[Fogászati Klinika — Szeged.]

164. TÓTH, K.—KERTAI, M.—HATTYASY, D.

Zur Frage der Lokalanästhesie bei entzündlichen Vorgängen in der Mundhöhle.

Dtsch. Zahnärztl. Z. 13:1290, 1958.

[Fogászati Klinika — Szeged.]

165. TÓTH, K.—MARI, L.

Szeged peremén fekvő falvak általánosiskolás gyermekeinek caries szűrővizsgálata. — (Caries examination of pupils in the neighbourhood of Szeged.)

Fogorv. Szle. 51:107, 1958.

[Fogászati Klinika — Szeged.]

166. VARRÓ, V.

Az achlorhydria modern szemlélete. I. Az achlorhydria kimutatásának modern problémái.

Orv. Hetil. 99:49, 1958.

[I. sz. Belklinika — Szeged.]

167. VARRÓ, V.

Az achlorhydria modern szemlélete. II. Achlorhydriások panaszai és a therápia kérdése.

Orv. Hetil. 99:1487, 1958.

[I. sz. Belklinika — Szeged.]

168. VARRÓ, V.

Neutral red transfer into the stomach.
Gastroenterology, 35:357, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

169. VARRÓ, V.—JÁVOR, T.

Die aktuellen Problemen des Achlorhydrianachweises.
Z. ges. inn. Med. 13:196, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

170. VARGHA, G.—BARTÓK, I.—BILICZKY, F.

Ismeretlen eredetű idült diffus interstitialis tüdő-fibrosis (Hamman-Rich syndroma.) — (Diffuse interstitielle Lungenfibrose unbekannten Ursprungs.)
Orv. Hetil. 99:1350, 1958.
[MÁV Tüdőgyógyint. II. Beloszt. és Kórbonctani Intézet, Szeged.]

171. VARGHA, M.—SOMOGYI, I.

Comments on the problem of EEG diagnosis of brain tumors.
Electroenceph. Clin. Neurophysiol. 10:336, 1958.
[Idegklinika — Szeged.]

172. VARGHA, M.—VARRÓ, V.

Az achlorhydria modern szemlélete. III. Az idegrendszer és az achlorhydria kapcsolata.
Orv. Hetil. 99:1707, 1958.
Die moderne Betrachtung der Achlorhydrie. Die Beziehungen zwischen Nervensystem und Achlorhydrie.
Nervenarzt, 29:545, 1958.
[Idegklinika és I. sz. Belklinika — Szeged.]

173. VINKLER, E.—KLIVÉNYI, F.—SZABÓ, J.

Investigations in the field of organic sulphur compounds (short communication).
Acta Chim. Hung. 15:385, 1958.
[Gyógyszerészi Vegytani Intézet — Szeged.]

174. VINKLER, E.—KLIVÉNYI, F.—KLIVÉNYI, É.

Über die Reaktion aromatischer Thiosulphinsäureester mit dem Grignardreagens. Über die Darstellung einiger Salze aromatischer Sulfensäuren (Vorläufige Mitteilung).
Acta Chim. Hung. 16:247, 1958.
[Gyógyszerészi Vegytani Intézet — Szeged.]

175. VIRÁGH, SZ.—SCULTÉTY, S.
A cardiatájék rosszindulatú neurinomája. — (Malignes Neurinom der Cardiagegend.)
Orv. Hetil. 99:1726, 1958.
[Kórbonctani Intézet és I. sz. Sebészeti Klinika — Szeged.]

176. VIRÁGH, SZ.—SZABÓ, R.—KOLLER, K.
Nyitott Botalli-vezetékkel és aorta coarctatioval társult serdülőkori Eisenmenger komplexus.
Orv. Hetil. 99:1584, 1958.
[Kórbonctani Intézet és II. sz. Belklinika — Szeged.]

177. WALTNER, K.—CZONICZER, G.
A rheumás láz. — (The Rheumatic fever.)
Bp. 1958. Medicina.
[Gyermekklinika és II. sz. Belklinika — Szeged.]

178. WALTNER, K. ifj.
A stenosis ostii ven. sin.-ben szenvedő betegek emelkedett vérnyomásának jelentőségéről. — (Über die Bedeutung die erhöhten Blutdrucks bei an Stenosis ostii ven. sin. leidenden Kranken.)
Orv. Hetil. 99:645, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

179. WALTNER, K. jr.—CSERNOVSZKY, M.—KELEMEN, E.
Effects of salicylate on water and electrolyte content of human red blood cells.
Experientia, 14:277, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

180. WALTNER, K. ifj.—TANOS, B.—KELEMEN, E.
A vénás vér O-telítettségének változása emberen, egyszeri nagy adag szalicilát hatására.
Kísérl. Orvostud. 10:573, 1958.
Increase of venous oxygen saturation after a high salicylate dose in human adults.
Acta Med. Hung. 12:147, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

181. WÉBER, T.
A növényvédőszerek egészségügyi vizsgálata. — (Untersuchung der Pflanzenschutzmittel aus dem Gesichtspunkt des Gesunheitswesens.)
Gyógyszerészdoktori értekezés. 1958.
[Közegészségtani Intézet — Szeged.]

182. WINTER, M.

P-aminohippursav alkalmazása a vesefunkció megítélésére. — (Die Anwendung von Paraaminohippursäure zur Beurteilung der Nierenfunktion.)
Orv. Hetil. 99:538, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

183. WINTER, M.—RÁK, K.

A hyperglobulinaemiás purpurák. — (Purpura hyperglobulinaemica.)
Magy. Belorv. Arch. 11:140, 1958.
Über die hyperglobulinämischen Purpuraformen.
Acta Med. Hung. 12:167, 1958.
[I. sz. Belklinika — Szeged.]

184. ZELENKA, L.

A fogamzásgátlás.
Orv. Hetil. 99:453, 1958.
[Szülészeti- és Nőgyógyászati Klinika — Szeged.]

185. ZELENKA, L.—GÁBOR, M.

Untersuchungen über die Blutgerinnungverhaltnisse in Verbindung mit der Gestation.
Z. Geburtsh. Gynäk. 151:98, 1958.
[Szülészeti- és Nőgyógyászati Klinika — Szeged.]

186. ZSÓTÉR, T.—SZABÓ, M.

Effect of sodium and calcium on vascular reactivity.
Circulat. Res. 6:476, 1958.
[II. sz. Belklinika — Szeged.]

b) *Általános tárgymutató a szakirodalmi munkássághoz*

Anatomia	108.
Angiologia	186.
Biochemia	31, 60, 64, 93, 112, 113, 114, 120.
Biographia	26.
Cardiologia	43, 139, 176, 177, 178.
Chemia	84, 91, 114, 143, 173, 174.
Chirurgia	4, 24, 83, 94, 95, 96, 97, 128, 134, 175.
Dermatologia	14, 45, 110.
Endocrinologia	6, 7, 8, 36, 37, 38, 39, 76, 77, 99, 102, 103, 104.
Enzymologia	92, 111.

Gastroenterologia	20, 83, 113, 154, 156, 166, 167, 168, 169, 172.
Gynaecologia et obstetricia	13, 50, 51, 52, 53, 76, 77, 78, 119, 133, 184, 185.
Haematologia	5, 9, 10, 16, 17, 18, 33, 49, 126, 179, 180, 183, 185.
Hereditas	27, 75, 147, 148.
Histologia	54, 106, 107, 116.
Hygienia	22, 23, 44, 82, 163, 165, 181.
Laboratorium	32, 34, 42, 65, 80, 130, 182.
Microbiologia	1, 2, 3, 21, 46, 47, 48, 57, 58, 59, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75.
Neurologia	32, 60, 62, 63, 65, 109, 158, 172.
Oncologia	11, 12, 19, 35, 52, 53, 76, 88, 89, 90, 119, 171, 175.
Ophtalmologia	81, 146, 152, 153.
Paediatria	67, 85, 86, 149, 150, 151.
Patho-anatomia	175, 176.
Patho-histologia	14, 56, 99, 101, 104, 170.
Patho-physiologia	56, 66, 87, 94, 95, 96, 97, 101, 104, 105, 131, 132. 134, 146, 155, 160, 161, 162, 182.
Pharmacologia	15, 69, 79, 121, 122, 124, 150, 151.
Pharmacia	117, 118.
Physiologia	31, 64, 98, 99, 105, 123, 125, 135, 136, 141, 142, 157, 159.
Psychiatria	61, 65, 171.
Rheumatologia	85, 177.
Röntgenologia	20, 137, 138, 139, 140.
Stomatologia	55, 145, 163, 164, 165.
Toxicologia	25, 40, 41.
Traumatologia	29, 30.
Urologia	129.
Vitaminologia	112.

XVII. A KÖNYVTÁR 1958. ÉVI TELJESÍTMÉNYE

A Szegedi Orvostudományi Egyetem Könyvtárának 1958. évi munkáját az alábbi adatok mutatják:

a)	Egyetemi könyvtári állomány	52,365 kötet
	ebből 1958. évi gyarapodás	2,567 kötet
b)	Állománygyarapításra kiadott összeg	553,493.— Ft
c)	Könyvkötés házi műhelyben	724 kötet
	szövetkezetben	488 kötet
	összesen	1,212 kötet
d)	Dolgozók létszáma: tudományos	4 fő
	középfokú	5 fő
	alsófokú	1 fő
	fiatalkorú	2 fő
e)	Olvasóforgalom	
	beiratkozottak	417 fő
	kölcsönzött kötetek	4,755 kötet
	kölcsönző személyek	3,018 fő
	helyben olvasott kötetek	74,413 kötet
	helyben olvasó személyek	6,044 fő
	egyetemi oktatószemélyzet	312 fő
	egyetemi hallgatók	1,256 fő
	olvasótermi férőhely	50
f)	Bibliografiai és tájékoztató munka	
	1. szakbibliográfia	37 darab
	2. tájékoztatás	676 alkalom
g)	Dologi kiadás	219,477.— Ft
	ebből beruházás Ganz-féle raktárberendezésre	162,638.— Ft

A Könyvtár jelenlegi helyzetében már megállapítható, hogy az igen sokat fejlődött. Ez a fejlődés 1950. óta évente ugrásszerűen mutatkozik és három jellemző szakaszban történt:

a) A háborús események miatt többszöri helyváltoztatásnak kitett Könyvtár először 1947-ben a Szülészeti- és Nőgyógyászati Klinikán állapodott meg. Az állomány első rendezése és a legégetőbb há-

borús hiányok pótlása ott történt. Akkor két fő dolgozott a Könyvtárban.

b) A fejlődés második szakaszát az jelentette, amikor 1949. őszén a Könyvtár visszaköltözött eredeti helyiségeibe, a Belgyógyászati Klinikára. E klinika pezsgő tudományos élete egyrészt, az egész Egyetemen fellendült tudományos munkakedv másrészt, rövid idő alatt magas követelményeket támasztott a Könyvtárral szemben. E követelmények kielégítése indította el és tartotta fenn a Könyvtár célszerű fejlődését. Az I. sz. Belgyógyászati Klinikán való működés utolsó időszakában a Könyvtárnak nyolc dolgozója volt, közöttük két könyvkötő szakmunkás.

c) A fejlődés akkor lépett harmadik szakaszába, amikor a Könyvtárat — miután belklinikai helyiségeit kinőtte — 1955. tavaszán jelenlegi helyiségeibe az egyetem tanácsa áthelyezte. Ezt a megoldást a régi férőhelyszűkén kívül az is indokolta, hogy az új elhelyezésül kijelölt épületben több évtizedes fejlődés számára elegendő hely vehető fokozatosan igénybe. Ebben a helyzetben jött létre a Könyvtár átalakításának és korszerűsítésének a terve, melynek végrehajtását 1958. év őszén mind a Könyvtár dolgozói ,mind pedig az illetékes iparvállalatok megkezdték. E munka jelentőségét emeli, hogy azt mind állami és pártrészről, mind pedig szakszervezeti részről egyetértőleg támogatták az ügy érdemi intézői.

Ami a módszert illeti, a Könyvtár fejlesztése a célkitűzések következő sorrendjében történt:

1. Biztosítottuk a működéshez szükséges minimális személyi és dologi feltételeket.

2. Társintézményekkel kapcsolatot létesítve, az elszigetelt kézikönyvtári helyzetet megszüntettük, és könyvtárközi kölcsönzés, valamint a jelentősebb állományhiányok pótlása útján növeltük a könyvtár használhatóságát.

3. Egyetemi hálózati központtá fejlesztettük a Könyvtárat azzal a távolabbi céllal, hogy alkalmas időponttól kezdve könyvtárunk az egyetem minden irányú adatszolgáltató intézményévé váljék és egyúttal ki tudja elégíteni Dél-Magyarország egészségügyi dolgozóinak orvostudományi és állatorvostudományi szakkönyvtári igényeit is.

4. Megkezdtük az egyetemi könyvtári összállomány korszerű feldolgozását.

5. További lépéseket tettünk a személyi és dologi feltételek korszerűsítésére.

Ami a jövő feladatait illeti, dologi tekintetben a fűtés és világítás korszerűsítését tűztük ki célul, könyvtári vonatkozásban pedig az orvostudományi adatszolgáltatás legmegfelelőbb eljárásait kívánjuk elsajátítani és alkalmazni.

XVIII. AZ EGYETEMI GYÓGYSZERTÁR 1958. ÉVI TELJESÍTMÉNYE

Az Egyetemi Gyógyszertár fő feladata a klinikák gyógyszerellátása. A klinikák szükségleteinek megfelelően az Egyetemi Gyógyszertár tevékenysége vénykészítésből (magistralis receptek), valamint gyári készítmények (specialitások) kiszolgáltatásából, továbbá reagens oldatok, fényképészeti vegyszerek, és más gyakrabban használatos vegyi anyagok (szerves oldószerek) készítéséből, illetve kiadásából áll.

1958-ban a klinikák kívánságai szerint az egyetemi gyógyszertár a következő házi készítményeket állította elő:

50 féle injekció, 79,455 db ampulla mennyiségben
38 féle tabletta, 746,035 db mennyiségben
76 féle egyéb gyógyszerféleség, 1980 kg súlyban.

Az Egyetemi Gyógyszertárban készülnek még steril infuziós oldatok, havonta 2—300 liter mennyiségben. Megjegyzendő, hogy ez az utóbbi érték is állandóan növekszik. Ezenkívül mintegy 2500 literre tehető az 1958-ban kiadott desztillált víz mennyisége.

A közölt összesítő adatokból könnyen következtethető, hogy az Egyetemi Gyógyszertár, munkájával a jobb és igen jelentős mértékben az olcsóbb gyógyszerellátást segíti elő.

Az Egyetemi Gyógyszertár munkájának értékelésekor tekintetbe kell venni azt is, hogy ez a központi intézmény nemcsak a klinikák gyógyszer és vegyszer igényét, hanem az elméleti intézetek tervezett évi vegyszerszükségletét is megrendeli és szétosztja, illetve beszerzi, laboratóriumi vizsgálat alá veti és szakszerűen kezeli azokat. 1958-ban 500 laboratóriumi vizsgálatot végeztek. Megjegyzendő még, hogy a Szegedi Orvostudományi Egyetem Gyógyszertára ügyintéző és gyógyszerészi szakmunkáját 1958-ban 28 orvosegyetemi intézmény számára ugyanama helyiségeiben végezte, mint akkor, amikor még csak 16 intézménye volt az orvoskarnak. Ezért szükséges a jövő tervei közé az Egyetemi Gyógyszertár bővítését és korszerűsítését is felvenni.

XIX. A KOLLÉGIUMOK 1958/59. TANÉVI ÉLETE

Apáthy István KISZ Kollégium.

Kollégiumi létszám:	128			
Ebből:	56	leány	48 oh.	8 gyh.
	72	fiú	66 oh.	6 gyh.
összesen:	128		114 oh.	14 gyh.

A kollégiumban önkormányzat van. A vezetőség a hallgatók soraiból kerül ki. A kollégium vezetőségét a társadalmi igazgató és a hallgatók által választott vezetőségi tagok alkotják. A kollégiumban kitűnő, jeles és jó rendű hallgatókat helyeztek el. A kollégium tanulmányi átlaga magasabb volt, mint az egyetemi átlag. A kollégiumon belül rendszeres nyelvoktatás is folyt.

A hallgatók elhelyezése ebben a kollégiumban a legjobb. A kollégium lakószobáit a tanév végén, illetve a nyári szünetben újrafestették, valamint szőnyegekkel és függönyökkel látták el. A hallgatók nyugodt tanulása teljes mértékben biztosítva volt. A szobák többségében két-három hallgató lakik. Ezenkívül egy nagy tanulóhelyiség áll rendelkezésre, ez azonban télen nem használható. A hallgatók általános műveltségének fejlesztésére könyvtár áll rendelkezésre, ezenkívül különböző irodalmi és művészeti esteket és egyéb rendezvényeket vagy csoportgyűléseket szerveztek.

A kollégiumi esteken meghívott előadók hetenként különböző tárgykörből tartottak előadást (pl. MSZMP kultúrpolitikájáról, a szocialista erkölcsről, beszámoló külföldi utakról stb.). A csoportgyűléseken általában az időszerű politikai és kulturális kérdéseket beszélték meg. Ezeken kívül ismerkedési estet, Télapó estet, Május 1-én ünnepi estet rendeztek. A kollégium üzemekkel, régi párttagokkal lépett kapcsolatba, s ezeket meghívta a rendezvényekre, illetve a kollégium hallgatói meglátogatták őket. A kollégium több ízben társadalmi munkában vett részt.

Hugonnai Vilma Leánykollégium.

Kollégiumi létszám:	144		
Ebből:	68 oh.	76 gyh.	

A hallgatók elhelyezése kissé zsúfolt. Az épület nem kollégiumnak való. A nyugodt tanulás nincs kellő mértékben biztosítva. A szobákban 8—10 hallgató lakik, a kollégiumban tanulószoba nincs.

E kollégiumban ugyancsak önkormányzat van. A kollégium kapcsolatban áll az Újszegedi Kendergyáral, ezenkívül a kollégisták az egyik mezőgazdasági termelőszövetkezetbe jártak társadalmi munkára. Itt is az Apáthy kollégium rendezvényeihez hasonlóan hetenként politikai, kulturális és tudományos előadások hangzottak el. A hallgatók általános műveltségének továbbfejlesztésére művészet- és zenetörténeti előadásokat, valamint hanglemezesteket szerveztek. Csoportgyűléseken időszerű kül- és belpolitikai kérdéseket tárgyaltak meg.

Az Eötvös utcai Leánykollégium gazdaságilag és vezetésileg a Hugonnai Leánykollégiumhoz tartozik.

Létszám: 54
Ebből: 16 oh. 38 gyh.

A hallgatók elhelyezése nagyon rossz, a kollégium túlságosan zsúfolt. Az 54 hallgató három szobában lakik. A hallgatók nyugodt tanulása egyáltalán nincs biztosítva.

Id. Jancsó Miklós Kollégium.

Létszám: 140
Ebből: 109 oh. 31 gyh.

A hallgatók elhelyezése megfelelő. A hallgatók nyugodt tanulása biztosítva van. Tanulóterem és társalgó rendelkezésükre áll. Az épület belső tatarozása szükséges.

E kollégium a másik kettőhöz hasonlóan önkormányzatú. A kollégiumban az Apáthy és Hugonnai kollégiumokhoz hasonlóan minden héten egy este politikai, kulturális és tudományos előadások hangzottak el. Az előadásokat viták követték. A kollégium tagjai társadalmi munkában is tevékenyen résztvettek.

Az 1958/59. tanév bebizonyította a kollégiumok életrevalóságát. Bebizonyította, hogy a kollégium sokkal nagyobb lehetőségeket teremt a hallgatók szakmai, politikai, kulturális továbbfejlődésére, mint a diákszálló vagy diákotthon. A kollégium fejleszti a hallgatók önállóságát, elősegíti, hogy sokirányúan képzett, politikailag megfelelő emberek kerüljenek ki az egyetemről.

A Szegedi Orvostudományi Egyetem kollégiumainak kétségtelen érdeme az, hogy szinte elsőként fogtak az országban hozzá és valósították meg a diákotthonok kollégiummá való átszervezését, s példát mutattak az ország többi egyeteme számára.

XX. ÖSSZEHASONLÍTÓ SZEMÉLYI, GAZDASÁGI ÉS PÉNZÜGYI ADATOK EGYETEMÜNK FEJLESZTÉSÉRŐL

A Szegedi Orvostudományi Egyetem Szeged felszabadulását, 1944. évi október hó 11-ét követő években hatalmas arányokban fejlődött. Ezt nemcsak a volt uralkodó osztályok kultúrmonopóliumának felszámolása és az egyetemi hallgatók szociális összetételének jelentős megváltozása jellemzi, hanem a gazdasági alapok nagyszabású és fokozatos növelése is, amit leghívebben az alábbi személyi és pénzügyi statisztikai adatok tükröznek:

1. *Tanszékek száma:*

1938/39.	16	100%
1958/59.	28	175%

2. *Tanszemélyzet száma:*

1938/39.	82	100%
1958/59.	257	313.4%

3. *Hallgatók száma:*

1938/39.	272	100%
1958/59.	1254	461%

4. *Klinikák száma:*

1938.	8	100%
1958.	11	137.5%

5. *Klinikai ágyak száma:*

1938.	480	100%
1958.	1130	235.4%

6. *Klinikai ápoltak száma:*

1938.	10 631	100%
1958.	26 002	244.5%

7. *Épületek száma:*

1938.	14	100%
1958.	22	157.1%

8. *Beruházás (épület, berendezés, felszerelés):*

1938.	—	—
1958.	20,000.000.— Ft	—

A Szegedi Orvostudományi Egyetem rendkívüli arányú fejlesztése a fordulat évével, 1948. év végével kezdődik.

Az Egyetem fenntartására fordítható hitel az 1948. év második felében még csak 5,700.000.— Ft volt. Az 1949. évi költségvetési keret már 12,500.000.— Ft-ot tett ki.

1951-től kezdve, amikor az Egyetem az Egészségügyi Minisztérium főhatósága alá került, a fejlesztés még nagyobbá vált. Az ágylétszám az 1951. évi 840-ről az 1952. évben 950-re növekedett, az állami költségvetésben rendelkezésre bocsátott pénzügyi keret pedig meghaladta a 29,500.000.— Ft-ot.

Az állami költségvetésben biztosított összegeken felül 1958. január 1-ig 20,000.000.— Ft felhasznált beruházási hitelt juttatott a kormányzat az Egyetemnek. A háborús károk megszüntetése és a kutató munka elindítása érdekében rendkívüli javadalmakhoz és tudományos céltámogatási segélyekhez jutott egyetemünk. Utóbbiak dokumentálására megemlítjük, hogy a felszabadulás utáni első években rendkívüli javadalmak és tervhitelek címén a következő összegek szerepeltek:

1946-ban	épület javításra	434.000.— Ft
	laboratóriumi felszerelésre	441.000.— Ft
1946—47-ben	helyreállításokra	90.000.— Ft
	klinikai bútorokra és egyéb felszerelésre	276.500.— Ft
1948-ban	A hároméves terv időszakában, a tervhitelből, a Gyermekgyógyászati Klinika fertőző épületére	307.000.— Ft
	röntgen készülékre, egyéb felszerelésre	307.000.— Ft
	A tudományos munka fejlesztését szolgáló célhitel első összege	110.000.— Ft

Ezek a jelentős, a további években növekvő, külön támogatások tették lehetővé azt, hogy a háborús károk megszüntetésére és a továbbfejlesztésre, a költségvetésben megadott és erre a célra felhasznált összegekkel együtt, 1949. év végéig 47,000.000.— Ft-nál nagyobb összeget fordíthatott az Egyetem.

Óriási léptekkel jutott tehát előbbre a Szegedi Orvostudományi

Egyetem azon az úton, amely végül egy szocialista típusú felsőoktatási intézmény kialakításához vezetett.

Ezt a fejlődést akasztotta meg az 1956. évi ellenforradalom, mely nemcsak erkölcsi, hanem anyagi károkat is okozott. Az erkölcsi károk felszámolása érdekében a Gazdasági Igazgatóságtól el kellett távolítani a nem megfelelő személyeket, és az azokat támogató gazdasági vezetőt is. Az anyagi kár összege valamivel több volt, mint 25.000.— Ft. Jellemző, hogy a károsszeg főleg abból keletkezett, hogy a disszidensek távozásuk előtt nem számoltak el a részükre személyi használatra kiadott egyetemi javakkal.

A konszolidáció után, az 1958. évben, az Egyetem költségvetési hitele 53,300.000.— Ft volt. Ezt a pénzügyi keretet, a Gazdasági Igazgatóság az Egyetem költségvetésében törvényerőre emelt feladatok végrehajtásának anyagi biztosítására felhasználta. A tervet — bizonyos műszaki munkák kivételével — általában sikerrel teljesítettük. A műszaki lemaradás oka főleg az volt, hogy a tervezett munkák elvégeztetésére vállalati teljesítőképességet nem lehetett biztosítani.

Az 1958. évi gazdálkodás értékelésekor ismételten rámutattunk arra, hogy a háziműhely létszáma a folyamatos karbantartásra, a beszerzett új gépek és készülékek üzembehelyezésére, valamint a kezelő személyzet kioktatására, nem elegendő. A gazdálkodás üteme, az igények kielégítése alkalomszerű volt, mert a vállalatok szállítási kötelezettségüknek, visszaigazolásukban jelzett határidőkre, nem tettek eleget. Itt kell megemlíteni még azt is, hogy szaküzletek és üzemek hiányában az igények jelentős részét nem lehet helyben kielégíteni, illetőleg nem lehet beszerzéseket eszközölni. Gyakran szükséges a Gazdasági Igazgatóság szakkádereinek Budapestre és a környező városokba utazni, hogy az Egyetem működéséhez szükséges anyagokat és eszközöket beszerezzék. A háziüzemek (élelmezés, mosodák, stb.) 1958. évi teljesítménye, jónak mondható. Ez a megállapítás az energiagazdálkodásra is vonatkozik. A Szülészeti és Nőgyógyászati, valamint Gyermekgyógyászati Klinikánál a textilellátási norma és a szükséglet között mutatkozó eltéréseket kiküszöböltük.

Közöljük még a következő tervteljesítési adatokat és teljesítményeket:

Klinikai ágyak kihasználása 97.9%
Ápolási napok száma, illetőleg a tervteljesítés 97.9%
Járóbeteg rendelések száma 139.885
SZTK rendelések száma 19.044
Levett vérmennyiség 1.787.67 liter.

A hallgatók száma 1958-ban 1269 fő, az engedélyezett létszám 98.4%-a. Ez a létszám a kollégiumi férőhelyeket 93.2%-ban használta ki.

A belső adatszolgáltató ellenőrzések és raktárrovancsolások, továbbá a számadások majdnem hibátlan vezetése a klinikákon és intézetekben arról tanuskodnak, hogy a társadalmi tulajdon védelmét, megóvását és gondosabb kezelését az 1958. év folyamán sikerült jobban megvalósíthatni. A takarékosságot az elfekvő készletek feltárásával, selejtezett eszközök használható részeinek feldolgozásával segítettük elő. A munkafegyelem, ellenforradalom okozta lazaságok végleges megszüntetésével, megszilárdult.

Az Egyetem költségvetésében meghatározott feladatok végrehajtása során a Gazdasági Igazgatóság %-ban kifejezve a következő kiadásokat foganatosította:

Személyi jellegű kiadásokra (bér, stb.) a keret több mint 40 %-át.

Ösztöndíjra, diákjóléti kiadásokra a keret 10 %-át.

Működési kiadásokra (karbantartás, takarítás, nyomtatványok, szakmai felszerelések pótlása, energia, élelmezés, gyógyszer, vegyszer stb.) a keret 36 %-át.

Szolgáltatásokra (szállítás, postaköltségek stb.) a keret 7 %-át.

Felújításra pedig a keret mintegy 5 %-át fordítottuk.

Az 1958. évi költségvetés (53,300.000. —Ft!) és az új Szemészeti Klinika építkezése (közel 12,500.000.— Ft-os beruházás) azt mutatja, hogy kormányzatunk a felsőoktatási intézmények fejlesztését egyik legfontosabb feladatának tekinti. Ezt bizonyítja még az is, hogy az Egészségügyi Minisztérium felhívására az Egyetemi Tanács előterjesztette tíz éves fejlesztési javaslatát, mely szerint a legfontosabb feladatok a következők:

1. Ideg- és Elmeklinika épületének megépítése, bonctani épülethez tanterem építése,
2. Egyetemi bölcsöde és napközi otthon létesítése,
3. Új bonctani épület megépítése,
4. A II. sz. Bel- és Sebészeti Klinikák épületeinek megépítése,
5. Központi mosoda épületének megépítése,
6. Az Apáthy Kollégium szárnyépülettel való bővítése,
7. A D-épület Beloiannisz téri szárnyának megépítése,
8. A Beloiannisz téri C épületet és előadótermet összekötő épület megépítése,
9. Központi fényképezőműterem és központi műszerüzem létesítése, a klinikák padlásterének beépítése.

Az Egyetem fejlődését mutató személyi, gazdasági és pénzügyi adatok tanúsítják, hogy Népköztársaságunk olyan távlatokat nyit meg a felsőoktatási intézmények, többek között a Szegedi Orvostudományi Egyetem számára, amelyek a szocialista egyetem, a szocialista egészségügy teljes kialakulását és a dolgozó néphez minden körülmények között hű, új típusú értelmiség nevelését lehetővé teszik.